

ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักค้ำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและ
การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

นายพิทักษ์ชัย บรรณาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF JURISPRUDENTIAL TEACHING MODEL ON MEDIA INFLUENCE LEARNING
ACHIEVEMENT AND CRITICAL THINKING OF NINTH GRADE STUDENTS

Mr. Pitukchai Bannalai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิด
อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย

นายพิทักษ์ชัย บรรณาลัย

สาขาวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อະเคื้อ กุลประสูติติก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มีคุณค่าทางวิชาการ ตลอดจนการให้กำลังใจ และความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเค็อ กุลประสูติติก ประธานสอบ วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดและ ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ ดร.วิรตี เอกรณรงค์ชัย, อาจารย์สรวิญญา รอดพิพัฒน์, อาจารย์วรกมล สุนทรานนท์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในครั้งนี้และขอบคุณนักเรียนชั้น ม.3/10 และ ม.3/2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณ คุณแม่เพลินใจ พิเชษฐ์ปกรณ์กุล และครอบครัว เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด และเป็นกำลังใจอันมีค่ายิ่งโดยตลอดจนจบ การศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนบุญคุณ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่น้องสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
1. อิทธิพลของสื่อ	7
1.1 ความหมายและอิทธิพลของสื่อ	7
1.2 การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	8
1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	10
1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อ	11

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	13
2.1 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	13
2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	13
2.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	13
2.4 การประเมินผลการเรียนและผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	15
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	17
3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	17
3.2 ลักษณะของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	17
3.3 คำถามและเทคนิคการใช้คำถามสำหรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน	18
4. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	21
4.1 ความหมาย กระบวนการและองค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	21
4.2 การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	25
4.3 การวัดและประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	27
4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	30
4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	30
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย	33
บทที่ 3	34
วิธีดำเนินการวิจัย	34
1 การเตรียมการทดลอง	36
1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	43
2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง	43
2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง	44
2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	45
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
3.2 สถิติที่ใช้	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	46
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	64
บทที่ 5	77
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการวิจัย	77
อภิปรายผลการวิจัย	79
ข้อเสนอแนะ	86
รายการอ้างอิง	88
ภาคผนวก	92

ภาคผนวก ก	93
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	93
ภาคผนวก ข	95
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	95
ภาคผนวก ค	146
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	146
ภาคผนวก ง	161
การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	161
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	174

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หัวข้อสาระการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ	37
ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติกับแบบการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค่าน.....	38
ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และของนักเรียนกลุ่มควบคุม	44
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	46
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านความรู้ ก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ	49
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	51
ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ	51
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ.....	54
ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	56
ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ	56
ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ	58

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	59
ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ	60
ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ.....	62
ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการ ทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	64
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลัง การทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ข้อ.....	64
ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลัง การทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	66
ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลัง การทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ข้อ.....	67
ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	69
ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นราย ข้อ.....	69
ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	71
ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1	ขั้นตอนของการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด.....	26
ภาพที่ 2	หลักการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด	27
ภาพที่ 3	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	33
ภาพที่ 4	แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	35
ภาพที่ 5	แบบแผนการทดลอง	43
ภาพที่ 6	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	73
ภาพที่ 7	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	74
ภาพที่ 8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	75
ภาพที่ 9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองระหว่างระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเริ่มจากครอบครัวและสถานศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้ แนวคิด ทักษะ ค่านิยมตลอดจนอุปนิสัยของเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ชุมชนและสังคมยังเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราว เหตุการณ์ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ปัจจุบันกระบวนการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงไป สื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ใหม่ที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้และดึงดูดความสนใจจากเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งความรู้มากมายเปิดกว้างให้ค้นคว้าได้อย่างอิสระ ในขณะที่สื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายก็พัฒนารูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจมากขึ้นโดยมีเป้าหมายเชิงธุรกิจ การนำเสนอส่วนใหญ่จะเน้นความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งละคร เพลง เกมโชว์ ข่าวบันเทิงของดารา นักร้อง แพ้ชนะ โฆษณาสินค้าและบริการ ซึ่งสร้างรายได้มหาศาลแก่เจ้าของธุรกิจ อิทธิพลของสื่อในด้านบวกถือว่าเป็นเครื่องมือในการเปิดโลกทัศน์ การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคม ความรู้ประวัติศาสตร์ ข่าว ภาพยนตร์ดีที่ได้รับรางวัล สื่อยังช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ทำให้รู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค ส่วนอิทธิพลของสื่อในด้านลบ ในสภาพสังคมที่ผู้คนถูกห้อมล้อมด้วยข้อมูลที่นำเสนอผ่านสื่อรอบตัวอยู่ตลอดเวลา หากสื่อนำเสนอภาพซ้ำอยู่บ่อย ๆ การเสพข้อมูลข่าวสารจากสื่อโดยขาดการคิดวิเคราะห์ และความรู้เท่าทันสื่อทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับแบบแผนการใช้ชีวิต พฤติกรรม ค่านิยม วัฒนธรรมต่างชาติ กระแสบริโภคนิยม ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ทำให้เกิดผลกระทบจากสื่อในด้านลบ ดังเช่น ในเรื่องพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรง สื่อในปัจจุบันสามารถกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะ และช่องทางนำเสนอความรุนแรงให้กับเยาวชนได้ เนื่องจากเนื้อหาที่สื่อแนะนำเสนอนั้นมักมีความรุนแรงแฝงมาด้วย โดยบางครั้งผู้ผลิตสื่อไม่ได้ตั้งใจนำเสนอและไม่ได้ตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อเด็กและวัยรุ่น (กิตติ ปรมัตผลและคณะ, 2559)

จากผลการสำรวจ สื่อโทรทัศน์กับการใช้ความรุนแรงในกลุ่มเยาวชนกรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 14-25 ปี จำนวน 1,569 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 94.6 ระบุว่าเคยดูโทรทัศน์ที่มีภาพการใช้ความรุนแรงผ่านละคร การ์ตูน ภาพยนตร์ ภาพข่าว และโฆษณาบ่อยครั้ง โดยร้อยละ 65.8 พบเห็นพฤติกรรมขว้างปาสิ่งของ ทำลายข้าวของ ทรัพย์สินให้เสียหายในระดับค่อนข้างรุนแรง ร้อยละ 54 เห็นพฤติกรรมต่อสู้ทำร้ายร่างกายกันค่อนข้างรุนแรง ร้อยละ 53.2 เห็นพฤติกรรมพุดจาหยาบคาย ด่าทอ หรือไม่ให้เกียรติคู่สนทนาค่อนข้างรุนแรง ร้อยละ 64.2 เคยใช้ความรุนแรงตอบโต้ผู้อื่นและแก้แค้นบางเล็กน้อยถึงไม่เคยเลย และร้อยละ 22.1 เคยใช้ความรุนแรงมากถึงมากที่สุด ตอบโต้ผู้อื่นและแก้แค้นผู้อื่น (กรมสุขภาพจิต, 2558; สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2558) จากการศึกษา พบว่า สื่อต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ วิดีโอเกม เพลง ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ รวมถึงสื่อโฆษณาต่าง ๆ นับเป็นสื่อที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อความคิด ค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมาก เนื่องจากในปัจจุบันนี้เด็กและวัยรุ่นใช้เวลาอยู่หน้าจอ

โทรทัศน์ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ และวิดีโอเกมต่าง ๆ มากกว่าทำกิจกรรมอย่างอื่น ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว ขณะเดียวกัน ผู้ผลิตสื่อต่าง ๆ ก็มีการพัฒนาให้มีความตื่นเต้นเร้าใจ หลอกล่อให้ผู้เล่นหลงใหลในเกมต่าง ๆ มากขึ้นโดยลึ้มผลกระทบที่จะตามมา ภาพยนตร์ที่เหมือนความเป็นจริง มีคนเป็นผู้แสดงยิ่งทำให้ดูเหมือนจริงทำให้เด็กเลียนแบบได้ง่ายขึ้น (วิโรจน์ อารีย์กุล, 2559: ออนไลน์)

อิทธิพลของสื่อทางลบส่งผลต่อปัญหาด้านค่านิยมในหมู่วัยรุ่นเช่นกัน กล่าวคือ ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมไปในทางที่ไม่เหมาะสม ชอบใช้ความรุนแรง มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีปัญหาชู้สาว หลงใหลในวัตถุนิยม และการเลื่อมใสวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่ไม่เหมาะสม สภาพปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน ที่ทำการสำรวจปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่นไทยทั่วประเทศ พบว่า วัยรุ่นไทยมีปัญหาพฤติกรรม ดังนี้ 1) วัฒนธรรมเลียนแบบ 2) พฤติกรรมรุนแรง รวมทั้งการทะเลาะวิวาท ขาดสัมมาคารวะ ขาดการสำรวมกิริยา คือ เกเร พุดปด อารมณ์หงุดหงิด ใจร้อน สมาธิสั้น ขาดวินัย ขาดจริยธรรมและขาดความรับผิดชอบ 3) พฤติกรรมทางเพศ 4) การติดสารเสพติด 5) การใช้เทคโนโลยีอย่างไม่เหมาะสม และ 6) ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ปัญหาพฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับอิทธิพลของสื่อทางลบ และไม่สามารถจำแนก วิเคราะห์ และตัดสินใจข้อมูลโดยใช้ข้อเท็จจริงได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้ามาส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพในการดำรงชีวิตของนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นได้ (สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน, 2554)

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้รัฐศึกษาและพลศึกษา พบว่า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสาระที่เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อคือ สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ตัวชี้วัดที่ 3 วิเคราะห์สื่อโฆษณา ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น และสาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง ตัวชี้วัดที่ 3 วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาในปัจจุบันพบว่ายังไม่สามารถปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมของนักเรียนได้เท่าที่ควร เนื่องจากผู้สอนส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์การคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ครูมักใช้วิธีการสอนแบบบรรยายหรืออธิบายโดยให้นักเรียนฟังและจดบันทึกเนื้อหาตามที่มีอยู่ในหนังสือเรียนมากกว่าเน้นทักษะกระบวนการและการปฏิบัติ ครูเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาแต่เพียงฝ่ายเดียว และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนน้อย อธิบายให้นักเรียนอ่านหรือจดจากหนังสือที่มีอยู่ ไม่ค่อยได้ปรับปรุงหรือยืดหยุ่นรายละเอียดของบทเรียนให้สอดคล้องกับปัญหาสุขภาพของนักเรียนอย่างแท้จริง ขาดการค้นคว้าทดลอง ไม่ใช้แรงจูงใจ ไม่วางแผนร่วมกันกับนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ หรือไม่ให้นักเรียนร่วมกันค้นคว้าทดลองตามหลักวิทยาศาสตร์ ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกับครูและเพื่อนในห้องเรียนด้วยกัน รวมถึงไม่ให้นักเรียนหาความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนจึงไม่มีประสบการณ์ตรง หรือได้ลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้ของนักเรียนจึงเกิดขึ้นได้น้อย เป็นการเรียน

ภาคทฤษฎีหรือวิชาการมากเกินไป (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2558)

การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อในปัจจุบัน นอกจากจะมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติแล้ว ผู้สอนควรเน้นความสำคัญของการเรียนรู้ โดยการชี้นำด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) แทนการเรียนรู้โดยมีครูเป็นผู้ชี้นำ (Teacher-Directed Learning) โดยเฉพาะการฝึกการคิด โดยเฉพาะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาเฉียบแหลมเป็นคนช่างคิด คิดอย่างรอบคอบ ตัดสินใจถูกต้องและเติบโตอย่างมีคุณภาพ การคิดอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องสร้างเสริมและพัฒนาให้กับนักเรียนเพราะหมายถึงการสร้างองคกามทางปัญญาและนำไปสู่ความพยายามที่จะแก้ปัญหาให้สัมฤทธิ์ผลในสิ่งที่ต้องการและเป็นประโยชน์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณนับเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาเพราะคนที่มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา สามารถเลือกตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีเหตุผล จากการศึกษาวิจัย พบว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อแก้ปัญหา ตลอดจนไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกได้ นักเรียนส่วนใหญ่เรียนแบบท่องจำ ทำให้ขาดการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อแก้ปัญหา จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของโรงเรียนและครูที่จะต้องฝึกฝนให้เด็กที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นคนรุ่นใหม่ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (ชนาธิป พรกุล, 2542; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544; กรมวิชาการ, 2551; จิราภรณ์ ศิริทวี, 2554; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2558; Glanz, 2008)

การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการตัดสินใจเหตุการณ์ เรื่องราว หรือประเด็นต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซัคค่าน (Jurisprudential Model) ที่จอยซ์ และวีล (Joyce and Weil) ได้พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ โอลิเวอร์และเชเวอร์ (Oliver and Shaver) เกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดในประเด็นและปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องความเชื่อและความคิดที่แตกต่างกัน ปัญหาดังกล่าวอาจเป็นปัญหาสังคมที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมและได้รับผลกระทบไม่ทางตรงก็ทางอ้อม หรือปัญหาส่วนตัวที่ยากแก่การตัดสินใจ การตัดสินใจอย่างชาญฉลาด คือ ความสามารถเลือกทางที่เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ น้อยที่สุด นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนให้รู้จักการคิดวิเคราะห์สภาพปัญหา แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นวิเคราะห์ค่านิยมที่อยู่เบื้องหลังของปัญหา ประมวลข้อมูล ตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีเหตุผล และแสดงจุดยืนของตนเองได้ โดยครูสามารถใช้รูปแบบการซัคค่านอันเป็นรูปแบบที่ใช้กันในศาลมาทดสอบว่าจุดยืนที่ตนแสดงนั้นเป็นจุดยืนที่แท้จริงของตนหรือไม่ โดยการใช้คำถามซัคค่านที่ช่วยให้นักเรียนคิดย้อนกลับไปพิจารณาความคิดเห็นอันเป็นจุดยืนของตนอย่างมั่นใจ ซึ่งครูจะต้องมีความเชี่ยวชาญในการสอน การอธิบาย และรู้เท่าทันในสถานการณ์ ประเด็นสำคัญคือนักเรียนต้องตระหนักว่าในการแก้ไขปัญหาใด ๆ จะต้องมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกเสมอ (ทีศนา แคมมณี, 2556; Joyce and Weil, 1996)

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน จึงเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด รวมทั้งเป็นวิธีการในการทำความเข้าใจในความคิดของตน ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอกรณีปัญหา ประเด็นปัญหาที่นำเสนอควรเป็นประเด็นที่มีทางออกให้คิดได้หลายคำตอบ ควรเป็นประโยคที่มีคำว่า “ควรจะทำ” เช่น ควรจะมีกฎหมายให้มีการทำแท้งอย่างเสรีหรือไม่ 2) ขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง ผู้เรียนเลือกจุดยืนของตนเองว่าจะเข้ากับฝ่ายใดและบอกเหตุผลของการเลือกนั้น 3) ขั้นที่ผู้สอนซีกค้ำนจุดยืนของผู้เรียน ผู้สอนใช้คำถามที่มีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้ “ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสนับสนุนจุดยืนนั้นหรือไม่ ข้อมูลที่ผู้เรียนใช้เป็นพื้นฐานของจุดยืนนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้ายึดจุดยืนนี้แล้วผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คืออะไร เมื่อรู้ผลที่จะเกิดตามมาแล้ว ผู้เรียนยืนยันที่จะยึดถือจุดยืนนี้อีกหรือไม่” เป็นต้น 4) ขั้นที่ให้ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพิจารณาปรับเปลี่ยนหรือยืนยันในค่านิยมที่ยึดถือ 5) ขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่หรือจุดยืนเก่าของตนเองอีกครั้งและผู้เรียนพยายามหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาสนับสนุนค่านิยมของตนเองเพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ตนยึดถืออยู่นั้นเป็นค่านิยมที่แท้จริงของตน

จากสภาพปัญหาอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรงของนักเรียนและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งมีข้อกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งต้องการส่งเสริมสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำนสามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำนและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำนกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 568,542 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559: ออนไลน์)

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในเรื่องอิทธิพลของสื่อ

นิยามศัพท์

อิทธิพลของสื่อ หมายถึง ผลกระทบจากสื่อที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ สื่อโฆษณาจากโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และความรุนแรง ได้แก่ คลิปลิขิตโอการทะเลาะวิวาท อินเทอร์เน็ต เกม

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด รวมทั้งวิธีการในการทำความเข้าใจในความคิดของตน มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอกรณีปัญหา 2) ชี้นำให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ชี้นำที่ผู้สอนซีกค้ำจุดยืนของผู้เรียน 4) ชี้นำที่ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในคำนิยามของตนเอง 5) ชี้นำที่ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่หรือจุดยืนเก่าของตนเองอีกครั้ง

การจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ หมายถึง การจัดขั้นตอนการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้กระบวนการในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด รวมทั้งวิธีการในการทำความเข้าใจในความคิดของตน มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอกรณีปัญหา 2) ชี้นำให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ชี้นำที่ผู้สอนซีกค้ำจุดยืนของผู้เรียน 4) ชี้นำที่ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในคำนิยามของตนเอง 5) ชี้นำที่ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่หรือจุดยืนเก่าของตนเองอีกครั้ง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องอิทธิพลของสื่อ ประเมินได้จากการตอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การคิดอย่างมีเหตุผล การพิจารณาไตร่ตรองเกี่ยวกับ ข้อมูล สถานการณ์ที่เป็นปัญหา ข้อมูลที่คลุมเครือหรือข้อโต้แย้งต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ โดยใช้ ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ของตนมาพิจารณาเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจลงข้อสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล ประเมินได้จากการตอบแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างวิจารณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนแบบซีกค้ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างวิจารณ์สูงขึ้นไป
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบซีกค้ำ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. อิทธิพลของสื่อ
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค่าน
3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ดังรายละเอียดของแต่ละประเด็น ต่อไปนี้

1. อิทธิพลของสื่อ

การเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเริ่มจากครอบครัวและสถานศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้ แนวคิด ทักษะ ทศนคติ ค่านิยมตลอดจนอุปนิสัยของเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ชุมชนและสังคมยังเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราว เหตุการณ์ และปรากฏการณ์ต่างๆ ปัจจุบันกระบวนการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงไป สื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ใหม่ที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้และดึงดูดความสนใจจากเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ที่เป็นแหล่งความรู้มากมายเปิดกว้างให้ค้นหาได้อย่างอิสระ ในขณะที่สื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายก็พัฒนารูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจมากขึ้นโดยมีเป้าหมายเชิงธุรกิจ การนำเสนอส่วนใหญ่จะเน้นความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ทั้งละคร เพลง เกมโชว์ ข่าวบันเทิงของดารา นักร้อง แฟชั่น โฆษณาสินค้าและบริการซึ่งสร้างรายได้มหาศาลแก่เจ้าของธุรกิจ อิทธิพลของสื่อในด้านบวกถือว่าเป็นเครื่องมือในการเปิดโลกทัศน์ การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคม ความรู้ประวัติศาสตร์ ข่าว ภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัล สื่อยังช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ทำให้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค ส่วนอิทธิพลของสื่อในด้านลบ ในสภาพสังคมที่ผู้คนถูกห้อมล้อมด้วยข้อมูลที่นำเสนอผ่านสื่อรอบตัวอยู่ตลอดเวลา หากสื่อนำเสนอภาพข่าวอยู่บ่อยๆ การเสพข้อมูลข่าวสารจากสื่อโดยขาดการคิดวิเคราะห์ และความรู้เท่าทันสื่อทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับแบบแผนการใช้ชีวิต พฤติกรรมค่านิยม วัฒนธรรมต่างชาติ กระแสบริโภคนิยม ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ทำให้เกิดผลกระทบจากสื่อในด้านลบ (กิตติ ปรมัตถผลและคณะ, 2559)

1.1 ความหมายและอิทธิพลของสื่อ

สื่อ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554; กิตติ ปรมัตถผลและคณะ, 2559) หมายถึง ช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือสิ่งที่เป็นตัวกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสินค้าหรือบริการต่างๆไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งสื่อในลักษณะอื่นๆ ไปยังสาธารณชนเห็นหรือทราบข้อความ อิทธิพลของสื่อในด้านบวกถือว่าเป็นเครื่องมือในการ

เปิดโลกทัศน์ การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคม ความรู้ประวัติศาสตร์ ขาว ภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัล สื่อยังช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ทำให้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ในการดูแลสุขภาพ และการป้องกันโรค ส่วนอิทธิพลของสื่อในด้านลบ ในสภาพสังคมที่ผู้คนถูกห้อมล้อมด้วยข้อมูลที่นำเสนอผ่านสื่อรอบตัวอยู่ตลอดเวลา หากสื่อนำเสนอภาพซ้ำๆ อยู่บ่อยๆ การเสพข้อมูลข่าวสารจากสื่อ โดยขาดการคิด วิเคราะห์ และความรู้เท่าทันสื่อทำให้เด็กและเยาวชนซึมซับแบบแผนการใช้ชีวิต พฤติกรรมค่านิยม วัฒนธรรมต่างชาติ กระแสบริโภคนิยม ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ทำให้เกิดผลกระทบจากสื่อในด้านลบ ดังนี้

1) การบริโภคนิยม เช่น สร้างความเชื่อผิดๆเกี่ยวกับรูปร่างผอมเพรียว การลดน้ำหนัก และความขาวของผิวหน้า ผิวกาย ปัจจุบันมีภาพยนตร์โฆษณาที่ผลิตมาให้เกินจริง โดยใช้เทคโนโลยีเข้าช่วย กระแสเรื่องผิวขาวจึงกลายเป็นปัญหาของเด็กและเยาวชน มีค่านิยมฟุ่มเฟือย เลียนแบบจากการแต่งตัวของดารานักร้องที่ถูกนำเสนอจากสื่อโฆษณาต่างๆ เสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพ เนื่องจากการบริโภคอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางอาหาร ส่งผลต่อการเกิดภาวะน้ำหนักเกินเกณฑ์ หรือภาวะอ้วน เช่น อาหารจานด่วน ประเภท พิซซ่า แฮมเบอร์เกอร์ โดนัท เป็นต้น เนื่องจากสื่อในปัจจุบันเป็นสื่อที่เปิดกว้าง

2) การมีสาระเรื่องเพศในสื่ออย่างเหมาะสมถือว่าการให้ความรู้เรื่องเพศแก่เยาวชน และเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวันเรียน แต่หากมีการแสดงที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบได้ ถูกยั่วยุอารมณ์ทางเพศจนขาดการยับยั้งชั่งใจ เช่น การแชตออนไลน์ต่างๆ เสี่ยงต่อการถูกล่อลวง เนื่องจากวัยรุ่นไม่ค่อยระมัดระวังในการพูดคุยเรื่องส่วนตัวหรือการนัดพบกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต

3) การมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงก็เช่นเดียวกัน สื่อในปัจจุบันสามารถเป็นแหล่งบ่มเพาะ และช่องทางนำเสนอความรุนแรงให้กับเยาวชนได้ เนื่องจากเนื้อหาที่สื่อแนะนำเสนอนั้น มักมีความรุนแรงแฝงมาด้วยเสมอ ซึ่งบางครั้งผู้ผลิตสื่อไม่ได้ตั้งใจนำเสนอและไม่ทันได้ตระหนักถึง

จากข้อความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า สื่อเป็นตัวกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสีย เพราะฉะนั้นคนที่เสพสื่อต้องมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนถ้าขาดทักษะการคิดเหล่านี้ไปก็จะตกเป็นเหยื่อของอิทธิพลของสื่อในด้านลบอันจะทำให้เกิดผลเสียต่างๆตามมา

1.2 การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย ได้แก่

1) หลักการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้ง ความรู้ และคุณธรรม

2) กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

4.1) บทบาทของผู้สอน ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้ง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นาฏมิ ปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2) บทบาทของผู้เรียน กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และ

นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

(1) เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาแต่ละช่วงของชีวิต

(2) วิเคราะห์อิทธิพลและความคาดหวังของสังคมต่อการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น

(3) วิเคราะห์สื่อโฆษณา ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

(1) อธิบายอนามัยแม่และเด็กการวางแผนครอบครัวและวิธีการปฏิบัติตนที่เหมาะสม

(2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อที่ตั้งครรภ์

(3) วิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางป้องกัน แก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

(1) เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างละ 1 ชนิด โดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับตนเองและทีม

(2) นำหลักการ ความรู้ และทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาไปใช้สร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

(3) ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำหลักความรู้วิธีการไปขยายผลการเรียนรู้ให้กับผู้อื่น

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

(1) มีมารยาทในการเล่นและดูกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา

(2) ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และนำแนวคิดหลักการจากการเล่นไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองด้วยความภาคภูมิใจ

(3) ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นตามชนิดกีฬาที่เลือก และนำแนวคิดที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในสังคม

(4) จำแนกกลวิธีการรุก การป้องกันและใช้ในการเล่นกีฬาที่เลือกและตัดสินใจเลือกวิธีที่เหมาะสมกับทีมไปใช้ได้ตามสถานการณ์ของการเล่น

(5) เสนอผลการพัฒนาสุขภาพของตนเองที่เกิดจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำ

สาระที่ 4 : การเสริมสร้างสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

(1) กำหนดรายการอาหารที่เหมาะสมกับวัยต่างๆโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการ

(2) เสนอแนวทางป้องกันโรคที่เป็นสาเหตุสำคัญของการเจ็บป่วยและการตายของคนไทย

(3) รวบรวมข้อมูลและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาสุขภาพในชุมชน

(4) วางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

(5) ทดสอบสมรรถภาพทางกายและพัฒนาได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุ การใช้สารเสพติดและความรุนแรง

(1) วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและแนวทางป้องกัน

(2) หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงและชักชวนเพื่อนให้หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

(3) วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง

(4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพและการเกิดอุบัติเหตุ

(5) แสดงวิธีการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างถูกวิธี

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน สุขศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน ส่วนพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อจะเห็นได้ว่า สื่อเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมความรุนแรง เป็นต้น ของกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

นุชจรินทร์ ชอบดำรงธรรม (2553) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อโฆษณาในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่มีต่อกระบวนการตอบสนองของผู้บริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับเครือข่ายสังคมออนไลน์ ให้ตอบสนองตรงกับความต้องการและการรับรู้ของผู้บริโภค กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ในประเทศไทย จำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ใช้งานเฟซบุ๊ก มากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานคือ ต้องการติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก การรับรู้สื่อโฆษณาต่างๆในสังคมออนไลน์และสื่อโฆษณาโดยอ้อมจากการสร้างกลุ่มในสังคมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการการตอบสนองของผู้บริโภคทุกด้าน

ชินรส ถิ่นวิไลสกุล (2555) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของงานโฆษณาที่มีต่อการเรียนรู้ของเยาวชนกรณีศึกษา : เยาวชนสวนอ้อย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโฆษณาต่อการเรียนรู้ของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ เยาวชนชุมชนสวนอ้อย จำนวน 8 คน ที่มีอายุระหว่าง 6-12 ปี ผู้ซึ่งได้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ “ค่ายเยาวชนวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สู่เยาวชนชุมชนสวนอ้อย” และต้องเคยดูรายการโมเดิร์นไนน์การ์ตูน หรือ รายการการ์ตูนดิสนีย์คลับ ในช่วงระหว่าง 1 มกราคม 2555 – 31 มีนาคม 2555 โดยใช้การสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า โฆษณามีผลต่อการเรียนรู้ของเยาวชนอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านอารมณ์และด้านพฤติกรรม โดยมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมตามการเชิญชวนของชิ้นงานโฆษณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโฆษณาที่มีตัวเสริมแรงเข้ามาช่วย เช่น ของแถม จะสามารถสร้างการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมได้ในทันที

สิริภิญญา อินทรประเสริฐ (2557) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร อิทธิพลของสื่อ ปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมด้านสื่อของเด็กและเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า พฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออก ทางวาจา ทางกาย คือ การพูดจาเยาะเย้ย ดุหมั่น ถากถางผู้อื่น ตะเถลิบบุคคลอื่น สื่อที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์อันดับแรก คือ โทรทัศน์ รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์ ความรุนแรงด้านภาพและเสียงในสื่อที่พบบ่อยเป็นอันดับแรก คือ ภาพยนตร์ รองลงมา คือ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ความรุนแรงด้านเนื้อหาในสื่อที่พบบ่อยเป็นอันดับแรก คือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์

ปารดา ยังสบาย (2558) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่มีผลต่อความตั้งใจทำศีลกรรมของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่มีต่อความตั้งใจทำศีลกรรมของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความสนใจทำศีลกรรมหรือผู้หญิงที่เคยพบเห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำศีลกรรมผ่านสื่อออนไลน์จำนวน 419 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้หญิงส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้สื่อออนไลน์ในการ

เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำศัลยกรรมเสริมความงามจากเฟสบุ๊ก และไลน์ ตามลำดับ มีการรับรู้ความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาบนสื่อออนไลน์อยู่ในระดับมาก

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

2.1 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

จอยส์ และ วิล (Joyce & Weil, 1996) พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากแนวคิดของโอลิเวอร์และเชเวอร์ (Oliver and Shaver) เกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดในประเด็นปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องค่านิยมที่แตกต่างกัน ปัญหาดังกล่าวอาจเป็นปัญหาทางสังคม หรือปัญหาส่วนตัว ที่ยากแก่การตัดสินใจ การตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ก็คือความสามารถเลือกทางที่เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ น้อยที่สุด ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้รู้จักวิเคราะห์ปัญหา ประมวลข้อมูล ตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีเหตุผล และแสดงจุดยืนของตนได้ ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการซีกค้ำอันเป็นกระบวนการที่ใช้กันในศาลมาทดสอบผู้เรียนว่าจุดยืนที่ตนแสดงนั้นเป็นจุดยืนที่แท้จริงของตนหรือไม่ โดยการใช้คำถามซีกค้ำที่ช่วยให้ผู้เรียนย้อนกลับไปพิจารณาความคิดเห็นอันเป็นจุดยืนของตน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนความคิดเห็นหรือจุดยืนของตน หรือยืนยันจุดยืนของตนอย่างมั่นใจขึ้น

2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

รูปแบบนี้เหมาะสำหรับสอนสาระที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งยากแก่การตัดสินใจ การสอนตามรูปแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด รวมทั้งวิธีการทำความเข้าใจความกระจ่างในความคิดของตน สามารถวิเคราะห์และมีทัศนคติเกี่ยวกับประเด็นและปัญหาสาธารณะ (Public Issues) สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำควรเป็นประเด็นสาธารณะที่ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับตัวเลือกหรือการตัดสินใจที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่ชัดเจนได้นั้น ครูควรเขียนเป็นประโยคขึ้นต้นด้วย “ควรจะ” “ที่จะ” เพื่อที่จะให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นดังกล่าว โดยสิ่งหนึ่งที่ยากสำหรับครูคือ การให้นักเรียนรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาอภิปรายโต้แย้งกันในชั้นเรียน

2.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา ประเด็นปัญหาที่นำเสนอควรเป็นประเด็นที่มีทางออกให้คิดได้หลายคำตอบ ควรเป็นประโยคที่มีคำว่า “ควรจะ” เช่น ควรจะมีกฎหมายให้มีการทำแท้งได้อย่างเสรีหรือไม่ ควรจะมีการจดทะเบียนโสเภณีหรือไม่ ควรออกกฎหมายห้ามคนสูบบุหรี่หรือไม่ ควรอนุญาตให้นักเรียนประกวดนางงามหรือไม่ อย่างไรก็ตามควรหลีกเลี่ยงประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างกัน วิธีการนำเสนออาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การอ่านเรื่องให้ฟัง การให้ดูภาพยนตร์ การเล่าประวัติความเป็นมา ครูต้องระลึกเสมอว่าการนำเสนอปัญหานั้นต้องทำให้นักเรียนได้รู้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับปัญหา รู้ว่าใครทำอะไร เมื่อใด เพราะเหตุใด และมีแง่มุมของปัญหาที่ขัดแย้งกันอย่างไร ให้ผู้เรียนประมวลข้อเท็จจริงจากกรณีปัญหาและวิเคราะห์หาค่านิยมที่เกี่ยวข้องกัน

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง ผู้เรียนเลือกจุดยืนของตนเองว่าจะเข้ากับฝ่ายใดและบอกเหตุผลของการเลือกนั้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนซักค้านจุดยืนของผู้เรียน ผู้สอนใช้คำถามที่มีลักษณะดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

- 1) ถ้ามีจุดยืนอื่น ๆ ให้เลือกอีก ผู้เรียนยังยืนยันที่จะเลือกจุดยืนเดิมหรือไม่ เพราะอะไร
- 2) หากสถานการณ์แปรเปลี่ยนไปผู้เรียนยังจะยืนยันที่จะเลือกจุดยืนเดิมนี้อีกหรือไม่ เพราะอะไร
- 3) ถ้าผู้เรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์อื่น ๆ จะยังยืนยันจุดยืนนี้หรือไม่
- 4) ผู้เรียนมีเหตุผลอะไรที่ยึดมั่นกับจุดยืนนั้น จุดยืนนั้นเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้นหรือไม่
- 5) เหตุผลที่ยึดมั่นกับจุดยืนนั้นเป็นเหตุผลที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่หรือไม่
- 6) ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสนับสนุนจุดยืนนั้นหรือไม่
- 7) ข้อมูลที่ผู้เรียนใช้เป็นพื้นฐานของจุดยืนนั้นถูกต้องหรือไม่
- 8) ถ้ายึดจุดยืนนี้แล้วผลที่เกิดขึ้นตามมาคืออะไร
- 9) เมื่อรู้ผลที่เกิดขึ้นตามมาแล้ว ผู้เรียนยังยืนยันที่จะยึดถือจุดยืนนี้อีกหรือไม่

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพิจารณาปรับเปลี่ยน หรือยืนยันในค่านิยมที่ยึดถือ

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้งและพยายามหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาสนับสนุนค่านิยมของตนเพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ตนยึดถืออยู่นั้นเป็นค่านิยมที่แท้จริงของตน

สรุป จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบซักค้าน ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซักค้านของจอยซ์ และวิล (Joyce and Weil) มาดำเนินการทดลองวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซักค้านจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง

2.4 การประเมินผลการเรียนและผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

ในการประเมินผลการเรียนการสอน จำเป็นต้องมีลักษณะเป็นการประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันไปในแต่ละบุคคล ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายซึ่งอาจเป็นการประเมินจากเพื่อน จากแฟ้มงาน รวมทั้งประเมินตนเอง นอกจากนี้ยังต้องอาศัยบริบท กิจกรรมและงานที่เป็นจริง

ผู้เรียนจะเกิดความกระจ่างในความคิดของตนเองเกี่ยวกับค่านิยม และเกิดความเข้าใจในตนเอง รวมทั้งผู้สอนได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีการมองโลกในแง่บวกกว้างขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียนด้วย

การจัดการเรียนรู้โดยวิธีซั๊กค้ำน นอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียนแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมองโลกในแง่บวกที่กว้างขึ้น เกิดความเข้าใจในตนเองตลอดจนเกิดความกระจำในค่านิยมที่ตนเองยึดถือ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำนครูจะต้องเตรียมการสอนที่มุ่งพัฒนาความคิดและสติปัญญาของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนแสดงเหตุผลอย่างอิสระบนฐานข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ ตลอดจนครูจะเตรียมคำถามเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาความคิดของนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำน

ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำน โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ที่เรียนรายวิชา ส33201 โลกาวัดน์ศึกษา เรื่องประเด็นทางสังคม จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ประเด็นทางสังคม 3) แบบวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำน พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซั๊กค้ำนโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

พิชญา มณีศร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา โดยใช้

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียน สะเมิงพิทยาคม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เน้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การเรียนรู้แบบซีกค้ำน จำนวน 3 หน่วย หน่วยละ 5 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ท 31101 ภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ พบว่า คะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 40.33 คิดเป็นร้อยละ 80.66 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.85 คิดเป็นร้อยละ 57.71 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

คมสันต์ หลาวเหล็ก(2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงอนาคตและคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำน ร่วมกับเทคนิคการพยากรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการคิดเชิงอนาคตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนซีกค้ำนร่วมกับเทคนิคการพยากรณ์ โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 2) พัฒนาคูณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนซีกค้ำนร่วมกับเทคนิคการพยากรณ์ โดยให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตอยู่ในระดับค่อนข้างสูงขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเมืองพญาแลวิทยา จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนซีกค้ำนร่วมกับเทคนิคการพยากรณ์ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 16 ชั่วโมง 2) เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย ได้แก่ (1) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู (2) แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียน (3) แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ (4) แบบสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน และ(5) แบบทดสอบความสามารถในการคิดเชิงอนาคตทำางจร และ 3) เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบวัดความสามารถในการคิดเชิงอนาคตซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและ (2) แบบวัดคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตซึ่งเป็นแบบมาตราวัดประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 30 ข้อ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.40 คิดเป็นร้อยละ 71.33 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน

เกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และพบว่า นักเรียนจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตอยู่ในระดับค่อนข้างสูงขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความใฝ่รู้ เจตคติต่อการเรียน รวมถึงส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะรักการเรียนรู้ รู้จักการคิดวิเคราะห์ มีทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความอดทนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีความกล้าแสดงออกและภาคภูมิใจในผลงานของตน และยังมีผลดีอีกหลายประการ เช่น เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเผชิญปัญหาจริง สามารถกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ได้ตามต้องการและเพิ่มความสามารถด้านต่างๆของนักเรียนได้โดยเฉพาะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2524; ไพศาล วังพานิช, 2526; บุญชม ศรีสะอาด, 2535; สมนึก ภัททิยธนี, 2537)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้นโดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆที่เรียนในโรงเรียนวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งมักเป็นคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (Paper and Pencil test) หรือให้นักเรียนปฏิบัติจริง (Performance)

3.2 ลักษณะของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลักษณะของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2524; ไพศาล หวังวานิช, 2526)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) แบบทดสอบของครู หมายถึงชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยแค่ไหน บกพร่องที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริมหรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไปซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2) แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูผู้สอนสาขาวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าการเรียน

การสอนในเรื่องใดๆก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกรวิสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย

ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีในการสร้างข้อคำถามเหมือนกันเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาหรือพฤติกรรม ที่สอนไปแล้วจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ซึ่ง ควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

วัดด้านความรู้ความจำ

วัดด้านความเข้าใจ

วัดด้านการนำไปใช้

วัดด้านการวิเคราะห์

วัดด้านการสังเคราะห์

วัดด้านการประเมินค่า

การแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิธีที่สอนสามารถวัดได้ 2 แบบคือ

1) การวัดด้านปฏิบัติเป็นการตรวจระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงานเช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้นการวัดอย่างนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบปฏิบัติ (Performance Test)

2) การวัดด้านเนื้อหาเป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆสามารถวัดโดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test)

3.3 คำถามและเทคนิคการใช้คำถามสำหรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน การใช้คำถามจัดว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปบูรณาการเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) และโครงสร้างกระบวนการคิดที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองและตัดสินใจจากความเข้าใจของตนและสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงการเรียนรู้ ซึ่งจัดว่าคำถามเป็นส่วนหนึ่งของของกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างสิ่งที่รู้แล้ว สิ่งที่เป็นไปและพัฒนาความคิดใหม่ๆเนื่องจากการได้มาซึ่งข้อสรุปที่แท้จริงจะต้องเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งจะต้องอาศัยการถามคำถามที่ได้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน อีกทั้งการถามยังจัดว่าเป็นเสาหลักที่สำคัญสำหรับการค้นคว้าให้ได้มาซึ่งคำตอบที่เป็นจริงและมีความถูกต้องสูง (ธนภูมิ พุ่มจันทร์, 2555)

3.3.1 ประเภทคำถาม พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544) กล่าวว่า ถ้าแบ่งประเภทคำถามระดับขั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามความคิดของบลูม (Bloom) สามารถแบ่งคำถามออกเป็น 6 ประเภท ได้ดังนี้

1) ถามความรู้(Knowledge Question) เป็นคำถามที่มีคำตอบแน่นอน ถามเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ คำนิยาม คำศัพท์ กฎ ทฤษฎี ถามเกี่ยวกับใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน รวมทั้งใช่หรือไม่ เช่น บริเวณใดของประเทศไทยพบทองคำมากที่สุด มนุษย์สามารถพิชิตดวง

จันทร์ได้เมื่อปีใด การจำในเนื้อหาสาระมีความสำคัญเช่นเดียวกับการเรียนรู้ในระดับอื่นๆ เพราะความรู้จากการจำมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ในระดับอื่นๆ ที่สูงขึ้น และใช้ความคิดมากขึ้น เราไม่อาจถามคำถามให้นักเรียนคิดได้ ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ ไม่จำข้อมูลหรือสาระที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมของมนุษยชาติ ยังมีหลายอย่างที่ต้องรู้และจำ ถึงแม้ว่าความรู้ความจำจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็มีจุดอ่อนหลายประการคือ ครูมักจะใช้ความรู้ความจำมากเกินไป เพราะคำถามที่ครูใช้ถามนักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นการถามความรู้ความจำมากที่สุด จุดอ่อนอีกประการก็คือ ความรู้ความจำนั้นจะลืมน้อยอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้แค่จำ เป็นการเรียนรู้แค่ผิวเผินเข้าใจในเรื่องที่เรียนเพียงเล็กน้อย การท่องจำไม่ได้หมายความว่ามีความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ตาม ครูควรกระตุ้นส่งเสริมให้โอกาสให้การเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งเด็กเรียนเร็วและเด็กเรียนช้า ซึ่งการใช้คำถามประเภทความรู้ ความจำมีความสำคัญ และสามารถที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้น คำถามประเภทความรู้ ความจำมักจะมีคำต่างๆ เหล่านี้ปรากฏ เช่น ให้นิยาม ให้ระบุ (define) ใคร (who) จำได้ (recognize) อะไร (what) ระลึกได้ (recall) ที่ไหน (where) จำ (remember) เมื่อไร (when)

2) ถามความเข้าใจ (Comprehensive Question) เป็นคำถามที่ต้องใช้ความรู้ความจำมาประกอบเพื่ออธิบายด้วยคำพูดของตนเอง เป็นคำถามที่สูงกว่าความรู้ นักเรียนจะต้องแสดงให้เห็นว่าเขาสามารถที่จะอธิบายสิ่งนั้น เรื่องนั้นๆ ได้ด้วยคำพูดของตนเอง เป็นการตีความหรือแปลความหมายจากความรู้ความจำในเรื่องนั้นๆ ซึ่งบ่อยครั้งที่คำถามประเภทความเข้าใจจะให้นักเรียนตีความ ให้ความหมายของเรื่องต่างๆ คำต่างๆ และอาจจะให้ตีความหมายจากแผนภูมิ ความหมายและภาพการ์ตูน เช่น จงอธิบายลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี จงยกตัวอย่างกรณีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สรุปคือการตอบคำถามประเภทความเข้าใจของนักเรียนจะต้องแปลความคิดจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องจำสาระความรู้ที่สำคัญและจำเป็นในการตอบคำถาม เช่น นักเรียนเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อไปแล้ว จะต้องวิเคราะห์ผลดีผลเสียของสื่อได้ เป็นต้น คำถามความเข้าใจมักจะมีคำต่างๆ ต่อไปนี้ปรากฏอยู่ในคำถาม เช่น อธิบาย (describe) อธิบายด้วยคำพูดตนเอง (put in your own words) เปรียบเทียบ (compare) อธิบายใจความสำคัญ (explain the main ideal) บอกความแตกต่าง (contrast) แปลงข้อความ (rephrase)

3) ถามการนำไปใช้ (Application Question) เป็นคำถามที่นำความรู้ความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ นักเรียนจะต้องมีความสามารถในขั้นที่สามารถจะนำเอาความรู้ต่างๆ ที่เรียนไปแล้วไปใช้ได้ คำถามประเภทให้นำสาระความรู้ไปใช้นั้น ผู้เรียนจะต้องนำเอากฎหรือกระบวนการไปใช้ในการแก้ปัญหา เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องของปัญหานั้นๆ เช่น ท่านจะมีวิธีประหยัดการใช้น้ำในครอบครัวของท่านได้หรือไม่ อย่างไร ในการทดสอบผู้เรียนในด้านการนำไปใช้คือ ประยุกต์ใช้ (apply) จำแนก (divide) ใช้ (use) เลือก (choose) นำไปใช้ (employ) ยกตัวอย่าง (write an example) แก้ปัญหา (solve) มากน้อยเท่าไร (how many) สิ่งไหน อันไหน (which ones) อะไรคือ (what is)

4) ถามการวิเคราะห์ (Analysis Question) เป็นคำถามที่ให้จำแนกแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ว่าประกอบด้วยส่วนย่อยอะไรบ้าง โดยอาศัยหลักการทฤษฎี ที่มาของเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ผู้ตอบต้องใช้ความคิดด้วยเหตุผล คิดอย่างละเอียดลึกซึ้ง คำถามเชิงวิเคราะห์ จะเป็นคำถามที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ใน 3 ลักษณะ คือ

4.1) การระบุที่มา สาเหตุ ระบุเหตุผลหรือสาเหตุของเรื่องราว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

4.2) การพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ เนื้อหา ข้อสรุป การอ้างอิง หรือสรุปความเห็นทั่วไปของเรื่องนั้น

4.3) การวิเคราะห์บทสรุป อ้างอิง เพื่อให้ได้หลักฐานมาสนับสนุน หรือปฏิเสธประเด็นหรือเรื่องนั้น โดยคำถามดังกล่าวนักเรียนจะต้องวิเคราะห์สาระข้อมูล เพื่อสนับสนุนข้อสรุป คำตอบของคำถามทั้ง 3 คำถาม นักเรียนจะทราบว่าคำตอบที่เป็นไปได้มากมาย แต่ต้องใช้เวลาในการคิดและวิเคราะห์ที่ไม่สามารถตอบได้ทันที โดยไม่คิดอย่างรอบคอบ โดยปกติแล้วมีคำตอบที่เป็นไปได้มากมายแต่ต้องมีเวลาในการพิจารณาเพื่อนำมาตอบ เพราะคำถามเชิงวิเคราะห์ หรือให้วิเคราะห์นั้น เป็นคำถามที่ใช้ความคิดระดับสูงในการตอบ และครูสมัยใหม่จะหลีกเลี่ยงที่จะตอบคำถามประเภทนี้ แต่คำถามให้วิเคราะห์เพื่อพัฒนาความคิดนั้นมีความจำเป็น เพราะจะช่วยส่งเสริมพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดด้วยเหตุผล(Critical Thinking) ให้เกิดกับนักเรียน คำถามให้วิเคราะห์ไม่เพียงแต่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ลึก เกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น แต่ยังช่วยให้นักเรียนแสวงหาเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆ นั่นคือ นักเรียนจะไม่สามารถตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ โดยการจำ การท่อง นำสาระข้อมูลเท็จจริงมาตอบโดยตรง แต่นักเรียนต้องวิเคราะห์สาระความรู้ โดยระบุสาเหตุที่มา และนำไปสู่การสนับสนุนอีกเรื่องหนึ่งหรือหาหลักฐานมาสนับสนุน คำที่มักจะปรากฏในคำถามให้วิเคราะห์ เช่น ระบุที่มา สาเหตุ(identify motives or causes) สรุป(draw conclusion) พิจารณาหลักฐานข้อมูล(determine evidence) สนับสนุน(support) วิเคราะห์(analysis) ทำไม(why)

5) คำถามสังเคราะห์ (Synthesis Question) เป็นคำถามที่ใช้กระบวนการคิดระดับสูง(Higher order question) ในการตอบ ซึ่งเป็นคำถามที่ให้นักเรียนคิดริเริ่ม คิดอย่างสร้างสรรค์(Creative Thinking) การตอบคำถามประเภทนี้นักเรียนจะต้องคิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เรื่องใหม่ ทำนายคาดคะเนล่วงหน้า และแก้ปัญหาคำถามให้สังเคราะห์ จะแตกต่างจากคำถามให้นำไปใช้ กล่าวคือ ในการแก้ปัญหา หากคำตอบคำถามประเภทนำไปใช้จะมีเพียงคำตอบเดียวที่ถูกต้อง แต่การถามคำถามเชิงสังเคราะห์จะมีคำตอบได้หลายคำตอบ นั่นคือ นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามที่ถูกต้องได้หลายๆคำตอบ เช่น จงสรุปหลักการถนอมอาหาร จากการศึกษาจงสรุปผลเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดมะเร็ง เราจะวัดความสูงของตึกนี้ได้อย่างไรโดยไม่ต้องเดินเข้าไปในตึก เครื่องจักรชิ้นใหม่ นี้ควรซื้ออย่างไร ครูสามารถใช้คำถามให้สังเคราะห์หรือช่วยให้นักเรียนพัฒนาความคิด แต่ปัญหาที่คือในกรณีที่คำถามให้สังเคราะห์ ครูมักจะหลีกเลี่ยงคำถามให้สังเคราะห์ เพราะคุ้นเคยกับการถามคำถามประเภทความรู้ คำถามให้สังเคราะห์จะต้องอาศัยความเข้าใจในสาระความรู้อย่างชัดเจนลึกซึ้ง นักเรียนไม่ควรใช้การเดาในการตอบคำถามประเภทนี้ โดยสรุปก็คือ คำถามให้สังเคราะห์ คือ คำถามที่ต้องอาศัยการทำนาย คาดการณ์ล่วงหน้า สร้างคำใหม่ หรือแก้ปัญหาที่มีคำตอบหลายคำตอบ ซึ่งคำที่มักจะปรากฏในคำถามประเภทให้สังเคราะห์ ได้แก่ ทำนาย(predict) สร้างองค์ความรู้(construct) สร้าง ผลิต(produce) ท่านจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร เขียน(write) ท่านสร้างได้ไหม ออกแบบ(design) จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร พัฒนา(develop) สังเคราะห์(synthesis)

6) คำถามประเมินค่า (Evaluation Question) เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิดระดับสูง คำถามมีได้หลายคำตอบ นักเรียนจะต้องให้คุณค่าหรือตัดสินให้คุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยใช้ความรู้ หลักการ เหตุผลหรือความรู้สึก ความคิดเห็นที่ตกลงร่วมกันในการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อประเมินค่าสิ่งเหล่านั้น หรืออาจจะเป็นคำถามให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องบางเรื่อง เช่น ผู้เรียนมีวิธีการใดที่จะบอกได้ว่า บุคคลนี้ดีบุคคลนั้นไม่ดี ความคิดเห็นของเพื่อนคนใดเหมาะสมที่สุด ท่านคิดว่าการศึกษาเป็นเรื่องยากมากหรือไม่ คำตอบเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือตัดสินโดยใช้ความคิดแก้ปัญหา หรืองาน หรือใช้เกณฑ์บางอย่างที่เป็นมาตรฐาน คำถามให้ประเมินผลเป็นคำถามประเภทใช้ความคิดระดับสูง สามารถตอบโต้ได้หลากหลาย ซึ่งไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

4. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 ความหมาย กระบวนการและองค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมาย กระบวนการและองค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (ทิตินา แคมมณี, 2544; ชาติ แจ่มนุช, 2545; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2548; Good, 1973; Dewey, 1975; Ennis, 1985; Halpern, 1995)

4.1.1 ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เป็นทักษะการคิดระดับสูงที่ทุกวงการให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวงการการศึกษา เพราะมีความเชื่อว่าบุคคลที่เป็นผลผลิตจากการศึกษาในยุคปัจจุบันจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความคิดอันจะสามารถนำไปใช้การดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณสรุปจำแนกตามคานิยามไว้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) คานิยามที่มีความหมายกว้าง ได้แก่ การนิยามการคิดอย่างมีวิจารณญาณในลักษณะที่เป็นกิจกรรมทางสมอง ที่เป็นกระบวนการคิดโดยทั่วไป (General Thinking Process) หรือเป็นการคิดเพื่อแก้ปัญหา การคิดอย่างใคร่ครวญไตร่ตรอง (Reflective Thought) ขอบเขตของการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นการคิดที่เริ่มต้นจากสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากหรือสับสน และสิ้นสุดลงด้วยสถานการณ์ที่มีความชัดเจน การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่เกิดจากส่วนประกอบของทัศนคติ ความรู้ และทักษะ โดยทัศนคติเป็นการแสดงออกทางจิตใจ ต้องการสืบค้นปัญหาที่มีอยู่ ความรู้จะเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลในการประเมินสถานการณ์ การสรุปความอย่างเที่ยงตรงและการเข้าใจในความเป็นนามธรรม ส่วนทักษะจะประยุกต์รวมอยู่ในทัศนคติและความรู้ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยกระบวนการและความสามารถ กระบวนการหมายถึง วิธีการแก้ปัญหา แบบวิทยาศาสตร์และทัศนคติในการแสวงหาความรู้ ส่วนความสามารถ หมายถึง ความรู้ในข้อเท็จจริง หลักการสรุปในกรณีทั่วไป การอนุมาน การยอมรับในข้อตกลงเบื้องต้น การนิรนัย การตีความหมาย และการประเมินผลรวมทั้ง ทักษะความเข้าใจ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินผล

2) คานิยามในความหมายที่แคบ ได้แก่ การนิยามการคิดอย่างมีวิจารณญาณในลักษณะที่เป็นตรรกศาสตร์ หรือการใช้เหตุผล เป็นการประเมินผลของความคิดเป็นการคิดอย่างรอบคอบตามหลักของการประเมิน และมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อหาข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้ ตลอดจน

พิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และใช้กระบวนการตรรกวิทยาได้อย่างถูกต้องสมเหตุสมผล พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตัดสินใจว่า สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ หรือ สิ่งใดควรทำ เพื่อช่วยให้ตัดสินใจสภาพการณ์ได้ถูกต้อง เป็นการคิดที่มีเป้าหมายอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย การประเมินข้อตกลงเบื้องต้น กระบวนการ และผลที่เกิดจากการตัดสินใจ การแก้ปัญหา หรือการสรุปข้ออ้างอิงจากข้อมูลที่กำหนดให้ การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นการทดสอบอย่างมีเหตุผลในด้านแนวคิด การสรุปความ การตั้งสมมติฐาน ข้อโต้แย้ง การลงสรุป ความเชื่อและการ กระทำการทดสอบนี้ใช้แนวคิดพื้นฐานความน่าจะเป็นเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ การคิดตัดสินใจ และการคิดอย่างมีเหตุผลในประเด็นที่ยังสรุปไม่ได้ และยังเป็นศิลปะของการคิด เพื่อที่จะทำให้การคิด ดีขึ้น ชัดเจนขึ้น มีความแม่นยำมากขึ้น หรือป้องกันตนเองได้มากขึ้น นอกจากนี้ การคิดอย่างมี วิจารณญาณเป็นการคิดอย่างมีเหตุผลที่คิดด้วยตนเอง ซึ่งยืนยันว่าเรารู้อะไร หรือเราไม่รู้อะไร เป็น กระบวนการทางสติปัญญาที่คล่องแคล่วและมีทักษะในการสร้างมโนทัศน์ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลจากข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมา หรือเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ เกิดจากการสังเกต การมีประสบการณ์ การไตร่ตรอง การใช้เหตุผล หรือการติดต่อสื่อสาร เพื่อที่จะ นำไปสู่ความเชื่อและการกระทำ อย่างไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีเหตุผล เกี่ยวกับข้อมูลหรือ สภาพการณ์ที่ปรากฏ โดยอาศัยความรู้ความคิด และประสบการณ์ของตนเอง และข้อมูลหลักฐานที่ เชื่อถือได้ มีการศึกษาข้อเท็จจริง มีการคิดพิจารณา วิเคราะห์ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล เพื่อตัดสินใจ ว่า สิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ สิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การพิจารณา ไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบที่จะไปสู่การลงข้อสรุปและการตัดสินใจ โดยอาศัยหลักฐานมา สนับสนุนสิ่งที่อ้างว่าเป็นจริง แล้วใช้ความรู้ที่สอดคล้องกับหลักตรรกวิทยา ตลอดจนทักษะในการใช้ ทักษะคิดและความรู้ดังกล่าวมาประเมินและตัดสินใจความถูกต้องของข้อความ

4.1.2 กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นผลรวมของทักษะและความสามารถในการ คิดของบุคคลอย่างเป็นระบบขั้นตอนต่อเนื่องจนเกิดเป็นกระบวนการที่ใช้ในการพิจารณาเรื่องใดเรื่อง หนึ่งเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล โดยการผสมผสานความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับข้อมูลจาก สิ่งแวดล้อม

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีแนวคิด ดังนี้

1) เจตคติ หมายถึง ความสนใจในการแสวงหาความรู้ ความสามารถพิจารณา ตลอดจนมีนิสัยในการค้นหาหลักฐานมาสนับสนุนสิ่งที่อ้างว่าเป็นจริง

2) ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการอนุมาน การสรุปใจความสำคัญ และการ สรุปเป็นกรณีทั่วไปโดยพิจารณาจากหลักฐานและการใช้ตรรกวิทยา

3) ทักษะ หมายถึง ความสามารถที่จะนำทั้งเจตคติและความรู้ไปประยุกต์ใช้ พิจารณาตัดสินปัญหา สถานการณ์ ข้อความหรือข้อสรุปต่าง ๆ ได้

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีองค์ประกอบดังนี้

1) ความสามารถในการนิยามปัญหา ประกอบด้วย

1.1) การตระหนักถึงความเป็นไปของปัญหา ได้แก่ การล่วงรู้ถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในสภาพการณ์ การรู้ถึงความขัดแย้งและเรื่องราวที่สำคัญในสภาพการณ์การระบุดจุดเชื่อมต่อที่ขาดหายไปของชุดเหตุการณ์ หรือความคิดและการรู้ถึงสภาพปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบ

1.2) การนิยามปัญหา ได้แก่ การระบุถึงธรรมชาติของปัญหา ความเข้าใจถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องและจำเป็นในการแก้ปัญหานี้ นิยามองค์ประกอบของปัญหา ซึ่งมีความยุ่งยากและเป็นนามธรรมให้

2) ความสามารถในการเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการหาคำตอบของปัญหา หมายถึง การพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล พิจารณาความเพียงพอของข้อมูล และจัดระบบข้อมูล

3) ความสามารถในการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ประกอบด้วย การระบุข้อตกลงที่ผู้อ้างเหตุผลไม่ได้กล่าวไว้ การระบุข้อตกลงที่คัดค้านการอ้างเหตุผล

4) ความสามารถในการกำหนดและเลือกสมมติฐาน ประกอบด้วย การค้นหาการชี้แนะต่อคำตอบของปัญหา การกำหนดสมมติฐานต่าง ๆ โดยอาศัยข้อมูลและข้อตกลงเบื้องต้น การเลือกสมมติฐานที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดมาพิจารณาเป็นอันดับแรก การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างสมมติฐานกับข้อมูลและข้อตกลงเบื้องต้น การกำหนดสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ยังไม่ทราบและเป็นข้อมูลที่จำเป็น

5) ความสามารถในการสรุปอย่างสมเหตุสมผล และการตัดสินความสมเหตุสมผลของการคิดหาเหตุผล ซึ่งประกอบด้วย

5.1) การลงสรุปอย่างสมเหตุสมผล โดยอาศัยข้อตกลงเบื้องต้น สมมติฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การระบุถึงเงื่อนไขที่จำเป็นและเงื่อนไขที่เพียงพอ การระบุความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และการกำหนดข้อสรุป

5.2) การพิจารณาตัดสินความสมเหตุสมผลของกระบวนการที่นำไปสู่ข้อสรุป ได้แก่ การจำแนกการสรุปที่สมเหตุสมผลจากการสรุปที่อาศัยค่านิยม ความพึงพอใจ และความลำเอียง การจำแนกระหว่างการคิดหาเหตุผลที่มีข้อสรุปได้แน่นอนกับการคิดหาเหตุผลที่ไม่สามารถหาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติได้

5.3) การประเมินข้อสรุปที่อาศัยเกณฑ์การประยุกต์ใช้ ได้แก่ การระบุถึงเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการพิสูจน์ข้อสรุป การรู้ถึงเงื่อนไขที่ทำให้ข้อสรุปไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ และการตัดสินความเพียงพอของข้อสรุปในลักษณะที่เป็นคำตอบของปัญหา

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณว่าประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) การนิยามปัญหา หมายถึง การกำหนดปัญหาและทำความเข้าใจกับปัญหาโดยพิจารณาข้อมูลเพื่อกำหนดปัญหา ข้อโต้แย้งหรือข้อมูลที่คลุมเครือ รวมทั้งการนิยามความหมายของคำและข้อความ

2) การรวบรวมข้อมูล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหา ข้อโต้แย้งหรือข้อมูลที่คลุมเครือจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้ง การดึงข้อมูลหรือความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ วิธีการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกต ทั้งการสังเกตด้วยตนเองและรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตของคนอื่นด้วย

3) การจัดระบบข้อมูล หมายถึง การพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล พิจารณาความเพียงพอของข้อมูล และการจัดระบบข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยแยกแยะความแตกต่างของข้อมูล คือ จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ชัดเจนกับข้อมูลที่คลุมเครือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหา การระบุข้อมูลตกลงเบื้องต้นเพื่อนำมาจัดกลุ่มและจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล

4) การตั้งสมมติฐาน หมายถึง การพิจารณาแนวทางการสรุปอ้างอิงของปัญหาข้อแย้ง หรือข้อมูลที่คลุมเครือ โดยการนำเอาข้อมูลที่มีการจัดระบบแล้วมาพิจารณาเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์เพื่อกำหนดแนวทางการสรุปหรือพิจารณาเลือกแนวทางที่เป็นไปได้มากที่สุด

5) การสรุปอ้างอิงโดยใช้หลักตรรกศาสตร์ หมายถึง การพิจารณาเลือกแนวทางที่สมเหตุสมผลที่สุด จากข้อมูลและหลักฐานที่มีอยู่โดยใช้เหตุผลแบบอุปมานและอนุมาน หรือการสรุปอ้างอิงโดยใช้หลักตรรกศาสตร์

6) การประเมินการสรุปอ้างอิง หมายถึง การประเมินความสมเหตุสมผลของการสรุปอ้างอิง รวมทั้งพิจารณาว่าข้อสรุปนั้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร

จากการศึกษากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่ากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย การนิยามปัญหา การรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การตั้งสมมติฐาน การสรุปอ้างอิงโดยใช้หลักตรรกศาสตร์ และการประเมินการสรุปอ้างอิง

4.1.3 องค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

องค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณมี 7 ประการ ดังนี้

1) จุดหมาย คือ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการคิด คือ คิดเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาหรือคิดเพื่อหาความรู้

2) ประเด็นคำถาม คือ ปัญหาหรือคำถามที่ต้องการรู้ คือ ผู้คิดสามารถระบุคำถามของปัญหาต่าง ๆ รวมทั้ง ระบุปัญหาสำคัญที่ต้องการแก้ไข หรือคำถามสำคัญที่ต้องการรู้

3) สารสนเทศ คือ ข้อมูล ข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ประกอบการคิด ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาควรมีความกว้าง ลึก ชัดเจน ยืดหยุ่นได้ และมีความถูกต้อง

4) ข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ข้อมูลที่ได้มานั้น ต้องเชื่อถือได้ มีความชัดเจนถูกต้อง และมีความเพียงพอต่อการใช้เป็นพื้นฐานของการคิดอย่างมีเหตุผล

5) แนวคิดอย่างมีเหตุผล คือ แนวคิดทั้งหลายที่มีอาจรวมถึง กฎ ทฤษฎี หลักการ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีความจำเป็นสำหรับการคิดอย่างมีเหตุผลและแนวคิดที่ได้มานั้น ต้องมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาหรือคำถามที่ต้องการหาคำตอบและต้องเป็นแนวคิดที่ถูกต้องด้วย

6) ข้อเสนอพื้นฐานเป็นองค์ประกอบสำคัญของทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลด้วย เพราะผู้คิดต้องมีความสามารถในการตั้งข้อสมมติฐานให้มีความชัดเจน สามารถตัดสินใจได้ เพื่อประโยชน์ในการหาข้อมูลมาใช้ในการคิดอย่างมีเหตุผล

7) การนำไปใช้และผลที่ตามมา เป็นองค์ประกอบสำคัญของการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งผู้คิดคำนึงถึงผลกระทบ คือ ต้องมีความสามารถคิดไกล คือ มองถึงผลที่ตามมา รวมถึงการนำไปใช้ได้หรือไม่เพียงใด

4.2 การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (ประเวศ วะสี, 2542; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544; ทิศนา แชมมณี, 2544; ชาตี แจ่มนุช, 2545; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2548; Dewey, 1975; Halpern, 1995)

การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษาทางปัญญาที่จะนำไปสู่การคิดระดับสูงและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประกอบด้วยขั้นตอนหรือกิจกรรมหลักในการพัฒนาปัญญา 10 กิจกรรม ซึ่งผู้สอนควรฝึกฝนให้กับผู้เรียน ดังนี้

1) ฝึกสังเกต ได้แก่ สังเกตในสิ่งที่เห็น สังเกตสิ่งแวดล้อม สังเกตการณ์ทำงาน การฝึกสังเกตจะทำให้เกิดปัญญามาก โลกทัศน์และวิถีคิด สติ – สมาธิ จะเข้าไปมีผลต่อการสังเกต

2) ฝึกบันทึก เมื่อสังเกตอะไรแล้ว ควรบันทึกโดยการวาดรูปหรือบันทึกข้อความหรือภาพถ่าย ถ่ายวิดีโอ จะบันทึกละเอียดมากน้อยเพียงใด ควรให้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ การบันทึกช่วยพัฒนาปัญญาได้อย่างดี

3) ฝึกการนำเสนอต่อที่ประชุม เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ได้เรียนรู้อะไรมา บันทึกอะไรมา ควรมีการนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้กัน ควรมีการฝึกการนำเสนอ การนำเสนอได้ดี เป็นการพัฒนาปัญญาทั้งของผู้นำเสนอและของกลุ่ม

4) ฝึกการฟัง การรู้จักฟังคนอื่นทำให้บุคคลฉลาดขึ้น โบราณเรียกว่าเป็นพหูสูต บางคนไม่ได้ยินคนอื่นพูด เพราะหมกมุ่นอยู่ในความคิดของตนเอง หรือมีความฝึใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเรื่องอื่นเข้าไม่ได้ ฉันทะ – สติ สมาธิ จะช่วยให้ฟังได้ดีขึ้น

5) ฝึกปุจฉา – วิสัชนา เมื่อมีการนำเสนอและการฟังแล้ว ฝึกปุจฉา – วิสัชนา หรือถามตอบ ซึ่งเป็นการฝึกใช้เหตุผลวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้เกิดความแจ่มแจ้งในเรื่องอื่น ๆ ถ้านักเรียนฟังครูโดยไม่ถาม – ตอบ ก็จะไม่แจ่มแจ้ง

6) ฝึกตั้งสมมติฐานและตั้งคำถาม เมื่อเรียนรู้อะไรไปแล้ว ควรฝึกตั้งคำถามให้ได้ว่าสิ่งนี้คืออะไร สิ่งนั้นคืออะไร อะไรมีประโยชน์ ทำอย่างไรจะสำเร็จประโยชน์อันนั้น ถ้ากลุ่มช่วยกันคิดคำถามที่มีคุณค่าและมีความสำคัญก็อยากได้คำตอบ

7) ฝึกการค้นหาคำตอบ เมื่อมีคำถามแล้วก็ควรไปค้นหาคำตอบจากหนังสือ จากตำรา จากอินเทอร์เน็ต หรือไปคุยกับคนเฒ่าคนแก่ แล้วแต่ธรรมชาติของคำถาม การค้นหาคำตอบต่อคำถามที่สำคัญจะสนุกและทำให้ได้ความรู้มาก ต่างจากการท่องหนังสือโดยไม่มีคำถามบางคำถามเมื่อค้นหาคำตอบทุกวิถีทางจนหมดแล้วก็ไม่พบ แต่คำถามยังอยู่และมีความสำคัญต้องหาคำตอบไปด้วยการวิจัย

8. ฝึกวิจัย การวิจัยเพื่อหาคำตอบเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทุกระดับ การวิจัยจะทำให้ค้นพบความรู้ใหม่ ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ สนุกและมีประโยชน์มาก

9. ฝึกเชื่อมโยงบูรณาการ การบูรณาการเชื่อมโยงให้เห็นความเป็นทั้งหมดและเห็นตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ ธรรมชาติของสรรพสิ่งล้วนมีความเชื่อมโยงกัน เมื่อเรียนรู้อะไรมาไม่ควรให้ความรู้แยกเป็นส่วน ๆ แต่ควรเชื่อมโยงเป็นบูรณาการให้เห็นความเป็นทั้งหมด ในความเป็นทั้งหมดจะมีความงาม และมีดีอื่นผุดบังเกิด (Emerge) ออกมาเหนือความเป็นส่วน ๆ และในความเป็นทั้งหมดนั้น ต้องมองเห็นตัวเอง เกิดการรู้ตัวเองตามความเป็นจริงว่าสัมพันธ์กับความเป็นทั้งหมดอย่างไร ซึ่งมีติของจริยธรรมจะอยู่ตรงนี้คือ การเรียนรู้ตัวเองตามความเป็นจริงว่าสัมพันธ์กับความเป็นทั้งหมด

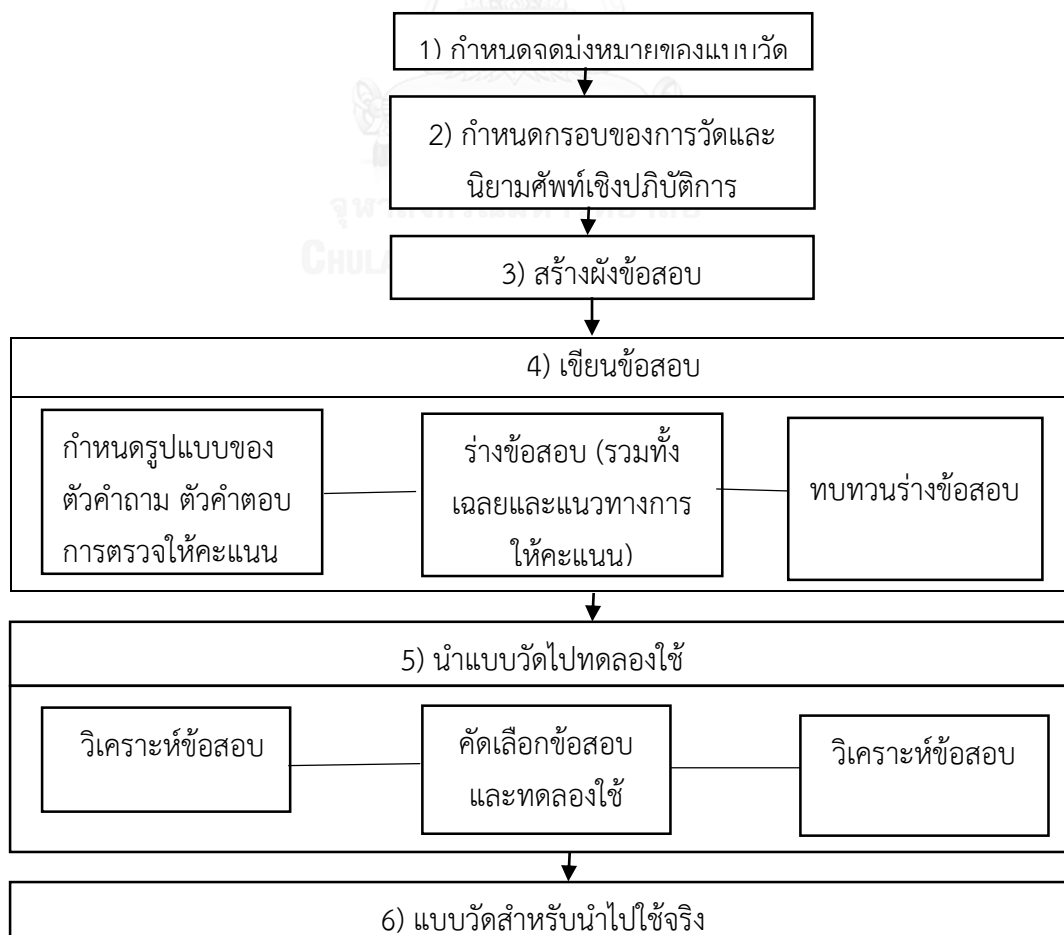
อย่างไร มิติทางจริยธรรมอยู่ในความเป็นทั้งหมดนั้นเองต่างจากการเอาจริยธรรมไปเป็นวิชา ๆ หนึ่งแบบแยกส่วน ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้มักไม่ค่อยได้ผลในการบูรณาการความรู้ที่เรียนมาให้ความรู้เป็นทั้งหมด และเห็นตัวเองนี้จะนำไปสู่อิสรภาพและความสุข

10. ฝึกการเขียนเรียบเรียงทางวิชาการ หมายถึง การให้ผู้เรียนฝึกการเขียนและเรียบเรียงกระบวนการเรียนรู้ และความรู้ให้ได้มา การเรียบเรียงทางวิชาการเป็นการเรียบเรียงความคิดให้ประณีตขึ้น ทำให้เกิดการค้นคว้าหาหลักฐานที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ การเรียบเรียงทางวิชาการจึงเป็นการพัฒนาปัญญาของตนเองอย่างสำคัญ และเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้อื่นในวงกว้างออกไป

สรุป การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะเกิดขึ้นกับนักเรียนได้ดีจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทักษะพื้นฐานที่ควรฝึกให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อจะนำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือ การสังเกต การตั้งคำถาม การจำแนกแยกแยะ การตีความ การวิเคราะห์การเปรียบเทียบ การตั้งสมมติฐานและการสรุปโดยอาศัยหลักเหตุผล กิจกรรมการฝึกควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูด แสดงความคิดเห็น ถกเถียง เสนอปัญหาสถานการณ์ แล้วถ่ายทอดความคิดเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเป็นผู้ที่มีใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเลือกตัดสินใจและลงข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผลว่าอะไรควรเชื่อ-ไม่ควรเชื่อ อะไรควรทำ-ไม่ควรทำ

ภาพที่ 1 ขั้นตอนของการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด นำเสนอได้ดังภาพ

4.3 การวัดและประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและประเมินความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (ชาลิณี เอี่ยมศรี, 2536; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547; Watson & Glaser, 1964; Ennis, 1985; Miller, 1992)

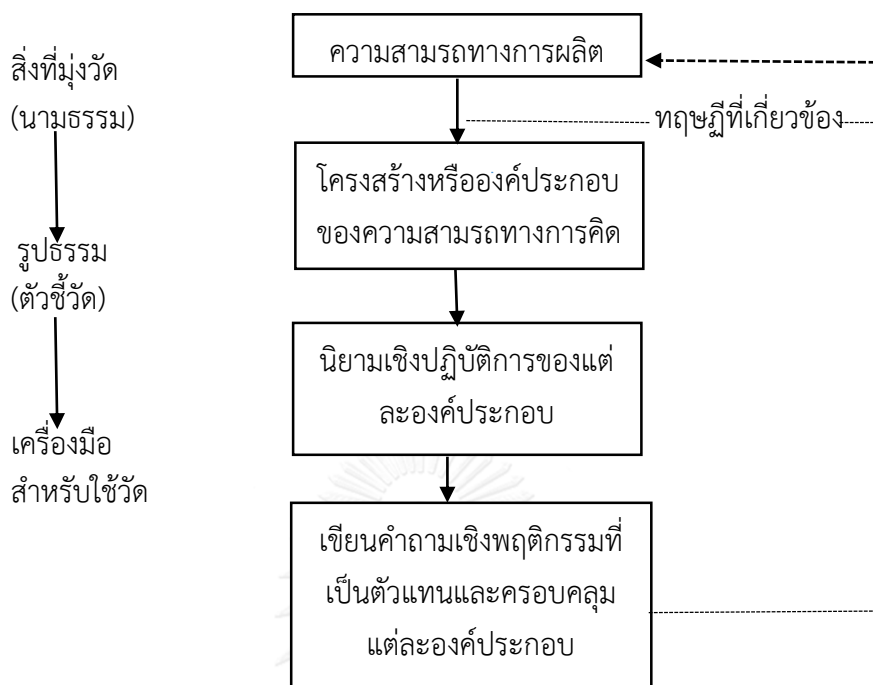
การวัดความสามารถในการคิด มีเทคนิคการวัดที่สามารถเลือกใช้ได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการวัดโดยใช้แบบสอบ (Test) การสังเกตพฤติกรรมโดยตรง (Direct Observation) การสัมภาษณ์รายบุคคล (Individual Interview) การบันทึกข้อมูลรายบุคคล (Comprehensive Personal Record) ตลอดจนการตรวจผลงานจากแฟ้มสะสมงานหรือพัฒนางาน (Portfolio) โดยทั่วไปแบ่งประเภทของแบบสอบเป็น 2 ประเภท คือ แบบสอบข้อเขียน (Paper-Pencil Tests) และแบบสอบปฏิบัติการ (Performance Tests) แบบสอบข้อเขียนนิยมใช้อย่างแพร่หลายเนื่องจากใช้ง่ายและสะดวกสำหรับทั้งผู้สอบกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ในการพัฒนาแบบสอบข้อเขียนเพื่อวัดความสามารถในการคิด ผู้พัฒนาสามารถใช้รูปแบบการสร้างแบบสอบประเภทปรนัย (Objective Tests) หรือ แบบสอบประเภทอัตนัย (Subjective Tests) สำหรับแบบสอบประเภทปรนัย เป็นแบบสอบที่ใช้เวลาในการสร้างมากแต่ตรวจง่าย และนิยมพัฒนาเป็นแบบสอบมาตรฐาน รูปแบบการตรวจที่นิยมใช้กัน เช่น แบบสอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) เป็นต้น ส่วนแบบสอบประเภทอัตนัยเป็นแบบสอบที่สร้างง่ายแต่ตรวจยาก การพัฒนาเป็นแบบสอบมาตรฐานจึงกระทำได้ยาก รูปแบบที่นิยมใช้กัน เช่น การตอบสั้น (Short Answer) การเขียนตามกรอบที่กำหนด (Redirected Essay Test) การเขียนตอบอย่างเป็นอิสระ (Extended Essay Tests) เป็นต้น

การสร้างแบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดเป็นกิจกรรมทางสมองที่เกิดขึ้น ตลอดเวลา มีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีลักษณะซับซ้อน ไม่สามารถมองเห็น หรือสัมผัสวัดได้โดยตรง จึงต้องอาศัยการวัดทางจิตมิติ (Psychometrics) มาช่วยในการวัด

การวัดความสามารถทางการคิดของบุคคล ผู้สร้างเครื่องมือจะต้องมีความรอบรู้ในแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับการคิด เพื่อนำมาเป็นกรอบหรือโครงสร้างของการคิด เมื่อมีการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของโครงสร้างหรือองค์ประกอบการคิดแล้ว จะทำให้ได้ตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถบ่งชี้ถึงโครงสร้างหรือองค์ประกอบการคิด จากนั้นจึงเขียนข้อความตามตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมของแต่ละองค์ประกอบของการคิดนั้น ๆ ดัง ภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2 หลักการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด

นอกจากแบบสอบถามมาตรฐานสำหรับการคิดที่ใช้กันทั่วไปแล้ว หากพบว่าไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการวัดที่ต้องการ ไม่ตรงจุดที่ต้องการเน้น หรือไม่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายครูผู้สอนสามารถสร้างแบบวัดทักษะการคิดขึ้นเองเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการวัดอย่างแท้จริง โดยมีแนวทางในการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด มีขั้นตอนดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัด กำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญของการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด ผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องพิจารณาจุดมุ่งหมายของการนำแบบวัดไปใช้ด้วยว่า ต้องการวัดความสามารถทางการคิดทั่ว ๆ ไป หรือต้องการวัดความสามารถทางการคิดเฉพาะวิชา (Aspect – Specific) การวัดนั้น มุ่งติดตามความก้าวหน้าของความสามารถทางการคิด (Formative) หรือต้องการเน้นการประเมินผลสรุปรวม (Summative) สำหรับการตัดสินใจ รวมทั้งการแปลผลการวัด เน้นการเปรียบเทียบกับมาตรฐานของกลุ่ม (Norm-Referenced) หรือต้องการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ (Criterion-Referenced)

2) การกำหนดกรอบของการวัดและนิยามปฏิบัติการ ผู้พัฒนาแบบวัดควรศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคิดตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้พัฒนาแบบวัดควรเลือกแนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมกับบริบทและจุดมุ่งหมายที่ต้องการเป็นหลัก แล้วศึกษาให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อกำหนดโครงสร้าง/องค์ประกอบของความสามารถทางการคิดตามทฤษฎีและให้นิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) ของแต่ละองค์ประกอบในเชิงรูปธรรมของพฤติกรรมที่สามารถบ่งชี้ถึงลักษณะแต่ละองค์ประกอบของการคิดนั้นได้

3) สร้างผังข้อสอบ การสร้างผังข้อสอบเป็นการกำหนดเค้าโครงของแบบวัดความสามารถทางการคิดที่ต้องการสร้างให้ครอบคลุม โครงสร้างหรือองค์ประกอบใดบ้างตามทฤษฎี และกำหนดว่า แต่ละส่วนมีน้ำหนักความสำคัญมากน้อยเพียงใด ในกรณีที่ต้องการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิดสำหรับใช้เฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง ผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องกำหนดเนื้อหาวิชานั้นด้วยว่าจะใช้เนื้อหาใดบ้าง ที่เหมาะสมนำมาใช้วัดความสามารถทางการคิด พร้อมทั้งกำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละเนื้อหาในแต่ละองค์ประกอบความสามารถทางการคิดเป็นผังข้อสอบสำหรับนำไปใช้เขียนข้อสอบต่อไป

4) เขียนข้อสอบ กำหนดรูปแบบของการเขียนข้อสอบ ตัวคำถาม ตัวคำตอบ และการตรวจให้คะแนน เช่น กำหนดว่าตัวคำถามเป็นลักษณะสถานการณ์ สภาพปัญหาหรือข้อมูลสั้นๆอาจได้จากบทความ รายงานต่าง ๆ บทสนทนาที่พบในชีวิตประจำวัน หรืออาจเขียนขึ้นมาเอง ส่วนคำตอบอาจเป็นข้อสรุปของสถานการณ์ หรือปัญหานั้นๆ 3-5 ข้อสรุป เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปใดน่าเชื่อถือมากกว่ากัน น่าจะเป็นจริงหรือไม่ เป็นต้น ส่วนการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจไว้ เช่น ตอบถูกต้องตรงค่าเฉลี่ยให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน เป็นต้น

เมื่อกำหนดรูปแบบของข้อสอบแล้ว ก็ลงมือร่างข้อสอบตามผังข้อสอบที่กำหนดไว้จนครบทุกองค์ประกอบ ภาษาที่ใช้ควรเป็นไปตามหลักการเขียนข้อสอบที่ดีโดยทั่วไป แต่สิ่งที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ การเขียนข้อสอบให้วัดได้ตรงตามโครงสร้างของการวัด พยายามหลีกเลี่ยงคำถามนำและคำถามที่ทำให้ผู้ตอบแสวงงตอบเพื่อให้ดูดี หลังจากร่างข้อสอบเสร็จแล้วควรมีการทบทวนข้อสอบเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการวัดและความชัดเจนของภาษาที่ใช้โดยผู้เขียนข้อสอบเองและผู้ตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการคิด

5) นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง หรือกลุ่มใกล้เคียง แล้วนำผลการตอบมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยทำการวิเคราะห์ข้อสอบและวิเคราะห์แบบสอบการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อในด้านความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก(r) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากพอเหมาะและมีค่าอำนาจจำแนกสูงไว้ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่เหมาะสม หลังจากนั้นก็คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเหมาะสม และ/หรือข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ได้จำนวนตามผังข้อสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความตรงตามเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ใหม่อีกครั้งเพื่อวิเคราะห์แบบวัดในด้านความเที่ยง (Reliability) แบบวัดควรมีความเที่ยงเบื้องต้นอย่างน้อย 0.50 จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ได้ ส่วนการตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบวัด ถ้าสามารถหาเครื่องมือวัดความสามารถทางการคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้เปรียบเทียบได้ก็ควรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ของแบบวัดด้วย

6) นำแบบวัดไปใช้จริง หลังจากวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อ และวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบทั้งฉบับว่าเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่ต้องการแล้ว จึงนำแบบวัดความสามารถทางการคิดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ในการใช้แบบวัดทุกครั้งควรมีการรายงานค่าความเที่ยง (Reliability) ทุกครั้ง ก่อนนำผลการวัดไปแปลความหมาย

4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (ประเวศ วะสี, 2542; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544; ทิศนา ขัมมณี, 2544; ชาติ แจ่มนุช, 2545; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2548; Dewey, 1975; Halpern, 1995)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนสามารถปฏิบัติในการทำงานอย่างมีหลักการและเหตุผลและได้งานที่มีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักประเมินงานโดยใช้เกณฑ์อย่างสมเหตุสมผล
3. ส่งเสริมให้รู้จักประเมินตนเองอย่างมีเหตุผลและฝึกการตัดสินใจ
4. ช่วยให้นักเรียนรู้เนื้อหาอย่างมีความหมายและเป็นประโยชน์
5. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
6. ช่วยฝึกให้นักเรียนกำหนดเป้าหมาย รวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ ค้นหาความรู้ทฤษฎี หลักการ ตั้งข้อสันนิษฐาน ตีความหมายและลงข้อสรุป
7. ช่วยฝึกให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาและสื่อความหมาย
8. ช่วยให้นักเรียนคิดอย่างชัดเจน คิดอย่างถูกต้อง คิดอย่างแจ่มแจ้ง คิดอย่างกว้างและคิดอย่างลุ่มลึก ตลอดจนคิดอย่างสมเหตุสมผล
9. ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีปัญญา กอปรด้วยความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยความเมตตาและเป็นผู้มีประโยชน์
10. ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน พูด ฟัง ได้ดี
11. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคสารสนเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ นักเรียนสามารถฝึกทักษะการใช้เหตุผล ตลอดจนเป็นผู้ที่รู้จักการประมวลทางความคิดในประเด็น ต่างๆและรู้จักการวางแผน การเลือกปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ และการตัดสินใจลงข้อสรุปได้อย่าง สมเหตุสมผล จากสภาพปัจจุบันที่ความเจริญทางเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในสังคมมนุษย์เป็นอย่างมาก การปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นพื้นฐานการคิดที่มีเหตุผล รู้จัก ใคร่ครวญ ไตร่ตรอง ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกกระทำหรือเลือกที่จะเชื่อในสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นการคิดอย่างมี วิจารณญาณยังเปรียบเสมือนเกราะป้องกันการดำเนินชีวิตของนักเรียนไม่ให้เกิดไปในทิศทางที่ไม่ เหมาะสม นอกจากนี้จะยังช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพได้

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค่าน โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้เรื่องประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค่าน 2) เพื่อ

เปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนป้อมนาคราชสวทยานนท์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ที่เรียนรายวิชา ส33201 โลกาวัดน์ศึกษา เรื่องประเด็นทางสังคม จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ประเด็นทางสังคม 3) แบบวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

พิชญา มณีศร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างถวายฎีกา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียน สะเมิงพิทยาคม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เน้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การเรียนรู้แบบซีกค้ำ จำนวน 3 หน่วย หน่วยละ 5 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ท 31101 ภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ พบว่า คะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 40.33 คิดเป็นร้อยละ 80.66 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.85 คิดเป็นร้อยละ 57.71 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนน

เฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

วิรติ เอกณรงค์ชัย (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน โรงเรียนวิสุทธิศ กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาแบบปกติจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐานจำนวน 8 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา ด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและความคิดเชิงวิจารณ์ญาณพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และความคิดเชิงวิจารณ์ญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และความคิดเชิงวิจารณ์ญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และความคิดเชิงวิจารณ์ญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ หลังการทดลองไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ

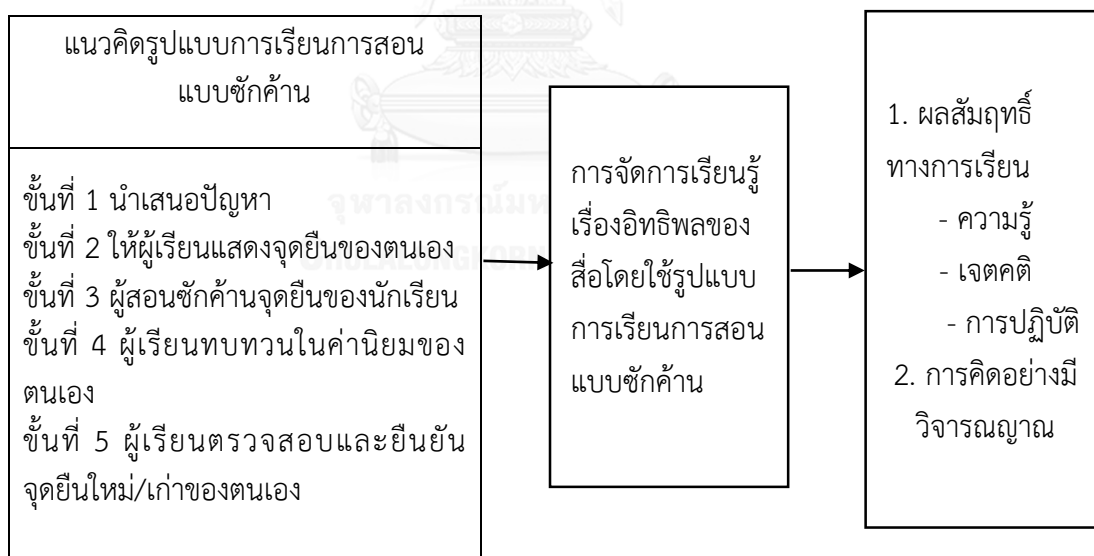
จิระ ว่องไววิริยะ (2556) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้การเรียนรู้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ในสาระพัฒนาสังคมและชุมชนของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้การเรียนรู้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ในสาระพัฒนาสังคมและชุมชนของผู้เรียน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเขาชะเมา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณของผู้เรียน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเขาชะเมา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ในสาระพัฒนาสังคมและชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การเรียนชุมชนตำบลห้วยทับมอญศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเขาชะเมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้รับการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ในสาระพัฒนาสังคม

และชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้กระบวนการเผชิญสถานการณ์ แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเข้าใจ เจตคติต่อการเรียน รวมถึงส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะรักการเรียนรู้ รู้จักการคิดวิเคราะห์ มีทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความอดทนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความกล้าแสดงออกและภาคภูมิใจในผลงานของตน และยังมีผลดีอีกหลายประการ เช่น เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเผชิญปัญหาจริง สามารถกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ได้ตามต้องการและเพิ่มความสามารถด้านต่างๆของนักเรียนได้โดยเฉพาะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค่าน
 - 1.3.2 การสร้างและพัฒนาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3.2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้
 - 1.3.2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ
 - 1.3.2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ
 - 1.3.3 การสร้างและพัฒนาแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

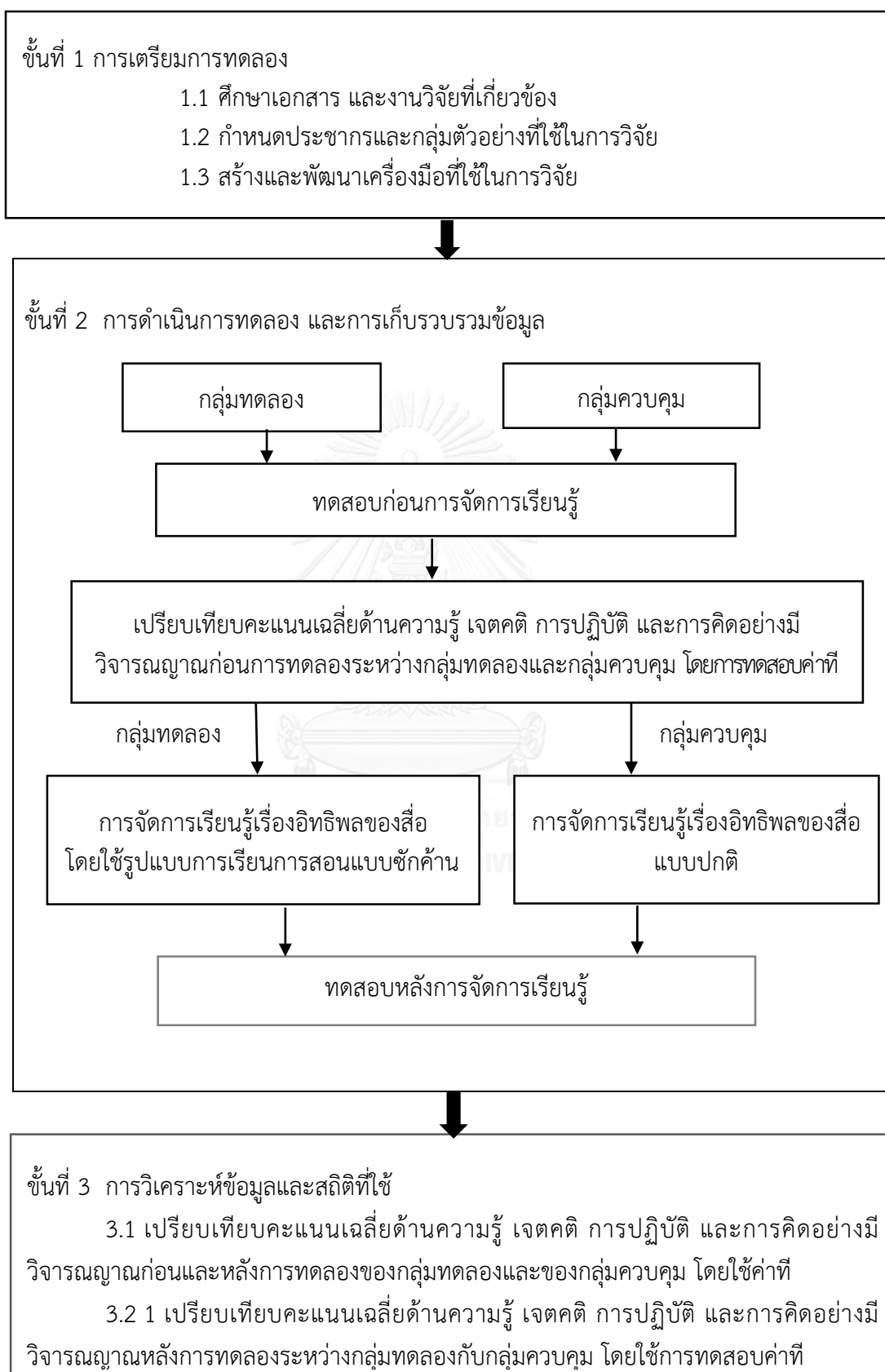
- 2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ชั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3

1.1.2 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

1.1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 568,542 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสุขศึกษาในปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 80 คน

1.2.1 การเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และ อาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลองการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง เข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ห้อง 3/10เป็นห้องทดลอง และห้อง 3/2เป็นห้องควบคุม

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน ได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน ครอบคลุมตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หัวข้อสาระการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ

สัปดาห์	อิทธิพลของสื่อ		จำนวนคาบ
	หัวข้อ	สาระการเรียนรู้	
1	วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์	สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการ	1
2	วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อวิทยุ	เจริญเติบโตและการพัฒนาการของ	1
3	วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์	วัยรุ่น ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อ	1
4	วิเคราะห์อิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ต	สิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต	1
5	สื่อกับพฤติกรรมสุขภาพ	อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรม	1
6	สื่อกับความรุนแรง	สุขภาพและความรุนแรง (คลิปวิดีโอการทะเลาะวิวาท อินเทอร์เน็ต เกม ฯลฯ)	1

1.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาสุขศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตรวจสอบความตรงตามจุดประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

1.3.1.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติกับแบบใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติกับแบบใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

การจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ
<p>1. <u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความพร้อมในการเรียน</p> <p>2. <u>ขั้นสอน</u> ครูอธิบาย บรรยายเนื้อหาสาระในบทเรียน</p> <p>3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนที่เรียนรู้</p>	<p>1. <u>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u> ครูกล่าวถึงสถานการณ์ ประเด็นปัญหา ที่เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรงเพื่อให้นักเรียนกระตุ้นความสนใจ</p> <p>2. <u>ขั้นสอน</u> ครูและนักเรียนร่วมกันใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ จากประเด็นปัญหาที่ได้เกริ่นไว้ในขั้นนำ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้</p> <p>2.1 นำเสนอกรณีปัญหา</p> <p>2.2 ให้นักเรียนแสดงจุดยืนของตนเอง</p> <p>2.3 ผู้สอนซีกค้ำจุดยืนของนักเรียน</p> <p>2.4 นักเรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง</p> <p>2.5 นักเรียนตรวจสอบและยืนยันจุดใหม่/เก่าของตน</p> <p>3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ได้รับและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องอิทธิพลของสื่อ จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่

1.3.2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1.3.2.1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

1.3.2.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องอิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

1.3.2.1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่อง อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

1.3.2.1.4 สร้างแบบวัดความรู้ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

1.3.2.1.5 นำแบบวัดความรู้ ที่สร้างขึ้น นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.1.6 นำแบบทดสอบความรู้ที่แก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ทางสาขาสุขศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการคิดอย่างมีเชิงวิวิจารณญาณ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง และความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84

1.3.2.1.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1.8 นำผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนและหาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าระดับความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยมีเกณฑ์เลือกข้อทดสอบที่มีค่าความเที่ยง ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.2-0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ส่วนข้อทดสอบที่มีระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกไม่ตรงตามเกณฑ์คุณภาพของแบบวัดความรู้จะตัดทิ้ง ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82 ค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.24-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21-0.38

1.3.2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

1.3.2.2.2 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียน เรื่อง อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น ประยุกต์วิธีการและเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีของลิเคอร์ท (Liker's, 1932) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

1.3.2.2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อความในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียน เรื่อง อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น ดังนี้

ในข้อความที่เป็นข้อความทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

ในข้อความที่เป็นข้อความทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

1.3.2.2.4 กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนวัดเจตคติ การตัดสินเจตคติ

0.01 - 1.00 มีเจตคติในระดับควรปรับปรุง

1.01 - 2.00 มีเจตคติในระดับพอใช้

2.01 - 3.00 มีเจตคติในระดับดี

3.01 - 4.00 มีเจตคติในระดับดีมาก

1.3.2.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติจำนวน 20 ข้อไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ลักษณะการใช้คำถามพฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง และความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.91

1.3.2.2.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปี การศึกษา 2559 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน

1.3.2.2.8 นำผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ มาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach โดยมีเกณฑ์เลือกข้อทดสอบที่มีค่าความเที่ยง ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83

1.3.2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.3.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.2.3.2 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนเรื่อง อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น ประยุกต์วิธีการและเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's, 1932) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 6-7 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 3-5 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 1-2 วันต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย

1.3.2.3.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติในแต่ละข้อความ ในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนดังนี้

ในข้อความการปฏิบัติที่เป็นข้อความทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้	
ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 1 คะแนน

ในข้อความการปฏิบัติที่เป็นข้อความทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 4 คะแนน

1.3.2.3.4 กำหนดเกณฑ์การตัดสินการปฏิบัติดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติ	การตัดสินผลการปฏิบัติ
0.01 - 1.00	มีผลการปฏิบัติในระดับควรปรับปรุง
1.01 - 2.00	มีผลการปฏิบัติในระดับพอใช้
2.01 - 3.00	มีผลการปฏิบัติในระดับดี
3.01 - 4.00	มีผลการปฏิบัติในระดับดีมาก

1.3.2.3.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติจำนวน 20 ข้อไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.3.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาสุศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง และความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95

1.3.2.3.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปี การศึกษา 2559 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน

1.3.2.3.8 นำผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ มาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach โดยมีเกณฑ์เลือกข้อทดสอบที่มีค่าความเที่ยง ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82

1.3.2.4 แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1.3.2.4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.3.2.4.2 สร้างแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

1.3.2.4.3 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ที่สร้างขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.4.4 นำแบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ที่แก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาสุศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง และความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.91

1.3.2.4.5 นำแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน

1.3.2.4.6 นำผลการวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนและหาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าระดับความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการเลือกแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีเกณฑ์เลือกข้อทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.2-0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ส่วนข้อทดสอบที่มีระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกไม่ตรงตามเกณฑ์คุณภาพของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะตัดทิ้ง ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85 ค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.32-0.67 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.49

2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi – Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design) ดังแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ภาพที่ 5 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E	=	กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ
C	=	กลุ่มควบคุมการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ
O ₁ O ₃	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่วัดได้ก่อนการทดลอง
O ₂ O ₄	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่วัดได้หลังการทดลอง
X	=	การจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบซีกค้ำ

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโฆษณา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลองการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ มีดังนี้

2.3.1.1 ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง (Pre-test)

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แตกต่างกันหรือไม่ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
ความรู้	11.50	1.93	11.32	1.80	0.52	0.61
เจตคติ	02.81	0.21	02.73	1.71	1.88	0.07
การปฏิบัติ	02.59	0.12	02.60	0.18	0.34	0.73
การคิดวิจารณ์	10.82	1.37	10.12	1.43	1.88	0.06

จากตารางที่ 3.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 6 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติสอนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน รวม 6 สัปดาห์ สารการเรียนรู้ของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง คือ เรื่องอิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพ ความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลอง

2.3.3.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อหาค่าความเที่ยง ค่าระดับความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกด้วยคอมพิวเตอร์

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 4.1, 4.2, 4.3 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
		กลุ่มทดลอง	40	11.50	1.93		
กลุ่มควบคุม	40	11.32	1.80	11.32	1.42	0.00	1.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.50 คะแนนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านความรู้ ก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสื่อโฆษณา	0.67	0.47	0.57	0.20	0.85	0.40
2. ผลกระทบจากสื่อโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน(Fast Food) ที่สำคัญคือข้อใด	0.47	0.50	0.62	0.49	-1.43	0.16
3. สื่อโฆษณามีความสำคัญอย่างไรต่อสุขภาพ	0.42	0.50	0.57	0.50	-1.35	0.18
4. การโฆษณาส่งเสริมการขายของโทรศัพท์มือถือ ที่มีส่วนส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางสังคมที่ผิดเป็นผลกระทบต่อการพัฒนาการของวัยรุ่นด้านใดมากที่สุด	0.62	0.49	0.85	0.36	-2.46	0.01*
5. ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพตามโฆษณา นักเรียนจะใช้วิธีการใด	0.55	0.50	0.62	0.49	-0.72	0.47
6. ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคสื่อ	0.47	0.50	0.77	0.42	-2.76	0.00*
7. การโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทใด ที่ผู้บริโภคควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนซื้อ	0.62	0.49	0.65	0.48	-0.25	0.80
8. นักเรียนเข้าใจวิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบอย่างไร	0.62	0.49	0.70	0.46	-0.59	0.55
9. สื่อประเภทใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	0.57	0.50	0.62	0.49	-0.40	0.68

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
10. การสนทนาโดยผ่านห้อง สนทนาอินเทอร์เน็ตในข้อใด เสี่ยงภัยมากที่สุด	0.57	0.50	0.85	0.36	-2.56	0.01*
11. ข้อใดเกิดขึ้นหลังสุดในการ ดูแลสุขภาพ	0.60	0.49	0.67	0.47	0.68	0.49
12. สินค้าในข้อใดที่ควรนำมา บริโภคมากที่สุด	0.52	0.50	0.75	0.43	-2.46	0.01*
13. การสื่อสารทางเทคโนโลยี สมัยปัจจุบันที่ทำให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก ที่สุดคือด้านใด	0.72	0.45	0.60	0.49	1.15	0.25
14. สื่อที่มีอิทธิพลต่อการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมาก ที่สุดคือข้อใด	0.67	0.47	0.87	0.33	-2.44	0.01*
15. เด็กยุคใหม่มีพฤติกรรม เปลี่ยนไปเพราะเหตุใด	0.60	0.49	0.65	0.48	0.42	0.67
16. ถ้านักเรียนจะรู้เท่าทันสื่อ โฆษณาควรได้รับการฝึกฝน ด้านใด	0.45	0.50	0.77	0.42	2.96	0.00*
17. ข้อใดมีอิทธิพลต่อการเกิด ความรุนแรงมากที่สุด	0.62	0.49	0.67	0.47	0.49	0.62
18. การกระทำในข้อใดที่เสี่ยงต่อ การเกิดความรุนแรงมาก ที่สุด	0.62	0.49	0.67	0.47	0.46	0.64
19. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยง และป้องกันการใช้ความ รุนแรงโดยวิธีใดมากที่สุด	0.55	0.50	0.72	0.45	1.86	0.07
20. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิด ความรุนแรง	0.50	0.50	0.75	0.43	-2.13	0.04*
รวม	11.50	1.93	14.00	2.03	5.53	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.53 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 4, 6, 10, 12, 14, 16 และ 20

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ข้อใด <u>ไม่ถูกต้อง</u> เกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสื่อโฆษณา	0.50	0.50	0.57	0.50	-0.72	0.47
2.ผลกระทบจากสื่อโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน(Fast Food) ที่สำคัญคือข้อใด	0.75	0.43	0.55	0.50	1.95	0.05
3.สื่อโฆษณามีความสำคัญอย่างไรต่อสุขภาพ	0.62	0.49	0.50	0.50	0.96	0.34
4.การโฆษณาส่งเสริมการขายของโทรศัพท์มือถือ ที่มีส่วนส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางสังคมที่ผิดเป็นผลกระทบต่อการพัฒนาการของวัยรุ่นด้านใดมากที่สุด	0.60	0.49	0.62	0.49	-0.22	0.82
5.ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพตามโฆษณา นักเรียนจะใช้วิธีการใด	0.57	0.50	0.47	0.50	0.89	0.37
6.ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่ <u>ไม่ถูกต้อง</u> เกี่ยวกับการบริโภคสื่อ	0.45	0.50	0.60	0.49	-1.29	0.20
7.การโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทใด ที่ผู้บริโภคควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนซื้อ	0.52	0.50	0.55	0.50	-0.19	0.84
8.นักเรียนเข้าใจวิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบอย่างไร	0.57	0.50	0.55	0.50	0.22	0.82

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
9.สื่อประเภทใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	0.50	0.50	0.65	0.48	-1.35	0.18
10.การสนทนาโดยผ่านห้องสนทนาอินเทอร์เน็ตในข้อใดเสี่ยงภัยมากที่สุด	0.62	0.49	0.60	0.49	0.29	0.76
11.ข้อใดเกิดขึ้นหลังสุดในการดูแลสุขภาพ	0.60	0.49	0.55	0.50	0.44	0.66
12.สินค้าในข้อใดที่ควรนำมาบริโภคมากที่สุด	0.47	0.50	0.55	0.50	-0.59	5.55
13.การสื่อสารทางเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุดคือด้านใด	0.50	0.50	0.50	0.50	0.00	1.00
14.สื่อที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุดคือข้อใด	0.52	0.50	0.60	0.49	-0.72	0.47
15.เด็กยุคใหม่มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเพราะเหตุใด	0.60	0.49	0.50	0.50	0.85	0.40
16.ถ้านักเรียนจะรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านใด	0.65	0.48	0.60	0.49	0.46	0.64
17.ข้อใดมีอิทธิพลต่อการเกิดความรุนแรงมากที่สุด	0.55	0.50	0.55	0.50	0.00	1.00
18.การกระทำในข้อใดที่เสี่ยงต่อการเกิดความรุนแรงมากที่สุด	0.57	0.50	0.55	0.50	0.22	0.82
19.นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันการใช้ความรุนแรงโดยวิธีใดมากที่สุด	0.62	0.49	0.65	0.48	-0.20	0.83
20.ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรง	0.50	0.50	0.60	0.49	-0.89	0.37
รวม	11.32	1.80	11.32	1.42	0.00	0.20

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่

แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 7, 8, 9 และภาพที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนกาทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	2.81	0.21	3.21	0.27	-6.58	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	2.73	0.17	2.67	0.19	1.27	0.20

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านอย่างสูงชันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 คะแนนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 คะแนน

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ข้อมูลที่โฆษณาผ่านสื่อมีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้า	3.02	0.73	3.62	0.58	-4.51	0.00*
2. การโฆษณาผ่านสื่อจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการหาข้อมูล	2.85	0.73	3.55	0.63	-4.46	0.00*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
3.ฉันชอบดูโฆษณาผ่านทาง Youtube	2.75	0.77	3.47	0.67	-4.05	0.00*
4.อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด	2.87	0.75	3.25	0.74	-2.15	0.03*
5.ลักษณะที่สำคัญของการโฆษณา คือชวนให้ซื้อ	2.85	0.73	3.27	0.67	-2.73	0.00*
6.เป้าหมายของการโฆษณาคือ ต้องการให้ผู้บริโภคเกิดความ ต้องการในสินค้า บริการ	2.85	0.57	3.32	0.69	-3.04	0.04*
7.สื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพมี อิทธิพลต่อทัศนคติจิตใจและ พฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะนำไปเลือก ซื้อสินค้า	2.57	0.63	3.27	0.64	-4.46	0.00*
8.เกมออนไลน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อ เยาวชน	2.87	0.75	2.75	1.05	0.68	0.49
9.ละครหลังข่าวเป็นสื่อที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อ เยาวชน	2.60	0.59	2.82	0.98	-1.17	0.24
10.เนื้อหาข่าวอาชญากรรมมี อิทธิพลต่อการสร้างความรุนแรง ในสังคม	2.75	0.70	3.52	0.59	-4.90	0.00*
11.การรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควร ได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการคิด วิเคราะห์	2.80	0.72	3.72	0.55	-6.19	0.00*
12.การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับ ผ่านทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้อง รับฟังข้อมูลข่าวสารหลายๆ ด้าน	2.72	0.71	3.65	0.57	-6.19	0.00*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
13. การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่าน ทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟัง ข่าวสารในด้านที่ดีเท่านั้น	2.50	0.64	3.40	0.70	-6.32	0.00*
14. วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทาง ลบต้องคำนึงถึงเนื้อหาของข่าวสาร	2.90	0.77	3.12	0.75	-1.35	0.18
15. วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทาง ลบต้องคำนึงถึงความไวของข่าวสาร	2.92	0.65	3.22	0.65	-2.14	0.03*
16. สื่อโฆษณาสิ่งพิมพ์เป็นสื่อโฆษณาที่ สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่าง รวดเร็ว	2.87	0.60	3.17	0.71	-1.96	0.05
17. ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพเพื่อ สนองความต้องการทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจจากสื่อโฆษณา	2.75	0.74	3.10	0.54	-2.27	0.02*
18. การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็น พฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กที่มี สาเหตุมาจากอิทธิพลของสื่อ	3.00	0.71	2.45	0.84	3.52	0.00*
19. ผลกระทบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุมา จากสื่อโฆษณาที่ไม่ปลอดภัยคือเกิด โรคภัยไข้เจ็บเนื่องจากได้สินค้าที่ ไม่ได้มาตรฐาน	2.82	0.67	2.42	0.84	2.72	0.01*
20. ถูกหลอกหลวง เสียทรัพย์สินเงินทอง โดยไร้ประโยชน์เป็นผลกระทบต่อ สุขภาพที่มีสาเหตุมาจากสื่อโฆษณา ที่ไม่ปลอดภัย	2.90	0.74	3.05	0.45	-1.13	0.26
รวม	2.81	0.21	3.21	0.27	-6.58	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 18 และ 19

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ข้อมูลที่โฆษณาผ่านสื่อมีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้า	2.62	0.70	3.02	0.73	-2.29	0.02*
2. การโฆษณาผ่านสื่อจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการหาข้อมูล	2.65	0.80	3.00	0.64	-2.27	0.02*
3. ฉันชอบดูโฆษณาผ่านทาง Youtube	2.75	0.77	2.85	0.53	-0.70	0.48
4. อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด	2.72	0.78	2.67	0.57	0.29	0.76
5. ลักษณะที่สำคัญของการโฆษณาคือชวนให้ซื้อ	2.75	0.80	2.95	0.67	-1.13	0.26
6. เป้าหมายของการโฆษณาคือต้องการให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการในสินค้า บริการ	2.72	0.50	2.80	0.60	-0.50	0.61
7. สื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพมีอิทธิพลต่อทัศนคติจิตใจและพฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะนำไปเลือกซื้อสินค้า	2.67	0.69	2.72	0.59	-0.32	0.75
8. เกมออนไลน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	2.57	0.63	2.25	0.86	1.73	0.09
9. ละครหลังข่าวเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	2.50	0.55	2.20	0.82	1.63	0.11
10. เนื้อหาข่าวอาชญากรรมมีอิทธิพลต่อการสร้างความรุนแรงในสังคม	2.57	0.71	2.47	0.67	0.66	0.51
11. การรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการคิดวิเคราะห์	2.75	0.74	2.65	0.73	0.56	0.57

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
12. การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่านทาง สื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟัง ข้อมูลข่าวสารหลายๆ ด้าน	2.80	0.85	2.70	0.75	0.56	0.57
13. การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่านทาง สื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟัง ข่าวสารในด้านที่ดีเท่านั้น	2.87	0.82	2.77	0.73	0.58	0.56
14. วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทาง ลบต้องคำนึงถึงเนื้อหาของข่าวสาร	3.07	0.88	2.72	0.75	1.79	0.08
15. วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทาง ลบต้องคำนึงถึงความไวของข่าวสาร	3.02	0.65	2.90	0.77	0.74	0.46
16. สื่อโฆษณาสิ่งพิมพ์เป็นสื่อโฆษณาที่ สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่าง รวดเร็ว	2.92	0.69	2.82	0.81	0.59	0.55
17. ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพเพื่อ สนองความต้องการทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจจากสื่อโฆษณา	2.62	0.80	2.70	0.68	-0.45	0.65
18. การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็น พฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กที่มี สาเหตุมาจากอิทธิพลของสื่อ	2.85	0.66	2.65	0.83	2.80	0.00*
19. ผลกระทบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุมา จากสื่อโฆษณาที่ไม่ปลอดภัยคือเกิด โรคร้ายไข้เจ็บเนื่องจากได้สินค้าที่ ไม่ได้มาตรฐาน	2.65	0.83	2.30	0.75	1.89	0.06
20. ถูกหลอกลวง เสียทรัพย์สินเงินทอง โดยไร้ประโยชน์เป็นผลกระทบต่อ สุขภาพที่มีสาเหตุมาจากสื่อโฆษณา ที่ไม่ปลอดภัย	2.60	0.67	2.75	0.70	-1.03	0.30
รวม	2.73	0.17	2.67	0.19	1.27	0.20

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2 และ 18

1.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 10, 11, 12 และภาพ ที่ 8

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	2.73	0.28	3.31	0.24	-9.90	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	2.72	0.26	2.78	0.18	-1.16	0.25

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 คะแนน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์	3.20	0.64	3.80	0.40	-5.09	0.00*
2.ฉันฟังโฆษณาสินค้าผ่านสื่อวิทยุ	3.25	0.43	3.77	0.47	-5.54	0.00*

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
3.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	2.95	0.71	3.70	0.51	-5.86	0.00*
4.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	3.20	0.56	3.45	0.67	-1.95	0.05
5.เมื่อฉันจะซื้อสินค้าต้องค้นหา ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม	3.00	0.64	3.52	0.67	-3.45	0.00*
6.ฉันซื้อของผ่านสื่อออนไลน์	2.92	0.79	3.45	0.67	-3.20	0.00*
7.ฉันใช้โทรศัพท์มือถือสั่งของ ออนไลน์	2.75	0.77	3.40	0.63	-3.82	0.00*
8.ฉันดูคลิปวิดีโอการทะเลาะวิวาท ผ่านสื่อ	2.07	0.82	2.82	0.95	-3.84	0.00*
9.ฉันค้นหาข้อมูลลาดความอ้วน ผ่านสื่อ	2.45	0.55	2.90	1.00	-2.51	0.01*
10.ฉันขายสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	2.22	0.53	3.55	0.59	-12.08	0.00*
11.ฉันอ่านข่าวอาชญากรรมจะได้ รู้จักการระวางตัว	2.55	0.78	3.75	0.43	-8.32	0.00*
12.ฉันซื้อของโดยดูโฆษณาเพียงครั้ง เดียว	2.52	0.81	3.67	0.47	-8.42	0.00*
13.ฉันนำคำพูดจากสื่อมาใช้	2.57	0.67	3.47	0.64	-5.95	0.00*
14.ฉันซื้อของในเกมออนไลน์	2.90	0.54	3.22	0.76	-2.17	0.03*
15.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ดีตามสื่อ	2.72	0.55	3.32	0.65	-4.35	0.00*
16.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามสื่อ	2.65	0.57	3.27	0.71	-4.90	0.00*
17.ฉันถ่ายคลิปวิดีโอลงสื่อออนไลน์	2.72	0.50	3.17	0.54	-3.63	0.00*
18.ฉันโพสต์ข้อความผ่านสื่อ	2.82	0.38	2.50	0.87	2.06	0.04*
19.ฉันใช้สื่อออนไลน์ในการสนทนา กับคนแปลกหน้า	2.72	0.52	2.45	0.87	1.58	0.12
20.ฉันใช้บริการ Google เพื่อหา ข้อมูลสินค้าและบริการทาง สุขภาพ	2.45	0.55	3.05	0.45	-5.64	0.00*
รวม	2.73	0.28	3.31	0.24	-9.90	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อต่อการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบ

การเรียนรู้การสอนแบบซีก้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, และ 20

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์	2.85	0.69	3.02	0.73	-1.06	0.29
2.ฉันฟังโฆษณาสินค้าผ่านสื่อวิทยุ	2.80	0.75	3.00	0.64	-1.24	0.22
3.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	2.82	0.67	2.85	0.53	-0.17	0.86
4.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	2.62	0.66	2.67	0.57	-0.38	0.70
5.เมื่อฉันจะซื้อสินค้าต้องค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม	2.62	0.66	2.95	0.67	-2.06	0.04*
6.ฉันซื้อของผ่านสื่อออนไลน์	2.55	0.84	2.80	0.60	-1.75	0.08
7.ฉันใช้โทรศัพท์มือถือสั่งของออนไลน์	2.87	0.64	2.72	0.59	1.06	0.29
8.ฉันดูคลิปวิดีโอการทะเลาะวิวาทผ่านสื่อ	2.32	0.72	2.25	0.86	0.42	0.67
9.ฉันค้นหาข้อมูลยาลดความอ้วนผ่านสื่อ	2.27	0.81	2.22	0.80	0.38	0.70
10.ฉันขายสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	2.45	0.74	2.57	0.74	-0.71	0.48
11.ฉันอ่านข่าวอาชญากรรมจะได้รู้จักการระวางตัว	2.90	0.67	2.90	0.81	0.00	1.00
12.ฉันซื้อของโดยดูโฆษณาเพียงครั้งเดียว	2.97	0.76	3.15	0.73	-0.94	0.35
13.ฉันนำคำพูดจากสื่อมาใช้	3.10	0.77	3.17	0.74	-0.36	0.71
14.ฉันซื้อของในเกมออนไลน์	2.90	0.81	3.05	0.81	-0.52	0.60
15.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ดีตามสื่อ	3.05	0.93	2.97	0.83	0.36	0.71

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
16.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามสื่อ	3.00	0.96	3.00	0.87	0.00	1.00
17.ฉันถ่ายคลิปวิดีโอลงสื่อออนไลน์	3.00	0.64	2.92	0.76	0.50	0.61
18.ฉันโพสต์ข้อความผ่านสื่อ	2.32	0.97	2.35	0.92	-0.13	0.89
19.ฉันใช้สื่อออนไลน์ในการสนทนา กับคนแปลกหน้า	2.42	0.81	2.32	0.79	0.70	0.46
20.ฉันใช้บริการ Google เพื่อหา ข้อมูลสินค้าและบริการทาง สุขภาพ	2.75	0.59	2.75	0.70	-1.15	0.25
รวม	2.72	0.26	2.78	0.18	-1.16	0.25

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 5

1.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักค้ำ้นและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 13, 14, 15 และภาพที่ 9

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	10.82	1.37	14.77	1.32	-11.96	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	10.87	1.89	11.32	1.30	-1.14	0.25

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซัก

ค่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.77 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.87 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ข้อใดต่อไปนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้บริโภคจากโฆษณาดังกล่าว	0.60	0.49	0.67	0.47	-0.72	0.47
2.จากโฆษณาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของโฆษณามีผลต่อสิ่งใด	0.57	0.50	0.70	0.46	-0.96	0.35
3.จากข้อความดังกล่าว สื่อชนิดใดมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุด	0.30	0.46	0.70	0.46	-4.00	0.00*
4.จากสถานการณ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหากบริโภคน้ำสมุนไพรแล้วเกิดผลอย่างไร	0.52	0.50	0.67	0.47	-1.18	0.24
5.ถ้าผู้ชายดื่มน้ำสมุนไพรจากโฆษณาข้างต้นเป็นประจำจะส่งผลทุกอย่างยกเว้นข้อใด อย่างไร	0.55	0.50	0.67	0.47	-1.04	0.30
6.จากข้อความนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร	0.70	0.46	0.70	0.46	0.00	1.00
7.วัยรุ่นไทยในปัจจุบันชอบเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จนไม่ได้กิน ไม่ได้นอน” นักเรียนคิดว่าคำพูดนี้มีผลต่อเยาวชนไทยหรือไม่ และมีผลอย่างไร	0.67	0.47	0.80	0.40	-1.53	0.13
8.จากข้อความดังกล่าวในการลดความอ้วนต้องคำนึงถึงข้อใดมากที่สุด	0.65	0.48	0.72	0.45	-0.77	0.44

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
9. จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.67	0.47	0.85	0.36	-1.74	0.09
10. จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.55	0.50	0.72	0.45	-1.74	0.09
11. "Lux ครีมาอาบน้ำ ยิ่งอาบผิวยิ่งสวย" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.60	0.49	0.75	0.43	-1.43	0.16
12. "เปลี่ยนควนแผ่นผ้า Shera" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.60	0.49	0.72	0.45	-1.40	0.16
13. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสรุปประเด็นที่ถูกต้องที่สุด	0.30	0.46	0.82	0.38	-6.56	0.00*
14. ข้อความใดไม่ได้กล่าวถึง	0.55	0.50	0.75	0.43	-1.59	0.11
15. จากปัญหาดังกล่าวใครมีส่วนร่วมรับผิดชอบมากที่สุด	0.42	0.50	0.67	0.47	-2.13	0.04*
16. ข้อใดเป็นผลที่เกิดจากการติดเกมออนไลน์ประเภทการต่อสู้	0.70	0.46	0.75	0.43	-0.53	0.59
17. จุดประสงค์ของบทความนี้เพื่ออะไร	0.52	0.50	0.77	0.42	-2.50	0.01*
18. อิทธิพลของสื่อมีผลในมุมมองบวกต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง	0.47	0.50	0.70	0.46	-2.29	0.02*
19. ข้อใดเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงเรื่องเพศในการแก้ปัญหา	0.45	0.50	0.87	0.33	-4.52	0.00*
20. จากภาพข่าวพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใดมากที่สุด	0.40	0.49	0.75	0.43	-3.81	0.00*
รวม	10.82	1.37	14.77	1.32	-11.96	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากรับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก

ค่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.77

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 3, 13, 15, 17, 18, 19 และ 20

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=40)		หลังทดลอง (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ข้อใดต่อไปนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้บริโภคจากโฆษณาดังกล่าว	0.57	0.50	0.50	0.50	1.77	0.83
2.จากโฆษณาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของโฆษณามีผลต่อสิ่งใด	0.55	0.50	0.50	0.50	0.46	0.64
3.จากข้อความดังกล่าว สื่อชนิดใดมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุด	0.52	0.50	0.52	0.50	0.68	0.49
4.จากสถานการณ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหากบริโภคน้ำสมุนไพรแล้วเกิดผลอย่างไร	0.60	0.49	0.42	0.50	1.48	0.14
5.ถ้าผู้ชายดื่มน้ำสมุนไพรจากโฆษณาข้างต้นเป็นประจำจะส่งผลทุกอย่างยกเว้นข้อใด อย่างไร	0.50	0.50	0.55	0.50	-4.22	0.67
6.จากข้อความนี้นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร	0.67	0.47	0.45	0.50	2.29*	0.02*
7.“วัยรุ่นไทยในปัจจุบันชอบเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จนไม่ได้กิน ไม่ได้นอน” นักเรียนคิดว่าคำพูดนี้มีผลต่อเยาวชนไทยหรือไม่ และมีผลอย่างไร	0.52	0.50	0.65	0.48	-1.09	0.28
8.จากข้อความดังกล่าวในการลดความอ้วนต้องคำนึงถึงข้อใดมากที่สุด	0.57	0.50	0.50	0.50	0.72	0.47
9.จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.52	0.50	0.55	0.50	-0.19	0.84

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
10. จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.57	0.50	0.50	0.50	0.57	0.57
11. "Lux ครีมน้ำ ยิงอาบผิวยิ่งสวย" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.57	0.50	0.50	0.50	1.77	0.81
12. "เปลี่ยนด่วนแผ่นผ้า Shera" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.52	0.50	0.55	0.50	-0.22	0.82
13. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสรุปประเด็นใดถูกต้องที่สุด	0.47	0.50	0.50	0.50	-1.15	0.25
14. ข้อความใดไม่ได้กล่าวถึง	0.40	0.49	0.52	0.50	0.00	1.00
15. จากปัญหาดังกล่าวใครมีส่วนร่วมรับผิดชอบมากที่สุด	0.55	0.50	0.55	0.50	-1.85	0.07
16. ข้อใดเป็นผลที่เกิดจากการติดเกมออนไลน์ประเภทการต่อสู้	0.42	0.50	0.65	0.48	0.57	0.57
17. จุดประสงค์ของบทความนี้เพื่ออะไร	0.67	0.47	0.62	0.49	-2.13	0.04*
18. อิทธิพลของสื่อมีผลในมุมมองบวกต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง	0.47	0.50	0.72	0.45	-0.72	0.47
19. ข้อใดเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เด็กนักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงเรื่องเพศในการแก้ปัญหา	0.65	0.48	0.72	0.45	-1.36	0.18
20. จากภาพข่าวพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใดมากที่สุด	0.52	0.50	0.70	0.46	-1.18	0.24
รวม	10.87	1.89	11.32	1.30	-1.14	0.25

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากรับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.87 คะแนนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 6 และ 17

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกด้านกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกด้านกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 16, 17 และภาพที่ 6

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	14.00	2.03	7.81	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	11.32	1.42		

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.32 คะแนน

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
	1.ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสื่อโฆษณา	0.57	0.50	0.55		
2.ผลกระทบจากสื่อโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน(Fast Food) ที่สำคัญคือข้อใด	0.62	0.49	0.55	0.50	0.62	0.53
3.สื่อโฆษณามีความสำคัญอย่างไรต่อสุขภาพ	0.57	0.50	0.52	0.50	0.40	0.68

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
4.การโฆษณาส่งเสริมการขายของโทรศัพท์มือถือที่มีส่วนส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางสังคมที่ผิดเป็นผลกระทบต่อพัฒนาการของวัยรุ่นด้านใดมากที่สุด	0.85	0.36	0.60	0.49	2.50	0.01*
5.ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพตามโฆษณา นักเรียนจะใช้วิธีการใด	0.62	0.49	0.62	0.49	1.48	0.14
6.ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคสื่อ	0.77	0.42	0.57	0.50	1.74	0.08
7.การโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทใดที่ผู้บริโภคควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนซื้อ	0.65	0.48	0.62	0.49	0.22	0.82
8.นักเรียนเข้าใจวิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบอย่างไร	0.70	0.46	0.55	0.50	1.35	0.18
9.สื่อประเภทใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	0.62	0.49	0.70	0.46	-0.77	0.44
10.การสนทนาโดยผ่านห้องสนทนาอินเทอร์เน็ตในข้อใดเสี่ยงภัยมากที่สุด	0.85	0.36	0.60	0.49	2.68	0.01*
11.ข้อใดเกิดขึ้นหลังสุดในการดูแลสุขภาพ	0.67	0.47	0.57	0.50	0.94	0.35
12.สินค้าในข้อใดที่ควรนำมาบริโภคมากที่สุด	0.75	0.43	0.55	0.50	1.84	0.07
13.การสื่อสารทางเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุดคือด้านใด	0.60	0.49	0.50	0.50	0.85	0.40
14.สื่อที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุดคือข้อใด	0.87	0.33	0.60	0.49	2.90	0.00*
15.เด็กยุคใหม่มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเพราะเหตุใด	0.65	0.48	0.52	0.50	1.22	0.23
16.ถ้านักเรียนจะรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านใด	0.77	0.42	0.60	0.49	1.86	0.70

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
17. ข้อใดมีอิทธิพลต่อการเกิดความรู้สึก รุนแรงมากที่สุด	0.67	0.47	0.50	0.50	1.48	0.14
18. การกระทำในข้อใดที่เสี่ยงต่อการ เกิดความรู้สึกรุนแรงมากที่สุด	0.67	0.47	0.52	0.50	1.35	0.18
19. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและ ป้องกันการใช้ความรู้สึกโดย วิธีใดมากที่สุด	0.72	0.45	0.62	0.49	1.00	0.32
20. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิด ความรู้สึกรุนแรง	0.75	0.43	0.60	0.49	1.35	0.18
รวม	11.32	1.42	14.00	2.03	7.81	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 4, 10, และ 14

2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 18, 19 และภาพที่ 7

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	3.21	0.27	10.03	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	2.67	0.19		

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 คะแนน

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. ข้อมูลที่โฆษณาผ่านสื่อมีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้า	3.62	0.58	3.02	0.73	3.76	0.00*
2. การโฆษณาผ่านสื่อจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการหาข้อมูล	3.55	0.63	3.00	0.64	4.11	0.00*
3. ฉันชอบดูโฆษณาผ่านทาง Youtube	3.47	0.67	2.85	0.53	4.27	0.00*
4. อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด	3.25	0.74	2.67	0.57	3.60	0.00*
5. ลักษณะที่สำคัญของการโฆษณาคือชวนให้ซื้อ	3.27	0.67	2.95	0.67	2.06	0.04*
6. เป้าหมายของการโฆษณาคือให้ผู้บริโภคต้องการในสินค้าบริการ	3.32	0.69	2.80	0.60	3.20	0.00*
7. สื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพมีอิทธิพลต่อทัศนคติจิตใจและพฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะนำไปเลือกซื้อสินค้า	3.27	0.64	2.72	0.59	3.84	0.00*
8. เกมออนไลน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	2.75	1.05	2.25	0.86	2.97	0.00*
9. ละครหลังข่าวเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน	2.82	0.98	2.20	0.82	3.66	0.00*
10. เนื้อหาข่าวอาชญากรรมมีอิทธิพลต่อการสร้างความรุนแรงในสังคม	3.52	0.59	2.47	0.67	7.58	0.00*
11. การรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการคิดวิเคราะห์	3.72	0.55	2.65	0.73	6.64	0.00*
12. การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่านทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟังข้อมูลข่าวสารหลายๆ ด้าน	3.65	0.57	2.70	0.75	6.64	0.00*

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อความถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
13.การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่าน ทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับ ฟังข่าวสารในด้านที่ดีเท่านั้น	3.40	0.70	2.77	0.73	3.58	0.00*
14.วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและ ทางลบต้องคำนึงถึงเนื้อหาของ ข่าวสาร	3.12	0.75	2.72	0.75	2.24	0.03*
15.วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและ ทางลบต้องคำนึงถึงความไวของ ข่าวสาร	3.22	0.65	2.90	0.77	2.24	0.03*
16.สื่อโฆษณาส่งพิมพ์เป็นสื่อโฆษณาที่ สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่าง รวดเร็ว	3.17	0.71	2.82	0.81	1.97	0.05
17.ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ เพื่อสนองความต้องการทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจจากสื่อโฆษณา	3.10	0.54	2.70	0.68	3.56	0.01*
18.การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็น พฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กที่ มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของสื่อ	2.45	0.81	2.30	0.88	0.94	0.34
19.ผลกระทบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุมา จากสื่อโฆษณาที่ไม่ปลอดภัยคือเกิด โรคร้ายไข้เจ็บเนื่องจากได้สินค้าที่ ไม่ได้มาตรฐาน	2.42	0.84	2.30	0.75	0.75	0.45
20.ถูกหลอกลวง เสียทรัพย์สินเงินทอง โดยไร้ประโยชน์เป็นผลกระทบต่อ สุขภาพที่มีสาเหตุมาจากสื่อโฆษณา ที่ไม่ปลอดภัย	3.05	0.45	2.75	0.70	2.50	0.01*
รวม	3.21	0.27	2.67	0.19	10.03	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียน
กลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
2.67 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17 และ 20

2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 20, 21 และภาพที่ 8

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	3.31	0.24	11.67	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	2.78	0.18		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 คะแนน

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=40)		(n=40)			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์	3.80	0.40	3.02	0.73	5.17	0.00*
2.ฉันฟังโฆษณาสินค้าผ่านสื่อวิทยุ	3.77	0.47	3.00	0.64	5.50	0.00*
3.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	3.70	0.51	2.85	0.53	6.70	0.00*
4.ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	3.45	0.67	2.67	0.57	5.17	0.00*
5.เมื่อฉันจะซื้อสินค้าต้องค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม	3.52	0.67	2.95	0.67	3.44	0.00*
6.ฉันซื้อของผ่านสื่อออนไลน์	3.45	0.67	2.80	0.60	3.82	0.00*
7.ฉันใช้โทรศัพท์มือถือสั่งของออนไลน์	3.40	0.63	2.72	0.59	4.52	0.00*

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
8.ฉันดูคลิปวิดีโอการทะเลาะวิวาทผ่านสื่อ	2.82	0.95	2.25	0.86	3.43	0.00*
9.ฉันค้นหาข้อมูลยาลดความอ้วนผ่านสื่อ	2.90	1.00	2.22	0.80	3.60	0.00*
10.ฉันขายสินค้าผ่านสื่อออนไลน์	3.55	0.59	2.57	0.74	6.33	0.00*
11.ฉันอ่านข่าวอาชญากรรมจะได้รู้จักการระวางตัว	3.75	0.43	2.90	0.81	5.51	0.00*
12.ฉันซื้อของโดยดูโฆษณาเพียงครั้งเดียว	3.67	0.47	3.15	0.73	3.55	0.00*
13.ฉันนำคำพูดจากสื่อมาใช้	3.47	0.64	3.17	0.74	1.92	0.06
14.ฉันซื้อของในเกมออนไลน์	3.22	0.76	3.05	0.81	0.96	0.34
15.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ดีตามสื่อ	3.32	0.65	2.97	0.83	2.33	0.02*
16.ฉันแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามสื่อ	3.27	0.71	3.00	0.87	1.40	0.16
17.ฉันถ่ายคลิปวิดีโอลงสื่อออนไลน์	3.17	0.54	2.92	0.76	2.23	0.03*
18.ฉันโพสต์ข้อความผ่านสื่อ	2.50	0.87	2.35	0.92	0.90	0.37
19.ฉันใช้สื่อออนไลน์ในการสนทนากับคนแปลกหน้า	2.45	0.87	2.32	0.79	0.71	0.48
20.ฉันใช้บริการ Google เพื่อหาข้อมูลสินค้าและบริการทางสุขภาพ	3.05	0.45	2.75	0.70	2.50	0.01*
รวม	3.31	0.24	2.78	0.18	11.67	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17 และ 20

2.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้การเรียนการสอนแบบซักค้ำกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 22, 23 และ ภาพที่ 9

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	40	14.77	1.32	13.90	0.00*
กลุ่มควบคุม	40	10.82	1.27		

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.77 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
	1.ข้อใดต่อไปนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้บริโภคจากโฆษณาดังกล่าว	0.67	0.47	0.50		
2.จากโฆษณาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของโฆษณามีผลต่อสิ่งใด	0.67	0.47	0.45	0.50	2.29	0.02*
3.จากข้อความดังกล่าว สื่อชนิดใดมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุด	0.70	0.46	0.42	0.50	2.71	0.01*
4.จากสถานการณ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหากบริโภคน้ำสมุนไพรแล้วเกิดผลอย่างไร	0.67	0.47	0.55	0.50	1.15	0.25
5.ถ้าผู้ชายดื่มน้ำสมุนไพรจากโฆษณาข้างต้นเป็นประจำจะส่งผลทุกอย่างยกเว้นข้อใด อย่างไร	0.67	0.47	0.45	0.50	2.29	0.02*

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อความ	ก่อนทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
6.จากข้อความนี้นักเรียนมีความ คิดเห็นอย่างไร	0.70	0.46	0.65	0.48	0.49	0.62
7.“วัยรุ่นไทยในปัจจุบันชอบเล่น อินเทอร์เน็ตมากขึ้น จนไม่ได้กิน ไม่ได้นอน” นักเรียนคิดว่าคำพูดนี้มี ผลต่อเยาวชนไทยหรือไม่ และมีผล อย่างไร	0.80	0.40	0.50	0.50	3.35	0.02*
8.จากข้อความดังกล่าวในการลด ความอ้วนต้องคำนึงถึงข้อใดมาก ที่สุด	0.72	0.45	0.55	0.50	1.41	0.16
9.จากข้อความคือวัตถุประสงค์การ โฆษณาตามตัวเลือกใด	0.85	0.36	0.47	0.50	4.05	0.00*
10.จากข้อความคือวัตถุประสงค์ การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.72	0.45	0.50	0.50	2.46	0.01*
11.“Lux ครีมาอาบน้ำ ยิ่งอาบผิวยิ่ง สวย” จากข้อความคือวัตถุประสงค์ การโฆษณาตามตัวเลือกใด	0.75	0.43	0.50	0.50	2.91	0.00*
12.“เปลี่ยนดาวน์แผ่นผ้า Shera” จาก ข้อความคือวัตถุประสงค์การ โฆษณาตามตัวเลือกใด	0.72	0.45	0.50	0.50	2.46	0.01*
13.ข้อใดต่อไปนี้เป็นสรุปประเด็นใด ถูกต้องที่สุด	0.82	0.38	0.50	0.50	3.13	0.00*
14.ข้อความใดไม่ได้กล่าวถึง	0.75	0.43	0.60	0.49	1.43	0.16
15.จากปัญหาดังกล่าวใครมีส่วน ร่วมรับผิดชอบมากที่สุด	0.67	0.47	0.52	0.50	1.35	0.18
16.ข้อใดเป็นผลที่เกิดจากการติด เกมออนไลน์ประเภทการต่อสู้	0.75	0.43	0.70	0.46	0.53	0.59
17.จุดประสงค์ของบทความนี้เพื่อ อะไร	0.77	0.42	0.67	0.47	1.43	0.16
18.อิทธิพลของสื่อมีผลในมุมมอง บวกต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง	0.70	0.46	0.65	0.48	0.42	0.67

ตารางที่ 23 (ต่อ)

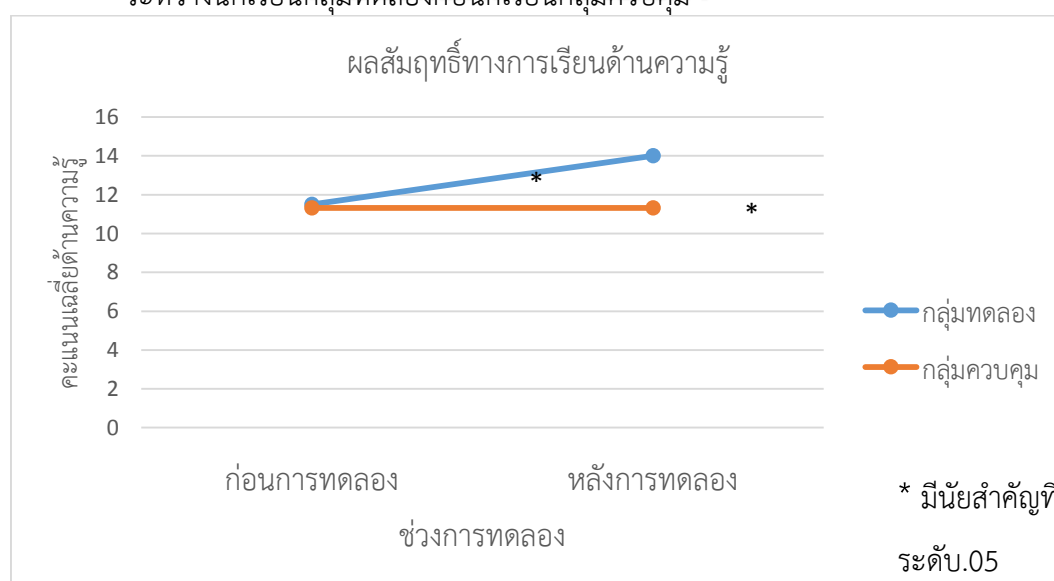
ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
19. ข้อใดเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เรียนหนักเนื่องจากการใช้ความรุนแรงเรื่องเพศในการแก้ปัญหา	0.87	0.33	0.60	0.49	3.13	0.03*
20. จากภาพข่าวพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใดมากที่สุด	0.75	0.43	0.57	0.50	2.68	0.01*
รวม	14.77	1.32	10.82	1.27	13.90	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.77 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 2, 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 19 และ 20

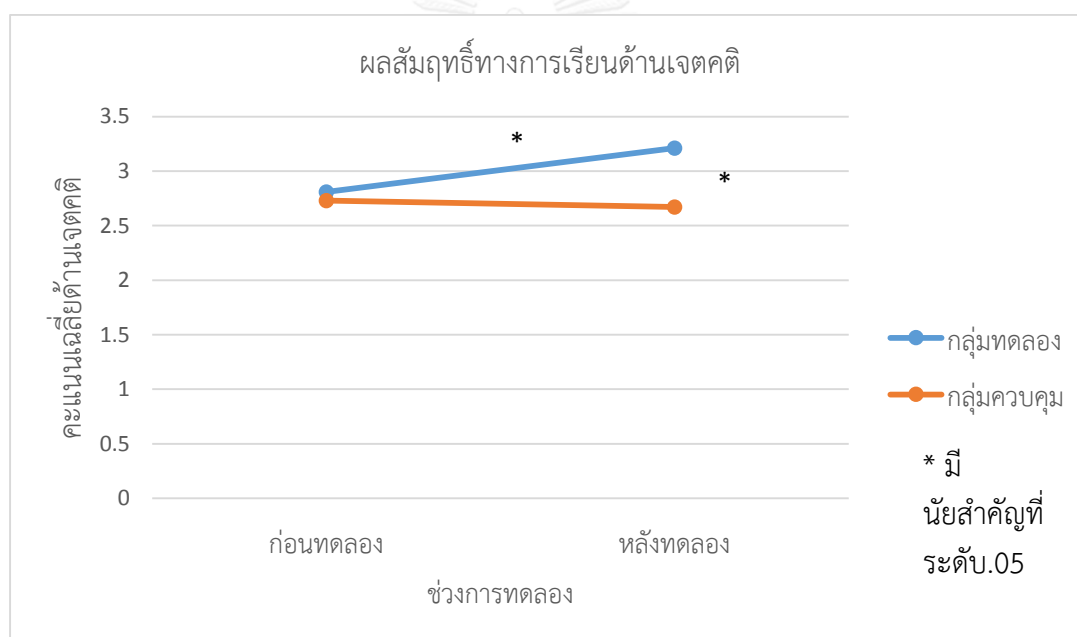
ภาพที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.50 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน

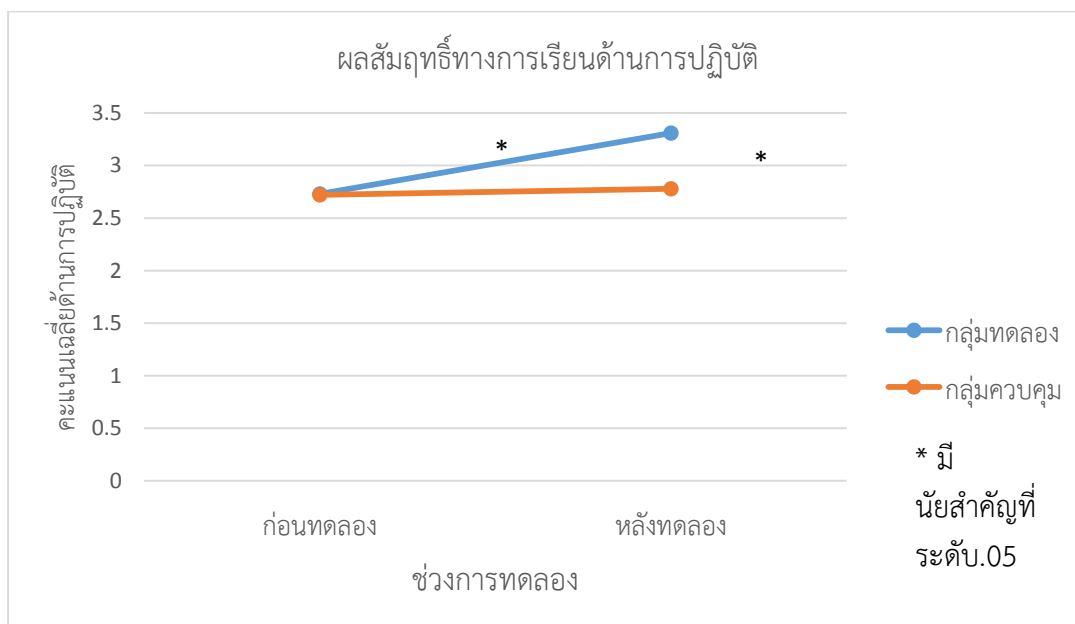
ภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 คะแนน

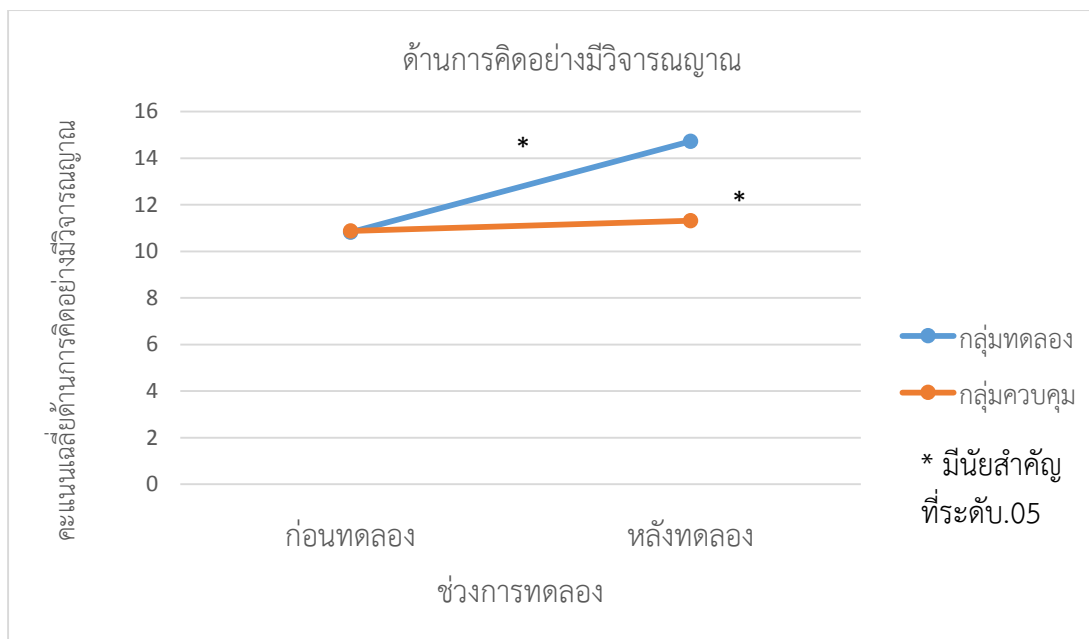
ภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 คะแนน

ภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.82 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.77 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ พบว่า ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.87 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.32 คะแนน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 แบ่งเป็นนักเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรัน เรื่องอิทธิพลของสื่อ จำนวน 40 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ แบบปกติจำนวน 40 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 6 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรัน เรื่องอิทธิพลของสื่อจำนวน 6 แผน ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84, 0.91, 0.95 และ 0.91 ตามลำดับ ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82, 0.83, 0.82 และ 0.85 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยค่า "ที"

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อ ด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักรันและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ แบบปกติ มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้

6 และ 17 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายข้อข้อที่ 4, 10, และ 14 นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายข้อข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17 และ 20 นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายข้อข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17 และ 20 นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายข้อข้อที่ 2, 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 19 และ 20 นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้านพบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซีกค้ำจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของต่อนอีกครั้ง พบว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 2 คือขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง โดยให้นักเรียนค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่เตรียมไว้ให้หรือให้นักเรียนเตรียมค้นคว้าข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ตามความถนัดหรือความสนใจของนักเรียน พบว่าเป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ โดยนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเนื้อหาในรายวิชาอีกทั้งยังได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนโดยการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ รวบรวมความรู้และนำมาสรุปเป็นความรู้ใหม่เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง การทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย มีวิธีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของจินตนา สราวุธพิทักษ์ (2558) การให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมผ่านวิธีการสอนที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2543) ได้กล่าวถึงปรัชญาการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตามศักยภาพ และความสนใจของตนเอง เรียนรู้จากหลายสถานการณ์ทั้งใน และนอกห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวครูผู้สอนเองต้องปรับพฤติกรรมการสอนของตนเพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ มากกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำ สอดคล้องกับทิตนา แคมมณี (2545) ที่กล่าวว่า การเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ เป็นการเรียนที่ผู้เรียนจะประเมินผลสัมฤทธิ์ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากในขั้นตอนของการเรียน ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในการยืนยัน เมื่อผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองมาแล้วต้องนำความรู้มาใช้ ในการยืนยันและแก้ปัญหา ผู้เรียนจะรับรู้ได้ว่าตนเองเกิดการเรียนรู้หรือยัง และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ ผลการศึกษา พบว่า การเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญา มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทาง

พัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมสันต์ หลาวเหล็ก (2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงอนาคตและคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีก้านร่วมกับเทคนิคการพยากรณ์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.40 คิดเป็นร้อยละ 71.33 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และพบว่า นักเรียนจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีคุณลักษณะนักคิดเชิงอนาคตอยู่ในระดับ ค่อนข้างสูงขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซีก้านจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน อีกครั้ง พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง และขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง ได้จากการศึกษา ปัญหา เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเกิดเจตคติ โดยนักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหา โดยปัญหาที่ครูนำมา สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทที่เป็นจริงของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ อีกทั้ง การรวมกลุ่มทำงานทำให้นักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ได้ศึกษาปัญหาร่วมกัน โดยกิจกรรมทำให้นักเรียนรู้สึกถึงภัยหรือปัญหาของเรื่องอิทธิพลของสื่อที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน การได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ แทนการรับฟังการบรรยายจากครูทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน อีกทั้งยังได้มีกระบวนการ จัดทำข้อสรุปและหลักการหรือผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง ซึ่งได้จากการ ศึกษาปัญหาโดยที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป มีการตัดสินใจและมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องอิทธิพล ของสื่อ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ่า มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ชุนช่างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนน ความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่ เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิด อย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องชุนช่างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีก้าน มีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 40.33 คิดเป็นร้อยละ 80.66 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.85 คิดเป็นร้อย ละ 57.71 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณแสดงความก้าวหน้าทาง พัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องชุนช่างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการ สอนแบบซีก้าน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคม

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำน ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำนโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซีกค้ำนจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง และขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง ได้จากการศึกษาปัญหา เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการปฏิบัติ โดยนักเรียนได้มีกระบวนการจัดทำข้อสรุป และหลักการซึ่งได้จากการศึกษาปัญหา โดยมีกิจกรรมการนำเสนอผลงาน การออกมาแสดงบทบาทสมมติในเรื่องการเลือกซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ วิธีการหาข้อมูลผ่านสื่อ โดยกำหนดสถานการณ์ปัญหาว่าหากนักเรียนจะซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนจะมีวิธีการหาข้อมูลอย่างไรบ้างเพื่อที่จะได้สินค้าที่มีคุณภาพ เป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนเนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และเกิดความสนุกสนาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษญา มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ชุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องชุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

1.4 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำน มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซีกค้ำนจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตนอีกครั้ง พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 1 คือขั้นนำเสนอกรณีปัญหา และขั้นตอนที่ 2 ขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง พบว่า เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณเนื่องจากนักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดนิยามปัญหาที่ผู้วิจัยนำสถานการณ์ปัญหาเรื่องอิทธิพลของสื่อในปัจจุบันเช่น สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อ สิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรม สุขภาพและความรุนแรง (คลิป์วิดีโอการทะเลาะวิวาทอินเทอร์เน็ต เกม ฯลฯ) ในการจัดกิจกรรมชั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้สื่อต่าง ๆ เช่น การนำภาพประกอบ การนำภาพยนตร์หรือโฆษณา ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและร่วมกันคิดวิเคราะห์ปัญหาในกลุ่มย่อยของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยบทบาทของผู้สอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ จะเป็นผู้สอนทางความคิดแทนที่จะเป็นผู้สอนในความรู้เพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งคำถามระหว่างการระบุปัญหา การหาแหล่งข้อมูล การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ นอกจากนี้การเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำยังทำให้ผู้เรียนมีความกล้าในการตัดสินใจ การเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำเป็นการเรียนรู้จากการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจในข้อมูลนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความกล้าในการตัดสินใจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำผลการศึกษพบว่า การเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดยังและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญา มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ชุนชังขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องชุนชังขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถอภิปรายในประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซักค้ำจุดยืนของผู้เรียน 4)

ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก่าของตนอีกครั้ง ซึ่งได้จากการศึกษาปัญหา พบว่า มี 1 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 2 คือขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเกิดความรู้โดยนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเนื้อหาในรายวิชา อีกทั้งยังได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านความรู้ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวซึ่งเน้นการท่องจำมากกว่าการให้เด็กนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเองตามความสนใจหรือความถนัดของนักเรียนโดยผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญา มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นำเสนอกรณีปัญหา 2) ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง 3) ผู้สอนซีกค้ำจุดยืนของผู้เรียน 4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง และ 5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก่าของตนอีกครั้ง พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง และขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก่าของตนอีกครั้ง ซึ่งได้จากการศึกษาปัญหา โดยปัญหาที่ครูนำมาสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น ในบริบทที่เป็นจริงของนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ อีกทั้ง การรวมกลุ่มทำงานทำให้นักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ได้แสดงบทบาทสมมติโดยนักเรียนเกิดความสนุกสนาน โดยกิจกรรมทำให้นักเรียนรู้สึกถึงภัยหรือปัญหาของเรื่องอิทธิพลของสื่อที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน การได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ แทนการรับฟังการบรรยายจากครูทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน อีกทั้งยังได้มีกระบวนการจัดทำข้อสรุปและหลักการหรือผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก่าของตนอีกครั้ง ซึ่งได้จากการศึกษาปัญหาโดยที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป มีการตัดสินใจและมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องอิทธิพลของสื่อ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านเจตคติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญา มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 40.33 คิดเป็นร้อยละ 80.66 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.85 คิดเป็นร้อยละ 57.71 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ พบว่ามีขั้นตอนถึง 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 2 คือขั้นให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง และขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตอนอีกครั้ง เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนก่อให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติ โดยนักเรียนมีกิจกรรมการนำเสนอผลงาน การออกมาแสดงบทบาทสมมติในเรื่องในเรื่อง การเลือกซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ วิธีการหาข้อมูลผ่านสื่อ โดยกำหนดสถานการณ์ปัญหาว่าหากนักเรียนจะซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนจะมีวิธีการหาข้อมูลอย่างไรบ้างเพื่อที่จะได้สินค้าที่มีคุณภาพ เป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนเนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และเกิดความสนุกสนาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อด้านการปฏิบัติ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่เรียนจากเนื้อหาในหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียวไม่มีการแสดงออกถึงบทบาทส่วนตัวของนักเรียน โดยผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ พิชญ่า มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงวกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงวกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2.4 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากการที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนที่ 1 คือชี้แนะเสนอกรณีปัญหา และขั้นตอนที่ 2 ชี้ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนก่อให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนได้มีกระบวนการคิดนิยามปัญหาและการคิดวิเคราะห์ปัญหา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการบรรยายในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว ไม่มีขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ พุ่มจันทร์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประเด็นทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่อง ประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงวกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องประเด็นทางสังคม หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำสูงวกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำโดยภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ มณีศรี (2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง ชุนช้ำชุนแผน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้วรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ย่อย การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวรรณคดีไทยเรื่องชุนช้ำชุนแผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซีกค้ำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 31.40 คิดเป็นร้อยละ 78.51 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 21.26 คิดเป็นร้อยละ 53.15 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ เป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ทำให้ต้องควบคุมระยะเวลาในการสอนให้ได้ทั้ง 5 ขั้นตอนในเวลา 1 คาบเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรทำความเข้าใจกับการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถวางแผนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.2 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน นอกจากนี้ ยังต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกในด้านการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นและด้านการนำเสนอ ครูผู้สอนจึงควรเตรียมคำถามเพื่อใช้เป็นกิจกรรมเสริมเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ

1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ มีกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการรวม 5 ขั้นตอน อาจทำให้มีเวลาในการให้ความรู้ลดลง ครูผู้สอนจึงควรให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่มหรือครูอาจเตรียมเอกสาร หนังสือ มาให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องเรียน รวมทั้งอาจให้ใบงานนักเรียนทำเพิ่มเติมเป็นการบ้าน

1.4 ควรมีการวัดประเมินผลและการชมเชยจากครูผู้สอนเพื่อเป็นการให้แรงเสริมทางบวกและเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียนในแต่ละคาบเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ที่มีต่อความคงทนของการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อ

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ที่มีต่อความคงทนของการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ ที่มีต่อความคงทนของการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเปรียบเทียบกับจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2551). *การจัดสาระเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

กรมสุขภาพจิตและสำนักวิจัยเอแบคโพลล์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2558). *สื่อโทรทัศน์กับการใช้*

ความรุนแรงในกลุ่มเยาวชน : กรณีศึกษานักเรียน นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กิตติ ประมัตถผล, วิชาญ มะวิญชร, ปรีชา ไวยโกคา ,กำไลทิพย์ ระน้อย ,ศิริรัตน์ สีเหลือง และประภาพร

บุญมา. (2558). *สุขศึกษา 3*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

คมสันต์ หลาวเหล็ก. (2558). *การพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงอนาคตและคุณลักษณะนักคิดเชิง*

อนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนซีก้าร่วมกับเทคนิคการ

พยากรณ์, (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2554). *เอกสารการสอนรายวิชาวิชา 2723358 วิธีวิทยาการสอนสุขศึกษา:*

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชา หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษาคณะ

ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2558). *โปรแกรมสุขศึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิระ ว่องไววิริยะ. (2556). *ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การเรียนรู้กระบวนการ*

เผชิญสถานการณ์ในสาระพัฒนาสังคมและชุมชนของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นศูนย์

การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง.

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพ

พรรณี, จันทบุรี.

ชนาธิป พรกุล. (2542). *“แคทล”รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

ชาลิณี เอี่ยมศรี. (2536). *การพัฒนาแบบสอบการคิดวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต) ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- ชาติ แจ่มนุช. (2545). *สอนอย่างไรให้คิดเป็น ?*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง.
- ชินอรส ถิ่นวิไลสกุล. (2555). *ผลกระทบของงานโฆษณาที่มีต่อการเรียนรู้ของเยาวชนกรณีศึกษา : เยาวชนชุมชนสวนอ้อย*. รายงานการวิจัย ได้รับทุนอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐวรรณ เวียนทอง. (2554). *การศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น กับการสอนตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ดรรารัตน์ มากมีทรัพย์. (2553). *การศึกษาผลการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา วิชาการเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านความคิด*. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนภูมิ พุ่มจันทร์. (2555). *การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องประเด็นของสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซีกค้ำ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนสังคม มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- นุชจรินทร์ ขอบดำรงธรรม. (2553). *อิทธิพลของสื่อโฆษณาในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อกระบวนการตอบสนองของผู้บริโภค*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2548). *การสอนอย่างไรให้คิดเป็น*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเวศ วะสี. (2542). *คุยกันเรื่องความคิด กับ ศ.นพ.ประเวศ วะสี*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกลดิมทอง.
- ปารดา ยังสบาย. (2558). *อิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่มีต่อความตั้งใจทำกิจกรรมของผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- พิชญา มณีศร. (2557). *การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องขุนช้างขุนแผนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*

- โรงเรียนละเมิงพิทยาคม เชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พิชิต สนั่นเอื้อ. (2542). *ผลของการฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณแบบสอดแทรกในวิชาที่สอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศึกษางามนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- มะลิวัลย์ สมศักดิ์. (2540). *รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต) สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2524). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- วิรตี เอกณรงค์ชัย. (2554). *ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงวิจารณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- วีโรจน์ อารีย์กุล. (2559). *ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่นและสื่อ*. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก http://teenrama.com/dad_Mam6htm.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2537). *การวัดผลการศึกษา*. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา*. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://data.bopp.obec.info/emis>.
- สิริภิญญา อิศรประเสริฐ. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

Dewey J. (1993). *How We Think*: New York : D.C.Heath and Company

- Ennis R.H. (1985). *A Logical Basic for Measuring Critical Thinking Skill*: (October 1985): 45-48.
- Glanz. (2008). *Health behavior and health education : theory, research and practice*. (4th Ed) .San Francisco: Jossey-Bass.
- Good Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. (3rd Ed): New York: Mc Graw-Hill Book.
- Miller H.B. (1992). *An Analysis of the Interaction of Critical Thinking, Creative Thinking and Intelligence with Problem-Solving*. *Doctoral dissertation, Temple University*, Dissertation Abstracts International 53: 05 A.
- Watson G. and Glaser, E.M. (1964). *Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal Manual*. New York: Brace and World.

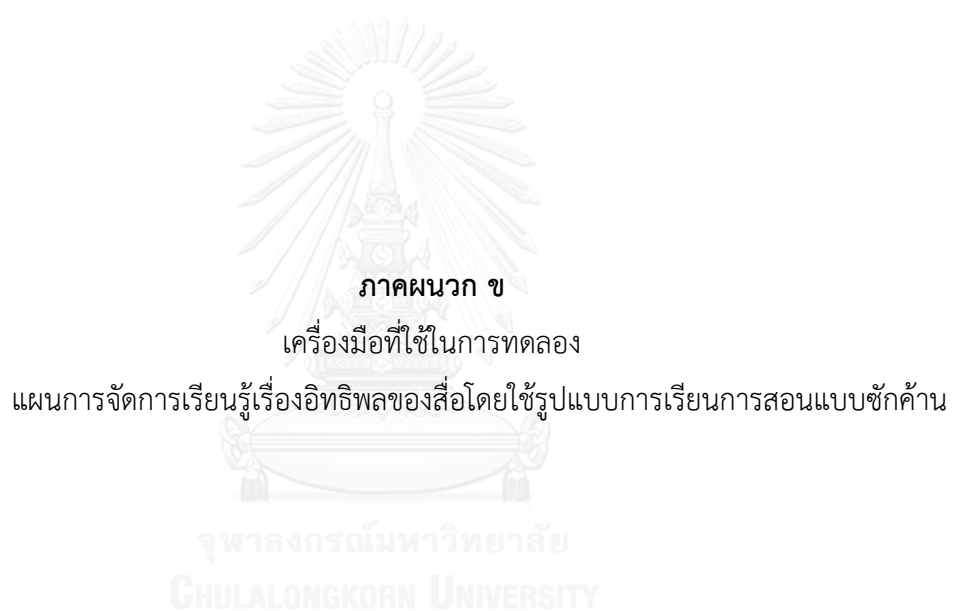
ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีก้าน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของสื่อ และแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติติก
อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสุขภาพและสุขศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.วิรตี เอกกรณรงค์ชัย
อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
4. อาจารย์ศรีัญญา รอดพิพัฒน์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์วรกมล สุนทรานนท์
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อธิธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ ที่มีต่อการเจริญเติบโต
 และพัฒนาการของวัยรุ่น
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 **เวลา** 1 คาบ 50 นาที

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์สื่อโฆษณา ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

สาระสำคัญ

สื่อโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ คือ เครื่องมือทางการตลาดที่มีหน้าที่นำข่าวสารผ่านทางโทรทัศน์ วิทยุ ที่ผู้โฆษณาต้องการให้ผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและเกิดความต้องการในสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำให้ผู้รู้จักสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างจุดเด่นให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสินค้าหรือบริการจนผู้บริโภค จำชื่อจำตราของสินค้าหรือบริการนั้นได้ดีเป็นต้นและสามารถเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. วิเคราะห์สื่อโฆษณาโทรทัศน์ วิทยุ ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. คิด ไตร่ตรองข้อมูลหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาอย่างละเอียดรอบคอบ
3. ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ
4. ตัดสินใจเลือกใช้สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ ได้อย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อโฆษณาโทรทัศน์ วิทยุ
2. การวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ
3. การเลือกใช้สื่อโฆษณาโทรทัศน์ วิทยุ อย่างเหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้ำน

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

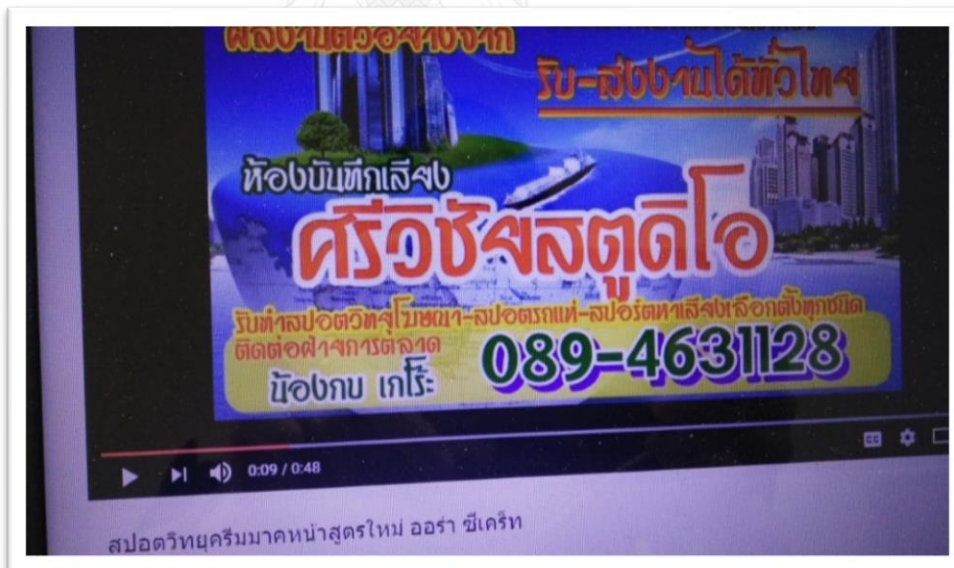
1. นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้จากสื่อต่างๆ ดังนี้
 โทรทัศน์ วิทยุ

1.1 โฆษณาทางสื่อโทรทัศน์

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=r7MOzI5I3Es>

1.2 รายการวิทยุ สปอตโฆษณาครีมมาร์คหน้าสูตรใหม่ aura secret

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=ctDT12J08FI>

- 2.นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์จากสื่อต่างๆที่กำหนดให้ ดังนี้
 - 2.1 สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด
 - 2.2 นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง
- 3.นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ

4.นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ

5.ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนชักจูงจุดยืนของนักเรียน

6.แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ใช้วิธีการนับเลข 1-5 ผู้ใดนับเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน พร้อมกันนี้กำหนดให้รับหน้าที่ประธานกลุ่ม 1 คน รองประธานกลุ่ม 1 คน เลขานุการ 1 คน ที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มและกำหนดชื่อกลุ่ม

7.ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่นโดยหาจากสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่างๆนำมาคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ

8.สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบและร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ (ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

9.นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ มีด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10.นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน

11.ครูสนทนาและซักถามนักเรียนที่ละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่มดังนี้

11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร

11.2 เลือกเพราะอะไร

11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

12.นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่นำออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13.นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผล

ของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อเสนอแนะ โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงาน และบอกความสำคัญของสื่อได้ ว่าสื่อนั้นมีจุดมุ่งหมายอะไร มีข้อมูลอะไรมาสนับสนุน

14. หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ
2. หนังสือเรียนรายวิชา สุขศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
3. คลิปวิดีโอโฆษณา
4. สปอตวิทยุโฆษณามาร์คหน้า

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียน
2. ใบงาน
3. แบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

ใบความรู้

เรื่อง อิทธิพลสื่อโฆษณาทาง โทรทัศน์ วิทยุ

สื่อโฆษณาโทรทัศน์ (TV Advertising) เป็นสื่อที่มีทั้งภาพ เสียง การเคลื่อนไหว สามารถใช้สร้างสรรค์และลูกเล่นโฆษณาได้มาก เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวางทั่วประเทศกว่า 90% ของครัวเรือนมีเครื่องรับโทรทัศน์ต้นทุนเฉลี่ยคนดูต่ำที่สุด และสามารถดึงดูดคนดูให้ดูโฆษณาได้ตลอดเวลา สื่อโทรทัศน์มีข้อเสียได้แก่ต้นทุนในแง่ตัวเงินที่ต้องจ่ายสูงสุด การแข่งขันจากโทรทัศน์ช่องต่างๆ และเคเบิลทีวี ทำให้การวางแผนโฆษณายากขึ้น และอิทธิพลของรีโมทคอนโทรลทำให้ประสิทธิภาพของการโฆษณาน้อยลง

วิธีโฆษณาทางโทรทัศน์ มีดังนี้

การโฆษณาสด เป็นลักษณะของการถ่ายทอดสดโดยกระทำภายในห้องส่งของสถานีหรือถ่ายทอดนอกสถานีก็ได้ ผู้โฆษณาจะจัดสถานที่ จัดวางสินค้าให้สวยงามแล้วให้พิธีกรแนะนำสินค้า อาจมีการสาธิตร่วมด้วย

การซ้อนตัวอักษร เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด เพราะทางสถานีจะมีเครื่องมือสร้างตัวอักษรซ้อนไปกับภาพที่ออกอากาศในรายการพร้อมๆ กันไป

ผู้โฆษณาไม่นิยมใช้วิธีนี้ เพราะผู้ชมโทรทัศน์มักสนใจอยู่ที่ตัวรายการ ไม่ค่อยได้ดูข้อความโฆษณาที่ซ้อนไว้ตอนล่างของภาพ

แต่บางครั้งหากใช้เทคนิคดีๆ สร้างตัวอักษรซ้อนภาพให้น่าสนใจ อาจดึงดูดผู้ชมมาอ่านโฆษณาก็ได้

การฉายภาพสไลด์หรือภาพนิ่ง โดยเปิดเทปบันทึกเสียงไปพร้อมๆ กัน ปัจจุบันวิธีนี้ยังมีให้เป็นอยู่บ้างแต่จะพบนานๆ ครั้งเพราะดูไม่เร้าใจ ภาพมักดูแห้งๆ ขาดเสน่ห์ของความบันเทิงเป็นโทรทัศน์ ใช้ภาพยนตร์โฆษณาเผยแพร่ทางโทรทัศน์โดยระยะแรกจะออกอากาศแบบเต็มเรื่อง (Full Story) ซึ่งนิยมใช้ความยาว 60 วินาทีหลังจากที่ภาพยนตร์โฆษณากลับออกอากาศได้ประมาณ 1-2 สัปดาห์ ผู้ชมที่บ้านเริ่มจำโฆษณาได้แล้ว ก็จะตัดต่อโฆษณาใหม่ ให้สั้นลงเหลือเพียง 30 วินาทีและ 20 วินาที

ข้อดี-ข้อเสียของการโฆษณาทางโทรทัศน์ มีดังนี้

- 1) เป็นสื่อที่ให้ทางภาพ เสียง การเคลื่อนไหว รวมทั้งสีสันทันด้วย จึงสามารถเผยแพร่ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ที่ทำให้การจูงใจและการกระตุ้นผู้ชมคล้อยตามแนวทางที่วางไว้ได้ง่าย สามารถเรียกความสนใจและสร้างการจดจำโฆษณาได้ง่าย
- 2) ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้มาก และเผยแพร่โฆษณาไปได้กว้างไกล
- 3) เลือกเขตและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเข้าถึงได้อย่างเฉพาะเจาะจง
- 4) ในขณะที่ชมโทรทัศน์ ผู้ชมมักมุ่งความสนใจทั้งหมดไปยังจอโทรทัศน์ ซึ่งจะต้องหยุดกิจกรรมอื่นหมด ผู้ชมจึงสามารถรับข่าวสารได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกาฟังวิทยุ ซึ่งผู้ฟังวิทยุส่วนมากมักทำกิจกรรมอื่นไปพร้อมๆ กับการฟังวิทยุ
- 5) สามารถควบคุมน้ำหนักหรือความถี่ของโฆษณาได้
- 6) ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องขนาดเนื้อที่ของโฆษณาเพราะชิ้นโฆษณาที่ปรากฏออกมาทุกชิ้นจะเต็มจอเท่ากันหมด

ข้อเสียของการโฆษณาทางโทรทัศน์ มีดังนี้

- 1) การโฆษณาทางโทรทัศน์ต้องใช้งบประมาณสูงมาก เพราะอัตราค่าโฆษณาแพง และต้นทุนการผลิตภาพยนตร์โฆษณาต้องลงทุนมาก ใช้เวลาในการถ่ายทำนาน
- 2) การโฆษณาทางโทรทัศน์มีข้อจำกัดทางด้านเวลา คือ ช่วงเวลาการโฆษณาสั้นและผ่านไปเร็วมาก จะมีผลต่อการจดจำและการรับรู้ของผู้ชม ทำให้ต้องออกโฆษณาบ่อยขึ้นเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย 3) การโฆษณาทางโทรทัศน์มีมากจนทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย ราคาค่าโฆษณาและมักจะเปลี่ยนแปลงในช่วงอื่นๆ หรือลุกไปทำธุระในระหว่างที่มีการโฆษณา
- 4) ช่วงเวลาในการออกอากาศของสถานีแต่ละแห่งยาวมาก มีบางช่วงที่คนดูน้อยมาก หากออกโฆษณาในช่วงนั้นจะมีโอกาสสูญเปล่านั้นน่าเสียดาย

วิทยุกระจายเสียง (Radio) เป็นสื่อที่นิยมแพร่หลายมาเป็นเวลานานแล้ว สามารถเข้าถึงได้ทุกครอบครัว เพราะมีราคาถูกซื้อหาได้ง่าย ผู้ฟังสามารถนำวิทยุติดตามตัวไปฟังได้ทุกหน ทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม แม้จะทำงานอยู่ก็ยังสามารถรับฟังข่าวสารต่างๆ ได้ วิทยุจึงเป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดกับผู้บริโภคมากถึงแม้ว่าความนิยมในการรับฟังวิทยุจะลดลงกว่าในอดีตแต่จำนวน

ผู้ฟังรายการวิทยุก็ยังคงมีอยู่มาก ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานใดทำการสำรวจเพื่อบันทึกเป็นสถิติและข้อมูลอย่างจริงจัง แต่มีการแบ่งช่วงเวลาที่เราคาดว่าจะมีโอกาสรับฟังรายการวิทยุ

ข้อดีของการโฆษณาทางวิทยุ มีดังนี้

- 1) เป็นสื่อที่สามารถส่งข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย ได้อย่างรวดเร็วและสามารถครอบคลุมผู้ฟังได้ครั้งละจำนวนมาก เพราะเครื่องรับวิทยุมีราคาถูก ส่วนใหญ่จะมีทุกบ้าน
- 2) สามารถเลือกเข้าถึงผู้ฟังเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะเขตทางภูมิศาสตร์ได้อย่าง เฉพาะเจาะจง
- 3) เสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างต่ำ ทั้งในแง่การผลิต Spot โฆษณาและการซื้อเวลาทางวิทยุ มีอัตราค่าโฆษณาไม่แพงเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อทางโทรทัศน์ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์
- 4) สามารถออกโฆษณาซ้ำ ๆ ได้บ่อยครั้ง เพราะอัตราค่าโฆษณาไม่แพง
- 5) สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรูปแบบและข้อความโฆษณาได้จนถึงช่วงใกล้เวลาออกอากาศ
- 6) มีจำนวนสถานี จำนวนรายการและช่วงเวลาให้เลือกมากกว่าโทรทัศน์
- 7) สามารถติดตามผู้ฟังไปได้ทุกหนทุกแห่งไม่ว่าจะเดินทางไปไหนหรือจะทำงานอื่นไป ด้วยขณะที่ฟังวิทยุก็ได้ แม้จะอ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถรับฟังข่าวสารโฆษณาได้

ข้อเสียของการโฆษณาทางวิทยุ มีดังนี้

- 1) เป็นสื่อที่ใช้เฉพาะทางเสียงอย่างเดียว ไม่มีภาพ อาจทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดและขาดความน่าสนใจ
- 2) ไม่สามารถเข้าถึงผู้ฟังอย่างจริงจัง เพราะในขณะที่ฟังวิทยุผู้ฟังมักทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ความสนใจต่อข่าวสารน้อยลง
- 3) อายุของข่าวสารสั้นมาก ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ถ้าผู้ฟังพลาดโอกาสที่จะได้ยินแล้วไม่สามารถย้อนกลับมาฟังได้อีก
- 4) เนื่องจากจำนวนสถานีวิทยุและจำนวนรายการมีมากมาย ทำให้เกิดการแบ่งแยกและกระจายกระจายของกลุ่มผู้ฟัง และผู้ฟังยังสามารถปิดวิทยุหรือหมุนคลื่นเปลี่ยนสถานีได้ง่ายหากข่าวสารไม่มีความน่าสนใจ ทำให้เกิดการสูญเปล่าได้ง่าย

5) การโฆษณาทางวิทยุมีมากเกินไปจนทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและไม่ให้ความสนใจกับการโฆษณาเท่าที่ควร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ใบงาน

เรื่องอิทธิพลสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้จากสื่อต่างๆ ดังนี้

1.1 สื่อโทรทัศน์

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=r7MOzI5I3Es>(2.34นาที)

1.2 รายการวิทยุ สปอตโฆษณาครีมมาร์คหน้าสูตรใหม่ aura secret

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=ctDT12J08FI>(0.48นาที)

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าวและบอกหลักการพิจารณาสื่อ (ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตัวเอง)

.....

.....

.....

.....

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มให้ตอบคำถาม (ขั้นที่ 3 ผู้สอนซักค้านจุดยืนของนักเรียน)

.....

.....

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเหตุผล (ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง)

.....

.....

นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุนโต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงานอิทธิพลสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น(ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน)

.....

.....

.....

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อธิพินของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อการเจริญเติบโต
 และพัฒนาการของวัยรุ่น
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 **เวลา** 1 คาบ 50 นาที

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์สื่อโฆษณา ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

สาระสำคัญ

สื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ คือ เครื่องมือทางการตลาดที่มีหน้าที่นำข่าวสารผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ผู้โฆษณาต้องการให้ผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและเกิดความต้องการในสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำให้ผู้บริโภคหันมาใช้บริการใหม่ๆแก่ผู้บริโภค เพื่อเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เพื่อสร้างจุดเด่นให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสินค้าหรือบริการจนผู้บริโภคจำชื่อ จำตราของสินค้าหรือบริการนั้นได้ดีเป็นต้นและสามารถเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. วิเคราะห์สื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. คิด ไตร่ตรองข้อมูลหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาอย่างละเอียดรอบคอบ
3. ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์
4. ตัดสินใจเลือกใช้สื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ได้อย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของสื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์
2. การวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์
3. การเลือกใช้สื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์อย่างเหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

1. นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้จากสื่อต่างๆ ดังนี้
 สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต

- 1.1 ให้นักเรียนดูโฆษณาจากสื่อสิ่งพิมพ์

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=-lo-n0frUrQ>

2. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์จากสื่อต่างๆที่กำหนดให้ ดังนี้

2.1 สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด

2.2 นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง

3. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง

4. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

5. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนชักจูงจุดยืนของนักเรียน

6. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มเป็นนักเรียน เรียน เก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่กลุ่มเดียวกัน

7. ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่นโดยหาจากสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่างๆนำมาคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ

8. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบและร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้ นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ (ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิพลของสื่อโฆษณาในด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10. นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน
11. ครูสนทนาและซักถามนักเรียนที่ละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่ม
- ดั่งนี้
- 11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร
- 11.2 เลือกเพราะอะไร
- 11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)
- 11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

12. นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่น่าออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงาน และบอกความสำคัญของสื่อได้ ว่าสื่อนั้นมีจุดมุ่งหมายอะไร มีข้อมูลอะไรมาสนับสนุน

14. หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโฆษณาประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

5. ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต
6. หนังสือเรียนรายวิชา สุขศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
7. สื่อสิ่งพิมพ์โฆษณาเกี่ยวกับครีมทาแก้สิว ฝ้า

การวัดและประเมินผล

4. สังเกตพฤติกรรมการเรียน
5. ใบงาน
6. แบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

ใบความรู้

สื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

สื่อโฆษณาสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยอาศัยภาพและข้อความที่ผ่านกระบวนการพิมพ์บนวัสดุต่าง ๆ เพื่อ แพร่ ข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นที่เป็นความรู้ ความบันเทิง รายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ จากผู้โฆษณาไปยังกลุ่มเป้าหมาย มีรูปแบบที่ต่างกันไป เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร รวมทั้งสิ่งพิมพ์อื่นๆ นับเป็นสื่อโฆษณารูปแบบแรก และได้รับความนิยม สูงสุด

สื่อโฆษณามีหลายประเภท แต่ละประเภทมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันดังนี้

นิตยสาร และวารสาร

การโฆษณาในนิตยสารโดยทั่วไปจะไม่มี ความแตกต่างจากการโฆษณาในหนังสือพิมพ์มากนัก นอกเหนือจากนิตยสารบางฉบับที่มีจำหน่ายทั่วโลกในการตีพิมพ์ครั้งเดียวกันอาจมีโฆษณาที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคและจากการที่นิตยสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มทำให้สามารถเลือกโฆษณาสินค้าหรือบริการได้ตามประเภทของนิตยสารโดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้สื่อ นิตยสารดังนี้ (ไพโรจน์ ทิพมาตร์, 2544)

- เนื้อหาสาระของนิตยสารที่สอดคล้องกับสินค้าหรือบริการ
- ยอดจำหน่ายของนิตยสาร
- ภาพลักษณ์ของนิตยสารในสายตาของผู้บริโภค
- ค่าใช้จ่ายต่อ 1 หน้า ต่อ 1,000 ฉบับ
- การเลือกใช้ นิตยสารของคู่แข่ง
- งบประมาณการใช้สื่อ

การใช้สื่อ นิตยสารมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบดังนี้

ข้อได้เปรียบ

1. ผู้โฆษณาสามารถเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้โฆษณาไปถึงได้
2. สามารถแสดงสีสันเกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อดึงดูดความสนใจได้ดีเนื่องจากใช้กระดาษดีกว่าหนังสือพิมพ์
3. สามารถใช้คู่มือและแบบตอบรับในการโฆษณาได้ดี เนื่องจากผู้อ่านมีเวลาได้นานกว่าหนังสือพิมพ์และละเอียดกว่า
4. ระยะเวลาการอ่านนิตยสารยาวนานกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ และผู้อ่านสามารถอ่านได้หลายครั้งเนื่องจากการจัดรูปเล่มสวยงามกระทัดรัด และเรื่องราวที่น่าอ่านในนิตยสารมีมากและหลายสาขา

หนังสือพิมพ์และละเอียดกว่า

4. ระยะเวลาการอ่านนิตยสารยาวนานกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ และผู้อ่านสามารถอ่านได้หลายครั้งเนื่องจากการจัดรูปเล่มสวยงามกระทัดรัด และเรื่องราวที่น่าสนใจในนิตยสารมีมากและหลายสาขา
5. การอ่านนิตยสารมักจะอ่านในเวลาว่างทำให้โอกาสของการอ่านโฆษณาามีมาก
6. การลงโฆษณาในนิตยสารบางเล่มเป็นการเพิ่ม Image ของสินค้า

ข้อเสียเปรียบ

1. นิตยสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เฉพาะกลุ่มเท่านั้น
2. ไม่สามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงข้อความโฆษณาหรือทำการโฆษณาได้จนถึงวันก่อนพิมพ์ออกจำหน่ายเนื่องจากจะ กำหนดวันเวลาที่ต้องส่งข้อความ โฆษณาให้ไว้แต่เนิ่น ๆ (4-6 อาทิตย์ก่อนออกจำหน่าย)
3. งานศิลป์เกี่ยวกับการผลิตงานโฆษณาสำหรับนิตยสารมีราคาสูง
4. ภาพต่างๆ ไม่มีการเคลื่อนไหว

สื่ออินเทอร์เน็ต คือ สื่อโฆษณาออนไลน์ที่แพร่หลายและเป็นสื่อที่รวดเร็วผ่านสังคมออนไลน์ที่ขยายใหญ่ขึ้น และเติบโตอย่างไม่หยุดนิ่ง ยุคนี้ได้นิยามไว้ว่า การหยุดอยู่กับที่คือการเดินถอยหลังนั่นเอง หลายๆ แปรนดจึงพยายามพัฒนาสินค้าของตัวเองและหาเทคนิคการทำการตลาดแบบใหม่ๆ ที่สามารถดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาซื้อสินค้าของตนเองได้และหนึ่งในนั้นคือการใช้ **สื่อโฆษณาออนไลน์** การทำการตลาดผ่านอินเทอร์เน็ตคือการทำให้คนนับล้านคนที่เชื่อมต่อกันเห็นสินค้าบริการของคุณมากขึ้นและหนึ่งในนั้นคือกลุ่มเป้าหมายของคุณ อาจจะแค่ 1-5% เท่านั้นซึ่งดูแล้วไม่มากมายอะไร แต่ถ้าเทียบกับจำนวนคนที่เล่นอินเทอร์เน็ตจริงๆ ถือว่าสูงและเป็นที่น่าทำการตลาดอย่างยิ่ง

จุดเด่นของ **สื่อโฆษณาออนไลน์** คือมีต้นทุนที่ถูกลงกว่า ไม่ต้องหาพนักงาน ไม่ต้องเสียค่าเช่าที่ไม่ต้องเฝ้าหน้าร้านตลอด 24 ชม ดังนั้นต้นทุนในการขายสินค้าจึงมาทุ่มอยู่ที่ **สื่อโฆษณาออนไลน์** เป็นอย่างแรก

ใบงาน

เรื่องอิทธิพลของสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น

ให้นักเรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ค้นหาสื่อโฆษณาจากสื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต โดยเป็นข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้าใน การบริโภคหรือบริการต่างมา 5 เรื่อง
2. ผู้เรียนวิเคราะห์จุดประสงค์ในการนำเสนอของโฆษณานั้น
 - 2.1 โฆษณาที่ 1 เรื่อง

.....

จากสื่อ

.....

จุดประสงค์ในการนำเสนอโฆษณา

.....

.....

.....

.....

2.2 โฆษณาที่ 2 เรื่อง

.....

จากสื่อ

.....

จุดประสงค์ในการนำเสนอโฆษณา

.....

.....

.....

.....

2.3 โฆษณาที่ 3 เรื่อง

.....

จากสื่อ

.....

จุดประสงค์ในการนำเสนอโฆษณา

.....

2.4 โฆษณาที่ 4 เรื่อง

.....
จากสื่อ

.....
จุดประสงค์ในการนำเสนอโฆษณา

.....

2.5 โฆษณาที่ 5 เรื่อง

.....
จากสื่อ

.....
จุดประสงค์ในการนำเสนอโฆษณา

.....

3. ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลโดยเลือกมา 2 เรื่อง ให้เพื่อนเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆพร้อมบันทึกข้อสนับสนุน ได้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อธิพิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการด้านสุขภาพที่มีต่อการ
 เจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 **เวลา** 1 คาบ 50 นาที

.....
สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

สาระสำคัญ

สื่อโฆษณา คือ เครื่องมือทางการตลาดที่นำพาข่าวสารจากผู้ขายไปยังผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูล และเกิดความต้องการในสินค้า ซึ่งผู้บริโภคควรใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารของ สินค้าและบริการอย่างรอบคอบ โดยใช้ความรู้ และเหตุผลทางวิทยาศาสตร์สุขภาพในการวิเคราะห์สื่อ โฆษณาเพื่อให้เลือกใช้สินค้าและบริการ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาการของผู้บริโภคได้ อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. วิเคราะห์สื่อโฆษณาสินค้าและบริการด้านสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของวัยรุ่น
2. แสดงการคิด ไตร่ตรอง ข้อมูลการโฆษณาสินค้าและบริการด้านสุขภาพที่ส่งผลดีและไม่ดี ต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่นอย่างละเอียดรอบคอบ
3. ตระหนักถึงการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการ ด้านสุขภาพ

สาระการเรียนรู้

1. สื่อโฆษณาสินค้าและบริการด้านสุขภาพที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของ วัยรุ่น
2. หลักการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการด้านสุขภาพ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

1. นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

2. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้
 - 2.1 สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด
 - 2.2 นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง
 - 2.3 ควรจะเลือกซื้อยาลดความอ้วนนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด
3. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง

4. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 - 4.1 ควรซื้อ เพราะเหตุใด
 - 4.2 ไม่ควรซื้อ เพราะเหตุใด
5. ให้นักเรียนระบุข้อความในสื่อโฆษณาที่สอดคล้องกับเหตุที่เลือกซื้อ/ไม่ควรซื้อ และระบุความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ

6. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนชักจูงจุดยืนของนักเรียน

6. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่พูด เก่ง ปานกลาง และไม่ค่อยพูดอยู่ด้วยกัน พร้อมกันนี้กำหนดให้รับหน้าที่ประธานกลุ่ม 1 คน รองประธานกลุ่ม 1 คน เลขานุการ 1 คน ที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มและกำหนดชื่อกลุ่ม
7. ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันศึกษาและสืบค้นเพิ่มเติม เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพว่ามีสื่ออะไรบ้าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สื่อโฆษณา จากข้อมูลสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่างๆ อย่างน้อยกลุ่มละ 1 ชิ้น
8. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบ และร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบ เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ (ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิของสื่อโฆษณามีด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10. นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน
11. ครูสนทนาและซักถามนักเรียนทีละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่มดังนี้
 - 11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร
 - 11.2 เลือกเพราะอะไร

11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

12.นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่น่าออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการ สุขภาพ

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13.นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการ สุขภาพ

14.หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการ สุขภาพเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

8. ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการ สุขภาพ
9. คลิปวิดีโอโฆษณา

การวัดและประเมินผล

7. สังเกตพฤติกรรมการเรียน
8. แบบประเมินใบงาน เรื่องอิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการ สุขภาพ
9. แบบประเมินการนำเสนอ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ใบความรู้ เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ

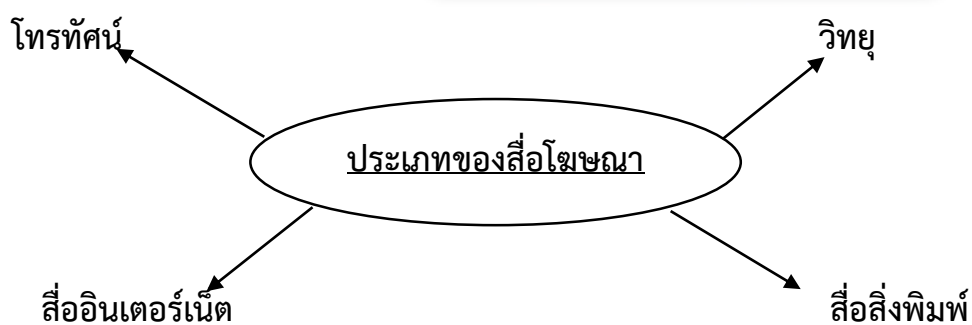
- 1 ความหมายและความสำคัญของสื่อโฆษณา
- 2 ประเภทของสื่อโฆษณา
- 3 การวิเคราะห์สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น

ความหมายของการโฆษณาและความสำคัญของสื่อ

การโฆษณา หมายถึง รูปแบบการให้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้า บริการหรือความคิดเพื่อจูงใจโดยหวังผลทางด้านยอดขาย

สื่อโฆษณา คือ เครื่องมือทางการตลาดที่มีหน้าที่นำข่าวสาร ที่ผู้โฆษณาต้องการให้ผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและเกิดความต้องการในสินค้า

วิเคราะห์สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น
สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น ดังนี้

1. ร่างกาย

หากผู้บริโภคเชื่อถือต่อโฆษณาบางประเภท และเลือกซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าวโดยขาดความไตร่ตรองก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบ หรือเกิดผลเสียต่อพัฒนาการทางด้านร่างกายได้ เช่น ยาลดความอ้วน ผลิตภัณฑ์บำรุงร่างกาย

2. อารมณ์และจิตใจ

วัยรุ่นควรมีการพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารจากสื่อโฆษณาอย่างละเอียดรอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือกซื้อเลือกใช้บริการนั้นๆ

3. สังคม

วัยรุ่นควรรู้จักเลือกวิเคราะห์ว่าสื่อโฆษณาบางประเภทจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ไม่พึงประสงค์

4. สติปัญญา

วัยรุ่นควรรู้จักบริโภคตามค่านิยมที่เน้นการใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ไม่ตกเป็นเหยื่อของโฆษณา

หลักการพิจารณาสื่อโฆษณา

1. การศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ วิเคราะห์แหล่งที่มาของสื่อข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาสาระของสื่อ ข้อความที่น่าเชื่อถือ/ข้อความเกินจริง
3. การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อพิสูจน์/วิเคราะห์สื่อ ความเป็นจริง
4. เลือกรับและตัดสินใจ รู้เท่าทันทันต่อเหตุการณ์ในการรับสื่อ

ใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ โดยดำเนินการตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบซั๊กค้าน			
<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin-bottom: 10px;"> <p>สถานการณ์ (ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา)</p> <p>วัยรุ่นคนหนึ่งมีปัญหาเรื่องความอ้วนและมักจะถูกเพื่อนล้อเลียนอยู่เสมอ ทำให้ เค้ามีความต้องการที่จะลดน้ำหนัก เมื่ออ่านในวารสารพบข้อความว่า “ขายยาลดความ อ้วน 1 ลัปดาห์ หนึ่งลด 5 กิโลกรัม ไม่ได้ผลยีนดีคืนเงินค่ะ” มีการโฆษณาถึงสรรพคุณใน ยาลดน้ำหนักชนิดหนึ่ง จึงทำให้เค้าตัดสินใจซื้อเพื่อลดน้ำหนักทันที ตามข้อมูลในโฆษณา</p> </div> <p>คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าวและบอกหลักการพิจารณาสื่อ (ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตัวเอง)</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> ข้อเท็จจริง </td> <td style="width: 50%; border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> ข้อความเกินจริง </td> </tr> </table> <p>ผู้เรียนแต่ละกลุ่มให้ตอบคำถาม (ขั้นที่ 3 ผู้สอนซั๊กค้านจุดยืนของนักเรียน)</p> <p>☐ เชื่อ เพราะ </p> <p>☐ ไม่เชื่อ เพราะ </p> <p>ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเหตุผล (ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง) มีผลต่อการเจริญเติบโต คือ </p>		ข้อเท็จจริง	ข้อความเกินจริง
ข้อเท็จจริง	ข้อความเกินจริง		

นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุนโต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น การแนะนำเพื่อสุขภาพของตนเอง ลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อโฆษณาสินค้าและบริการสุขภาพ(ชั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ 50 นาที

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา
 สารเสพติด และความรุนแรง

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง

สาระสำคัญ

อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ คือ ผลจากสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อ
 สุขภาพ เช่น โทรศัพท์มือถือ โลกออนไลน์ ทวิตเตอร์ เฟสบุ๊ก ยูทูบ โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหรือ
 กิจกรรมใดๆในด้านการป้องกัน การสร้างเสริม การรักษาและการฟื้นฟูสุขภาพของบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. อธิบายความหมายอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพที่ดีได้
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีจากสื่อได้
3. นักเรียนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี
4. คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเพื่อพิจารณาข้อมูลที่ส่งผ่านสังคมออนไลน์และมีผลต่อ
 พฤติกรรมสุขภาพที่ดีและไม่ดี

สาระการเรียนรู้

- 1.อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพที่ดี
- 4.หลักการวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

- 1.นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้
 - 1.1 สื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพที่ดี
 ให้นักเรียนอ่านบทความประโยชน์จากการตีมนมเพื่อบำรุงร่างกาย
 - 1.2 สื่อที่โฆษณาเกินจริงจากสื่อ internet
 ที่มา :<https://www.youtube.com/watch?v=0Ui-M8AvhYk>
- 2.นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้
 - 2.1สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด

2.2นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง

3.นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตัวเอง

4.นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

5.ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนชักจูงจุดยืนของนักเรียน

6.แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ใช้วิธีการนับเลข 1-5 ผู้ใดนับเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน พร้อมกันนี้กำหนดให้รับหน้าที่ประธานกลุ่ม 1 คน รองประธานกลุ่ม 1 คน เลขานุการ 1 คน ที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มและกำหนดชื่อกลุ่ม

7.ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพโดยหาจากสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่าง ๆ นำมาคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ

8.สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบ และร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบ เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ(ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

9.นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์มีด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10.นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน

11.ครูสนทนาและซักถามนักเรียนทีละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่มดังนี้

11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร

11.2 เลือกเพราะอะไร

11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นมา)

11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นมา)

12.นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่นำออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงานเรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

14. หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพเพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

10. ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ
11. หนังสือเรียนรายวิชา สุขศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
12. คลิปวิดีโอสื่อ

การวัดและประเมินผล

10. สังเกตพฤติกรรมการเรียน
11. ใบงาน
12. แบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

ใบความรู้ เรื่องอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ

สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม (Social Tool) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกันในเครือข่ายทางสังคม (Social Network) ผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใดๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วม (Collaborative) อย่างสร้างสรรค์ ในการผลิตเนื้อหาขึ้นเอง (User-Generate Content: UGC) ในรูปของข้อมูล ภาพ และเสียง

อิทธิพลของสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

การเลือกรับสื่อโฆษณามีผลต่อสุขภาพดังนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย จากการที่ผู้ผลิตได้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันโดยมีการทำให้สินค้าของตนที่ผลิตออกมามีคุณภาพและราคาถูก ย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภคในการเลือกพิจารณาได้หลากหลาย และสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ สินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ เมื่อมีการบริโภคแล้วโอกาสที่จะเกิดความพอใจมีสูง เนื่องจากได้สินค้าที่มีคุณภาพ แต่ถ้าสินค้าบางชนิดมีให้เลือกน้อย ในขณะที่ผู้บริโภคมีความจำเป็นต้องกินและใช้มาก จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถเอา راحتเอาเปรียบได้ง่าย โดยการผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณภาพมาขาย ทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางการ เช่น ดื่มนมแล้วเกิดอาการท้องเสีย ผงซักฟอกบางยี่ห้อ ซักแล้วเกิดการแพ้อย่างรุนแรง ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงมีอิทธิพลให้คนตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของผู้บริโภคโดยตรง

2. ด้านสุขภาพจิต

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพจิต คือ ความรู้สึกพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการบริโภคสินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ มีผลอย่างยิ่งต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภค เช่น มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติเป็นจริงตามคำโฆษณาย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผู้บริโภคเลือกใช้ไม่มีคุณภาพไม่เป็นจริงตามที่ผู้ผลิตโฆษณาส่งผลเสียหายและเป็นอันตรายต่อสุขภาพย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในสินค้าและบริการต่างๆ นอกจากนี้การซื้อสินค้าหรือบริการสุขภาพบางชนิดอาจมีราคาสูง เมื่อได้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพไม่เป็นไป

ตามที่คาดหวัง ก็จะก่อให้เกิดความเครียด วิตกกังวลหรือเสียใจกับการตัดสินใจที่ผ่านมาได้ ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภคโดยตรง

3. ด้านสุขภาพสังคม

สื่อที่มีความสร้างสรรค์จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่พึงประสงค์ ในขณะที่สื่อที่นำเสนอพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม แต่พยายามนำเสนอว่าเป็นค่านิยมของสังคมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน ซึ่งเป็นอาหารที่มีการแข่งขันในการโฆษณาที่สูงมากทั้งที่อาหารเหล่านี้มีปริมาณแคลอรีสูงและมีสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายในปริมาณต่ำ เด็กหรือเยาวชนที่รับประทานอาหารเหล่านี้มากๆ จึงเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน โรคหัวใจและโรคมะเร็งบางชนิดในช่วงชีวิตต่อไป ทำให้เป็นปัญหาสาธารณสุขของบุคคลในสังคมต่อไป

4. ด้านสุขภาพปัญญา

สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อสุขภาพทางปัญญา เพราะมีสื่อโฆษณาจำนวนมากที่ใช้กลวิธีการโฆษณาประชาสัมพันธ์จูงใจผู้บริโภคให้มีความต้องการสินค้า ส่งเสริมค่านิยมหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เป็นวัตถุนิยมแทนที่จะเป็นการใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เน้นการดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ด้วยความมีเหตุผล ความรู้จักพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เช่น การที่เราจะซื้อสินค้าชิ้นหนึ่งเราจะต้องตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมว่าสมควรซื้อหรือไม่ ดังบทกลอนของสุนทรภู่ที่ว่า ”ไม่ควรซื้อก็อย่าไปไฟซื้อ ให้เป็นมือเป็นคราวทั้งคาวหวาน” ความรู้จักพอประมาณคือซื้อในจำนวนเท่าที่จำเป็น ในราคาที่เหมาะสม การมีภูมิคุ้มกันคือ การมีสติสัมปชัญญะก่อนการตัดสินใจซื้อ ไม่หลงใหลหรือตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณา หรือสิ่งจูงใจใดๆ ที่ผู้จำหน่ายนำมาส่งเสริมการขาย เช่น ของแถม การใช้ชิ้นส่วนชิงรางวัล เป็นต้น เพราะจะทำให้เราตัดสินใจซื้อสินค้านั้นด้วยความต้องการทางจิตวิทยามากกว่าเป็นการตัดสินใจซื้อโดยใช้เหตุผลและปัญญา

หลักการพิจารณาสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

เนื่องจากการโฆษณาผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพมีสื่อต่างๆ มีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักเรียนจึงควรทราบหลักการพิจารณาเพื่อการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพดังนี้

1. ฝึกแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ

สื่อทางบวก คือ สื่อที่มีการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์ เช่น การส่งเสริมพฤติกรรมดูแลตนเอง การมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน การทำงานด้วยความสามัคคี เป็นต้น สื่อทางลบ คือ สื่อที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กระตุ้นให้มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง นักเรียนจึงต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ และใช้เหตุผลว่าสื่อเหล่านั้นเป็นสื่อทางบวกหรือทางลบ และเราควรเชื่อถือข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอโดยสื่อเหล่านั้นหรือไม่

2. คำนึงถึงความเป็นจริง

ผู้บริโภคสื่อควรมีทักษะในการเลือกสื่อโฆษณาโดยการพิจารณาด้วยความเป็นเหตุเป็นผล และความเป็นไปได้โดยอยู่บนพื้นฐานของความจริงและเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่หลงเชื่อโฆษณา

ชวนเชื่อที่ใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น โรลออนนี้ใช้แล้วสวยๆ กรีดเพราะความหอมของกลิ่นกาย ใช้ครีบบี้หอนี้ผิวขาวสวยภายใน 7 วัน เป็นต้น เพราะข้อความดังกล่าวมีความเป็นไปได้ต่ำ

3. มีความไวในการรับสื่อ

ผู้บริโภคควรมีพฤติกรรมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทันเหตุการณ์ทั้งในและนอกประเทศ และมีการวิเคราะห์ข้อมูลในการโฆษณาโดยไม่ไปเชื่อสื่อโฆษณา หลงไหลไปกับสื่อทางลบซึ่งเป็นสื่อที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็น การบั่นทอนสุขภาพ

4. ไม่หลงเชื่อง่าย

ข่าวสารบางเรื่องมีผลต่อสุขภาพโดยตรง ควรมีการพิจารณาให้ดีกว่าก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ควรมีการตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกัน จึงตัดสินใจเชื่อ นักเรียนควรฝึกทักษะโดยการฝึกวิเคราะห์แยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ การคำนึงถึงความเป็นจริง มีความไวในการรับสื่อและไม่หลงเชื่อง่ายๆ ทักษะต่างๆ นี้จะช่วยให้ นักเรียนปลอดภัยจากการถูกหลอกหลวงและเป็นเหยื่อของสื่อโฆษณาที่ไม่สร้างสรรค์ได้

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชักร้านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 อธิพจน์ของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ 50 นาที

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้จ่าย
 สาร เสพติด และความรุนแรง

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง

สาระสำคัญ

อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง ส่งผลให้วัยรุ่นมี
 พฤติกรรมเลียนแบบและให้วัยรุ่นฝึกการวิเคราะห์บนฐานข้อมูลที่หลากหลายถูกต้อง จะส่งผลให้วัยรุ่น
 สามารถเลือกบริโภครายการจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการประพฤติปฏิบัติที่อาจ
 นำไปสู่การเกิดอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของตนเองและผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีต่อพฤติกรรมความรุนแรง
2. ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีต่อพฤติกรรมความรุนแรง
3. แสดงการวิเคราะห์พิจารณาการบริโภคสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพที่
 เหมาะสมกับสังคมได้

สาระการเรียนรู้

- 1.อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง
- 2.หลักการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเลือกบริโภคสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ที่เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชักร้าน

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

- 1.นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจดูสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้
 ใช้บทบาทสมมติ จากละครทีวีและภาพยนตร์ต่างประเทศ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=h5lNoSLOpvk> (2.11นาที)

<https://www.youtube.com/watch?v=fgqbxTtVyPE> (2.43นาที)

2.นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

2.1สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด

2.2นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง

3.นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม

ความรุนแรง

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตัวเอง

4.นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

5.ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนชักจูงจุดยืนของนักเรียน

6.แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ใช้วิธีการนับเลข 1-5 ผู้ใดนับเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน พร้อมกันนี้กำหนดให้รับหน้าที่ประธานกลุ่ม 1 คน รองประธานกลุ่ม 1 คน เลขานุการ 1 คน ที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มและกำหนดชื่อกลุ่ม

7.ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรงโดยหาจากสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่าง ๆ นำมาคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ

8.สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบและร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบ เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง (ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

9.นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรงมีด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10.นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน

11.ครูสนทนาและซักถามนักเรียนที่ละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่มดังนี้

11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร

11.2 เลือกเพราะอะไร

11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นมา)

11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

12.นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่นำออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13.นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงาน อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

14.หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง
- 2.หนังสือเรียนรายวิชา สุขศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
- 3.คลิปวิดีโอ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
2. ใบงาน
3. แบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

ใบความรู้

เรื่อง อิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

อิทธิพลของสื่อที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพ คือ สื่อทางลบ คือสื่อที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กระตุ้นให้มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องนักเรียนจึงต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ และใช้เหตุผลว่าสื่อเหล่านั้นเป็นสื่อทางบวกหรือทางลบ และเราควรเชื่อถือข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอโดยสื่อเหล่านั้นหรือไม่

อิทธิพลของสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

การเลือกรับสื่อโฆษณามีผลต่อสุขภาพดังนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย จากการที่ผู้ผลิตได้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันโดยมีการทำให้สินค้าของตนที่ผลิตออกมามีคุณภาพและราคาถูก ย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภคในการเลือกพิจารณาได้หลากหลาย และสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ ซื้อสินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ เมื่อมีการบริโภคแล้วโอกาสที่จะเกิดความพอใจมีสูง เนื่องจากได้สินค้าที่มีคุณภาพ แต่ถ้าสินค้าบางชนิดมิให้เลือกน้อย ในขณะที่ผู้บริโภคมีความจำเป็นต้องกินและใช้มาก จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถเอา راحتเอาเปรียบได้ง่าย โดยการผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณภาพมาขาย ทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางการ เช่น ดื่มนมแล้วเกิดอาการท้องเสีย ผงซักฟอกบางยี่ห้อ ซักแล้วเกิดการแพ้यरรุนแรง ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงมีอิทธิพลให้คนตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของผู้บริโภคโดยตรง

2. ด้านสุขภาพจิต

ผลของการเลือกรับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพจิต คือ ความรู้สึกพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการบริโภคสินค้าและบริการเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ มีผลอย่างยิ่งต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภค เช่น มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติเป็นจริงตามคำโฆษณาย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผู้บริโภคเลือกใช้มีคุณภาพไม่เป็นจริงตามที่ผู้ผลิตโฆษณา ส่งผลเสียหายและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในสินค้าและบริการต่างๆ นอกจากนี้ การซื้อสินค้าหรือบริการสุขภาพบางชนิดอาจมีราคาสูง เมื่อได้สินค้าและบริการที่มี

คุณภาพไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็จะก่อให้เกิดความเครียด วิตกกังวลหรือเสียใจกับการตัดสินใจที่ผ่านมาได้ ดังนั้นสื่อโฆษณาจึงส่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้บริโภคโดยตรง

3. ด้านสุขภาพสังคม

สื่อที่มีความสร้างสรรค์จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่พึงประสงค์ ในขณะที่สื่อที่นำเสนอพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม แต่พยายามนำเสนอว่าเป็นค่านิยมของสังคมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน ซึ่งเป็นอาหารที่มีการแข่งขันในการโฆษณาที่สูงมากทั้งที่อาหารเหล่านี้มีปริมาณแคลอรีสูงและมีสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายในปริมาณต่ำ เด็กหรือเยาวชนที่รับประทานอาหารเหล่านี้มากๆ จึงเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน โรคหัวใจและโรคมะเร็งบางชนิดในช่วงชีวิตต่อไป ทำให้เป็นปัญหาสาธารณสุขของบุคคลในสังคมต่อไป

4. ด้านสุขภาพปัญญา

สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อสุขภาพทางปัญญา เพราะมีสื่อโฆษณาจำนวนมากที่ใช้กลวิธีการโฆษณาประชาสัมพันธ์จูงใจผู้บริโภคให้มีความต้องการสินค้า ส่งเสริมค่านิยมหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เป็นวัตถุนิยมแทนที่จะเป็นการใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เน้นการดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ด้วยความมีเหตุผล ความรู้จักพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เช่น การที่เราจะซื้อสินค้าชิ้นหนึ่งเราจะต้องตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมว่าสมควรซื้อหรือไม่ ดังบทกลอนของสุนทรภู่ที่ว่า ”ไม่ควรซื้อก็อย่าไปไฟซื้อ ให้เป็นมือเป็นคราวทั้งคาวหวาน” ความรู้จักพอประมาณคือซื้อในจำนวนเท่าที่จำเป็น ในราคาที่เหมาะสม การมีภูมิคุ้มกันคือ การมีสติสัมปชัญญะก่อนการตัดสินใจซื้อ ไม่หลงใหลหรือตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณา หรือสิ่งจูงใจใดๆ ที่ผู้จำหน่ายนำมาส่งเสริมการขาย เช่น ของแถม การใช้ชิ้นส่วนชิงรางวัล เป็นต้น เพราะจะทำให้เราตัดสินใจซื้อสินค้านั้นด้วยความต้องการทางจิตวิทยามากกว่าเป็นการตัดสินใจซื้อโดยใช้เหตุผลและปัญญา

หลักการพิจารณาสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพ

เนื่องจากการโฆษณาผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพมีสื่อต่างๆ มีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักเรียนจึงควรทราบหลักการพิจารณาเพื่อการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพดังนี้

1. ฝึกแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ

สื่อทางบวก คือ สื่อที่มีการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนาความคิดในเชิงสร้างสรรค์ เช่น การส่งเสริมพฤติกรรมดูแลตนเอง การมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน การทำงานด้วยความสามัคคี เป็นต้น สื่อทางลบ คือ สื่อที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กระตุ้นให้มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง นักเรียนจึงต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ และใช้เหตุผลว่าสื่อเหล่านั้นเป็นสื่อทางบวกหรือทางลบ และเราควรเชื่อถือข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอโดยสื่อเหล่านั้นหรือไม่

2. คำนึงถึงความเป็นจริง

ผู้บริโภคสื่อควรมีทักษะในการเลือกสื่อโฆษณาโดยการพิจารณาด้วยความเป็นเหตุเป็นผล และความเป็นไปได้โดยอยู่บนพื้นฐานของความจริงและเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่หลงเชื่อโฆษณา

ชวนเชื่อที่ใช้ข้อความเกินความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น โรลออนนี้ใช้แล้วสวยๆ กรีดเพราะความหอมของกลิ่นกาย ใช้ครีมยี่ห้อนี้ผิวขาวสวยภายใน 7 วัน เป็นต้น เพราะข้อความดังกล่าวมีความเป็นไปได้ต่ำ

3. มีความไวในการรับสื่อ

ผู้บริโภคควรมีพฤติกรรมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทันเหตุการณ์ทั้งในและนอกประเทศ และมีการวิเคราะห์ข้อมูลในการโฆษณาโดยไม่ไปเชื่อสื่อโฆษณา หลงไหลไปกับสื่อทางลบซึ่งเป็นสื่อที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็น การบั่นทอนสุขภาพ

4. ไม่หลงเชื่อง่าย

ข่าวสารบางเรื่องมีผลต่อสุขภาพโดยตรง ควรมีการพิจารณาให้ดีกว่าก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ควรมีการตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกัน จึงตัดสินใจเชื่อ นักเรียนควรฝึกทักษะโดยการฝึกวิเคราะห์แยกแยะสื่อทางบวกและทางลบ การคำนึงถึงความเป็นจริง มีความไวในการรับสื่อและไม่หลงเชื่อง่ายๆ ทักษะต่างๆ นี้จะช่วยให้ นักเรียนปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงและเป็นเหยื่อของสื่อโฆษณาที่ไม่สร้างสรรค์ได้

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 อธิพจน์ของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม
 ความรุนแรง
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ 50 นาที

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การเข้ายา
 สาร เสพติด และความรุนแรง

ตัวชี้วัด 3/3 วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมสุขภาพและความรุนแรง

สาระสำคัญ

อิทธิพลของสื่อที่มีต่อความรุนแรงนั้น สื่อในปัจจุบันสามารถกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะ และ
 ช่องทางนำเสนอความรุนแรงให้กับเยาวชนได้ เนื่องจากเนื้อหาที่สื่อต่างๆนำเสนอ นั้นมักมีความรุนแรง
 ผ่างมาด้วยเสมอ ซึ่งบางครั้งผู้ผลิตสื่อไม่ได้ตั้งใจนำเสนอและไม่ทันได้ตระหนักถึง นักเรียนต้องสามารถ
 วิเคราะห์ผลกระทบของสื่อที่มีต่อความรุนแรงรวมถึงรูปแบบของความรุนแรง

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

1. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม
 ความรุนแรง
2. ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรมความรุนแรง
3. แสดงการวิเคราะห์ พิจารณาบริบทสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพที่
 เหมาะสมกับค่านิยมไทย

สาระการเรียนรู้

- 1.อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง
- 2.หลักการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเลือกบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซีกค้ำ

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

- 1.นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

โดยการดูคลิปวิดีโอ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=VxkaTn3tg44>(1.22นาที)

2.นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

2.1สถานการณ์ข้างต้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งใด

2.2นักเรียนสามารถรับรู้เรื่องราวอะไรได้บ้าง

3.นักเรียนทำใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตัวเอง

4.นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ พร้อมบันทึกผลการอภิปรายลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

5.ตัวแทนนักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญจำเป็นของการรู้เท่าทันสื่อ โดยครูเติมเต็มความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ผู้สอนซักค้ำนจุดยืนของนักเรียน

6.แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีนักเรียน เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่กลุ่มเดียวกัน พร้อมกันนี้กำหนดให้รับหน้าที่ประธานกลุ่ม 1 คน รองประธานกลุ่ม 1 คน เลขานุการ 1 คน ที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่มและกำหนดชื่อกลุ่ม

7.ครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันศึกษาและสืบค้นเพิ่มเติม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เรื่อง อิทธิพลของสื่อที่มีต่อความรุนแรงจากข้อมูลสารสนเทศ หนังสือและเอกสารต่างๆ

8.สมาชิกกลุ่มแต่ละคนร่วมกันนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ให้กลุ่มรับทราบ และร่วมกันพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลใดมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ทั้งนี้นักเรียนบันทึกผลการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลลงในใบ เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

9.นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างจุดยืนหรือตั้งสมมติฐานที่เด่นชัดของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่าอิทธิพลของสื่อต่อความรุนแรงมีด้านใดบ้าง พร้อมระบุจุดยืนที่เลือกลงใน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง

10.นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอจุดยืนหรือสมมติฐานที่เลือกต่อชั้นเรียน

11.ครูสนทนาและซักถามนักเรียนที่ละกลุ่มเพื่อเตรียมการนำเสนอจุดยืนของกลุ่มดังนี้

11.1 จุดยืนที่เลือก คืออะไร

11.2 เลือกเพราะอะไร

11.3 หลักฐานที่จะมาใช้ในการอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือกมีอะไรบ้าง(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นมา)

11.4 หลักฐานที่กลุ่มนำมาอ้างอิงจากจุดยืนที่เลือก(ข้อมูลต่างๆที่นักเรียนได้สืบค้นหา)

12.นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมบันทึกข้อมูลที่น่าออกมาเสนอหน้าชั้นลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน

13.นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงาน เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

14.หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลแล้ว นักเรียนกลุ่มอื่นและครูสามารถซักถามประเด็นที่สงสัย เพื่อยืนยันเหตุผลในการตัดสินใจเชื่อจุดยืนนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ใบความรู้เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง
- 2.หนังสือเรียนรายวิชา สุขศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
- 3.คลิปวิดีโอ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
2. ใบงาน
3. แบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....

(.....)

วัน.....เดือน.....ปี.....

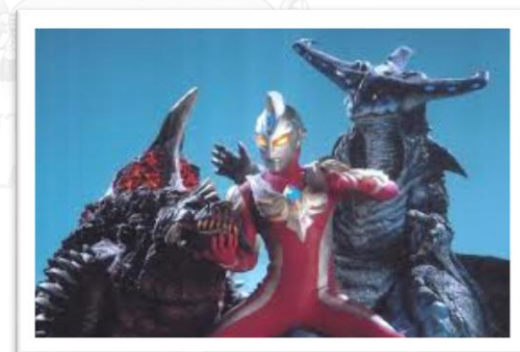
ใบความรู้

เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ความรุนแรง หมายถึง พฤติกรรมหรือ การกระทำของบุคคลโดยใช้อำนาจกำลัง หรือคำพูด รุกรานสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ทำให้ผู้ถูกกระทำ ได้รับความเจ็บปวดทั้งทางร่างกาย จิตใจ ตลอดจนทรัพย์สิน เสียหาย มีรูปแบบดังต่อไปนี้

1. ความรุนแรงทางด้านร่างกาย
2. ความรุนแรงทางด้านจิตใจ
3. ความรุนแรงทางเพศ
4. การละเลยและการทอดทิ้ง

สาเหตุของความรุนแรง

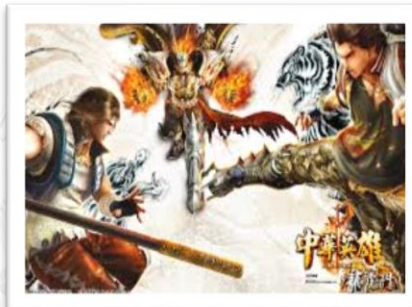
1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
2. ปัจจัยจากค่านิยมและความเชื่อของสังคม
3. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม

อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมด้านความรุนแรง

“สื่อ” หรือ “สื่อมวลชน” หมายถึง ช่องทางการสื่อสาร ประเภทต่างๆ ที่ผู้ส่งสารใช้เพื่อส่งสารไปยังมวลชน สื่อในปัจจุบัน สามารถกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะ และช่องทางนำเสนอความรุนแรงให้กับเยาวชนได้เช่น ข่าว โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรม การ์ตูนสำหรับเด็ก รายการตลก มีการพูดจาเสียดสี และล้อเลียน ปมด้อยของนักแสดงตลก ด้วยกัน เกมออนไลน์ ละครหลังข่าว

แนวทางการแก้ปัญหาการใช้ความรุนแรง

- 1.ฝึกฝนให้ตนเองมีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งยั่วยุต่างๆ
- 2.รู้จักระงับสติและอารมณ์ ไม่ให้มีอำนาจเหนือตนเอง
- 3.ฝึกฝนตนเองให้รู้จักแก้ปัญหา ด้วยเหตุผล ไม่ใช่กำลังในการแก้ปัญหา
- 4.ทำความเข้าใจค่านิยม และปรับเปลี่ยนทัศนคติที่เอื้อให้เกิดความรุนแรง
- 5.หลีกเลี่ยงการเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่มี การยั่วยุ หรือมีแนวโน้มจะใช้ความรุนแรง
- 6.ไม่ดื่ม หรือเสพของมีนเมา หากพบเห็นการใช้ความรุนแรงควรประเมินสถานการณ์และหาทางช่วยยุติความรุนแรงนั้น โดยการแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ใบงาน

เรื่อง อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรง

ขั้นที่ 1 นำเสนอกรณีปัญหา

1. นักเรียนร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

1.1 สื่อที่มีต่อความรุนแรง

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=VxkaTn3tg44>(1.22นาที)

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าวและบอกหลักการพิจารณาสื่อ (ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนแสดงจุดยืนของตนเอง)

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มให้ตอบคำถาม (ขั้นที่ 3 ผู้สอนซักค้านจุดยืนของนักเรียน)

.....

.....

.....

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเหตุผล (ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทบทวนจุดยืนของตนเอง)

.....

.....

.....

นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล โดยนักเรียนกลุ่มอื่นจะเป็นผู้รับฟังเหตุผลและคิดทบทวนตามประเด็นต่างๆโดยพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความสมเหตุสมผลของหลักฐานที่ปรากฏ พร้อมบันทึกข้อสนับสนุน โต้แย้งที่พบจากการนำเสนอหน้าชั้น ลงในใบงานเรื่อง สื่อโฆษณา

(ขั้นที่ 5 ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่ เก้าของตน)

.....

.....

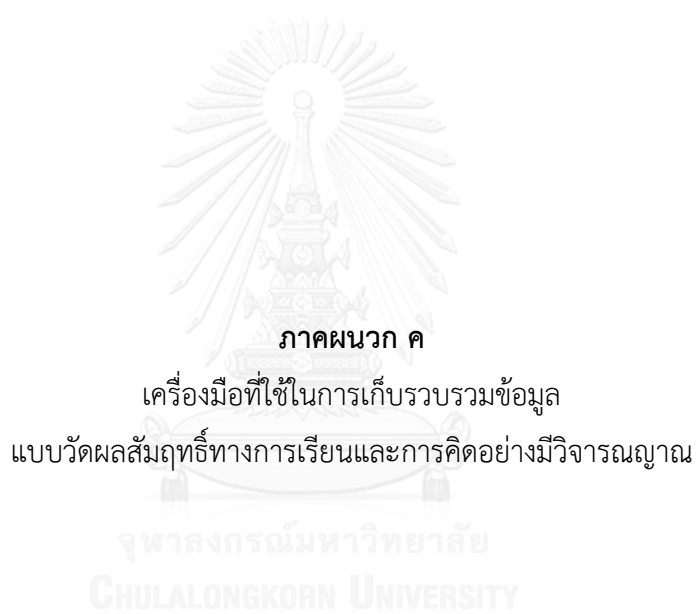
.....

.....

รายชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม

- 1.....เลขที่.....(ประธานกลุ่ม)
- 2.....เลขที่.....(รองประธานกลุ่ม)
- 3.....เลขที่.....
- 4.....เลขที่.....
- 5.....เลขที่.....
- 6.....เลขที่.....
- 7.....เลขที่.....
- 8.....เลขที่.....(เลขานุการกลุ่ม)

**แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและแบบวัดการคิด
อย่างมีวิจารณญาณระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ส่วน มีจำนวนทั้งหมด 80 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้	จำนวน 20 ข้อ
ส่วนที่ 2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติ	จำนวน 20 ข้อ
ส่วนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปฏิบัติ	จำนวน 20 ข้อ
ส่วนที่ 4 แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	จำนวน 20 ข้อ
2. ขอความร่วมมือให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแต่ละส่วนของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ให้เข้าใจก่อนลงมือทำแบบทดสอบ
3. ให้เวลาในการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 60 นาที

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิทธิพลของสื่อและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับนี้เป็นการศึกษาเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนสอบใด ๆ ทั้งสิ้นดังนั้นนักเรียนโปรดทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ให้ครบทุกข้อ และตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบที่ได้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นายพิทักษ์ชัย บรรณาลัย
ผู้วิจัย

**ตอนที่ 1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้
คำชี้แจง**

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย X (กากบาท) ลงบนตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่นักเรียนได้เลือก

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ มีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม
1.	<p>ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสื่อโฆษณา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ซื้อมาทดลองใช้ 2. สอบถามผู้ที่เคยใช้ 3. สืบหาข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้ 4. พิจารณาสื่อโฆษณาว่່าเชื่อถือได้หรือไม่
2.	<p>ผลกระทบจากสื่อโฆษณาอาหารประเภทจานด่วน (Fast Food) ที่สำคัญคือข้อใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย 2. เสี่ยงต่อการเกิดโรคอ้วน 3. ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบตะวันออก 4. เปลี่ยนแปลงค่านิยมตามแบบตะวันตก
3.	<p>สื่อโฆษณามีความสำคัญอย่างไรต่อสุขภาพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีอิทธิพลต่อผู้ค้าส่งสินค้าสุขภาพที่จะนำไปใช้ 2. มีอิทธิพลต่อผู้ขายที่จะให้สินค้าสุขภาพขายได้ในตลาด 3. มีอิทธิพลต่อผู้ค้าคนกลางที่จะนำสินค้าส่งต่ออย่างมั่นใจ 4. มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะนำไปเลือกซื้อสินค้า
4.	<p>การโฆษณาส่งเสริมการขายของโทรศัพท์มือถือ ที่มีส่วนส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางสังคมที่ผิดเป็นผลกระทบต่อพัฒนาการของวัยรุ่นด้านใดมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านปัญญา 2. ด้านร่างกาย 3. ด้านจิตใจ 4. ด้านสังคม

5.	<p>ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพตามโฆษณา นักเรียนจะใช้วิธีการใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้ 2. ซื้อผลิตภัณฑ์มาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ 3. ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารจากหลายๆ แหล่ง 4. พิจารณาความเป็นเหตุเป็นผลและความเป็นไปได้ของการเลือกซื้อ
6.	<p>ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคสื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้วิจารณญาณในการเลือกบริโภคสื่อ 2. รู้เท่าทันความรุนแรงที่แฝงมาในเนื้อหา 3. สืบหาข้อมูลจากเพียงแหล่งเดียวก็เพียงพอ 4. แยกแยะเรื่องจริงกับเรื่องจำลองที่สื่อนำเสนอ
7.	<p>การโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทใด ที่ผู้บริโภคควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนซื้อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครีมป้องกันแสงแดด 2. ยาสระผมผสมวิตามิน 3. เครื่องสำอางทำให้ผิวขาว 4. โฟมล้างหน้าที่ทำให้หายจากสิว
8.	<p>นักเรียนเข้าใจวิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบอย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำนึงถึงความไวของข่าวสาร 2. คำนึงถึงเนื้อหาของข่าวสาร 3. คำนึงถึงความยากง่ายของข่าวสาร 4. คำนึงถึงความเป็นจริง ความไวในการรับสื่อ
9.	<p>สื่อประเภทใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพยนตร์ 2. เกมออนไลน์ 3. ละครหลังข่าว 4. ข่าวอาชญากรรม
10.	<p>การสนทนาโดยผ่านห้องสนทนาอินเทอร์เน็ตในข้อใดเสี่ยงภัยมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ที่อยู่ 2. ให้ชื่อจริง 3. นัดไปพบกัน 4. ให้หมายเลขโทรศัพท์
12.	<p>สินค้าในข้อใดที่ควรนำมาบริโภคมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สินค้าที่มีดารา นักแสดงเป็นพรีเซ็นเตอร์ 2. สินค้าของกลุ่มแม่บ้านที่จัดเป็นสินค้าโอท็อป 3. สินค้าที่มีกระบวนการผลิตที่สะอาด และปลอดภัย 4. สินค้าที่มีการรับรองคุณภาพจากบุคคลที่มีชื่อเสียง

13.	<p>การสื่อสารทางเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุดคือด้านใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคุยทางโทรศัพท์ 2. ส่งข้อความทางโทรศัพท์ 3. ปรึกษาทาง Hot Line 4. ติดต่อทางอินเทอร์เน็ต
14.	<p>สื่อที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุดคือข้อใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โฆษณา 2. ทีวีทัศน์ 3. โทรศัพท์ 4. อินเทอร์เน็ต
15.	<p>เด็กยุคใหม่มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปเพราะเหตุใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เทคโนโลยี 2. สิ่งแวดล้อม 3. อิทธิพลจากเพื่อน 4. อิทธิพลจากครอบครัว
16.	<p>ถ้านักเรียนจะรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการส่งเสริมความคิด 2. ด้านการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ 3. ด้านการส่งเสริมความไวในการรับสื่อ 4. ด้านการส่งเสริมทักษะโดยการคิดวิเคราะห์
17.	<p>ข้อใดมีอิทธิพลต่อการเกิดความรุนแรงมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นลูกที่พ่อแม่ตามใจ 2. มีเพื่อนที่ชอบใช้ความรุนแรง 3. อยู่ในครอบครัวที่แตกแยก พ่อแม่หย่าร้าง 4. อยู่ในครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยความรุนแรง
18.	<p>การกระทำในข้อใดที่เสี่ยงต่อการเกิดความรุนแรงมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าไปในงานมหรหรรรมกีฬา 2. เข้าไปในงานแสดงคอนเสิร์ต 3. เข้าไปในที่ชุมนุมประท้วงทางการเมือง 4. อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชอบเล่นดนตรีเสียงดัง
19.	<p>นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันการใช้ความรุนแรงโดยวิธีใดมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ 2. ฝึกตนให้มีความอดทนอดกลั้น 3. ให้สติแก่เพื่อนที่ชอบใช้ความรุนแรง 4. หลีกเลี่ยงการเข้าไปในสถานการณที่มีการยั่ว

20.	<p>ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรง</p> <ol style="list-style-type: none">1. พันธุกรรม2. สภาพแวดล้อม3. พื้นฐานส่วนบุคคล4. ค่านิยมและความเชื่อของสังคม
-----	---

ตอนที่ 2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติ

คำชี้แจง

แบบวัดเจตคติมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ คำถามทั้งหมดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้สึกของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านคำถามทุกข้อให้เข้าใจและตอบคำถามทุกข้อลงในแบบสอบถามฉบับนี้ โดยทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้อมูลที่โฆษณาผ่านสื่อมีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้า				
2.	การโฆษณาผ่านสื่อจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการหาข้อมูล				
3.	ฉันชอบดูโฆษณาผ่านทาง Youtube				
4.	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด				
5.	ลักษณะที่สำคัญของการโฆษณาคือชวนให้ซื้อ				
6.	เป้าหมายของการโฆษณาคือต้องการให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการในสินค้าบริการ				
7.	สื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุขภาพมีอิทธิพลต่อทัศนคติจิตใจและพฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะนำไปเลือกซื้อสินค้า				

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8.	เกมออนไลน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน				
9.	ละครหลังข่าวเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงต่อเยาวชน				
10.	เนื้อหาข่าวอาชญากรรมมีอิทธิพลต่อการสร้างความรุนแรงในสังคม				
11.	การรู้เท่าทันสื่อโฆษณาควรได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการคิดวิเคราะห์				
12.	การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่านทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟังข้อมูลข่าวสารหลายๆ ด้าน				
13.	การรับข้อมูลข่าวสารโดยรับผ่านทางสื่อโฆษณาที่ปลอดภัยต้องรับฟังข่าวสารในด้านที่ดีเท่านั้น				
14.	วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบต้องคำนึงถึงเนื้อหาของข่าวสาร				
15.	วิธีการแยกแยะสื่อทางบวกและทางลบต้องคำนึงถึงความไวของข่าวสาร				
16.	สื่อโฆษณาสิ่งพิมพ์เป็นสื่อโฆษณาที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว				
17.	ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพเพื่อสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจจากสื่อโฆษณา				
18.	การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กที่มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของสื่อ				

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
19.	ผลกระทบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากสื่อโฆษณาที่ไม่ปลอดภัยคือเกิดโรคภัยไข้เจ็บเนื่องจากได้สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน				
20.	ถูกหลอกลวง เสียทรัพย์สินเงินทองโดยไร้ประโยชน์เป็นผลกระทบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากสื่อโฆษณาที่ไม่ปลอดภัย				

ตอนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปฏิบัติ

คำชี้แจง

แบบวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ คำถามทั้งหมดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติตัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านคำถามทุกข้อให้เข้าใจและตอบคำถามทุกข้อลงในแบบสอบถามฉบับนี้ โดยทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติตนของนักเรียนมากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 6-7 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 3-5 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 1-2 วันต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย

ข้อ ที่	ข้อความ	ปฏิบัติ เป็น ประจำ	ปฏิบัติ บ่อย ครั้ง	ปฏิบัติ เป็นบาง ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
1.	ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์				
2.	ฉันฟังโฆษณาสินค้าผ่านสื่อวิทยุ				
3.	ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อสิ่งพิมพ์				
4.	ฉันดูโฆษณาสินค้าผ่านสื่อออนไลน์				
5.	เมื่อฉันจะซื้อสินค้าต้องค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม				

ข้อ ที่	ข้อความคำถาม	ปฏิบัติ เป็น ประจำ	ปฏิบัติ บ่อย ครั้ง	ปฏิบัติ เป็นบาง ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
6.	ฉันซื้อของผ่านสื่อออนไลน์				
7.	ฉันใช้โทรศัพท์มือถือสั่งของออนไลน์				
8.	ฉันดูคลิปวิดีโอการทะเลาะวิวาทผ่านสื่อ				
9.	ฉันค้นหาข้อมูลยาลดความอ้วนผ่านสื่อ				
10.	ฉันขายสินค้าผ่านสื่อออนไลน์				
11.	ฉันอ่านข่าวอาชญากรรมจะได้รู้จักการ ระวังตัว				
12.	ฉันซื้อของโดยดูโฆษณาเพียงครั้งเดียว				
13.	ฉันนำคำพูดจากสื่อมาใช้				
14.	ฉันซื้อของในเกมออนไลน์				
15.	ฉันแสดงพฤติกรรมที่ดีตามสื่อ				
16.	ฉันแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามสื่อ				
17.	ฉันถ่ายคลิปวิดีโอลงสื่อออนไลน์				
18.	ฉันโพสต์ข้อความผ่านสื่อ				
19.	ฉันใช้สื่อออนไลน์ในการสนทนากับคน แปลกหน้า				
20.	ฉันใช้บริการ Google เพื่อหาข้อมูลสินค้า และบริการทางสุขภาพ				

ตอนที่ 4 แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง

- ให้นักเรียนอ่านคำถามและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย X (กากบาท) ลงบนตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่นักเรียนได้เลือก
- แบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

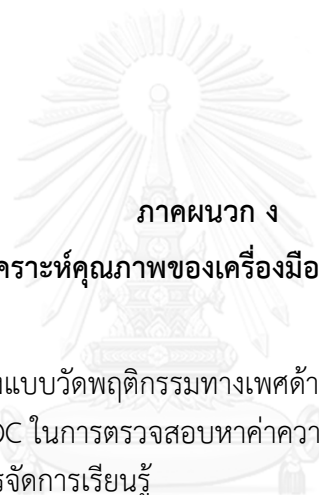
ข้อ ที่	ข้อความ
	<p>คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-2</p> <p>สถานการณ์ “จากโฆษณาโทรทัศน์ซึ่งเป็นโฆษณากาแฟสำเร็จรูปยี่ห้อหนึ่ง มีดาราสาว รูปร่างผอมสูงเป็นผู้นำเสนอสินค้า โดยแนะนำว่า เป็นกาแฟที่ผสมสารช่วยจัดไขมันส่วนเกินในร่างกาย ทำให้มีรูปร่างดี เป็นที่สนใจของผู้ชายหลายคนในโฆษณา”</p>
1.	<p>ข้อใดต่อไปนี้เป็นความเข้าใจผิดของผู้บริโภคจากโฆษณาดังกล่าว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.หากดื่มกาแฟสำเร็จรูปจะทำให้ไม่อ้วน 2.หากดื่มกาแฟสำเร็จรูปจะทำให้รูปร่างดี 3.หากดื่มกาแฟสำเร็จรูปจะไม่มีไขมันส่วนเกิน 4.หากดื่มกาแฟสำเร็จรูปจะมีรูปร่างผอมเพรียวเหมือนดาราสาวที่นำเสนอสินค้า
2.	<p>จากโฆษณาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของโฆษณามีผลต่อสิ่งใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.บทบาทของแต่ละบุคคล 2.พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง 3.ค่านิยมที่ผู้หญิงมีหุ่นผอมจะดูดี 4.การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟสำเร็จรูป
3.	<p>ข้อความ “ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้นทำให้ข้อมูลข่าวสารส่งถึงกันได้อย่างรวดเร็วซึ่งเป็นช่องทางให้มีการนัดหมายกันได้ส่งผลถึงพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่จะเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก” จากข้อความดังกล่าว สื่อชนิดใดมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.วิทยุ 2.โทรทัศน์ 3.สื่อสิ่งพิมพ์ 4.อินเทอร์เน็ต
	<p>คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4-5</p> <p>ข้อความ “ยาน้ำสมุนไพรปรับสมดุลเลือดลมทำให้เกิดความกระฉับกระเฉง กระชุ่มกระชวยรับประทานเป็นประจำจะทำให้สุขภาพแข็งแรงและมีพลังเพิ่มขึ้น(สเปคโฆษณายาแผนโบราณ/สมุนไพรสถานีวิทย์96.25 MHz)”</p>

4.	<p>จากสถานการณ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหากบริโภคยาน้ำสมุนไพรแล้วเกิดผลอย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ทำให้อายุยืน 2.สามารถรักษาโรคต่างๆ 3.ทำให้ผู้ชายมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง 4.ทำให้ผู้หญิง ชายมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง
5.	<p>ถ้าผู้ชายดื่มน้ำสมุนไพรจากโฆษณาข้างต้น เป็นประจำจะส่งผลทุกอย่างยกเว้นข้อใด อย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.แข็งแรง 2.กระฉับกระเฉง 3.กระชุ่มกระชวย 4.ผิวพรรณเปล่งปลั่ง
6.	<p>ข้อความจากอินเทอร์เน็ต “ผลิตภัณฑ์ เสริมอาหารเพื่อผิวขาว ขาวขึ้นภายใน 1-2 เดือน ขาวผ่อง อมชมพู เหมือนพริตตี้ด้วยกลูตาไธโอนเพียง 100% อยากรู้ผิวสวยเหมือนดารา กลูตาไธโอน ช่วยคุณได้ ผิวขาวสวยทั่วเรือนร่างเห็นผลทันตาใน 3 วัน ด้วยกลูตาไธโอนแบบบด”</p> <p>จากข้อความนี้นักเรียนคิดว่ามีผลต่อสุขภาพอย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ถ้าใช้แล้วจะเกิดผลข้างเคียงต่อสุขภาพหรือไม่ 2.วัยรุ่นหญิงต้องซื้อมาใช้เพื่อให้ตัวเองสวยขึ้น 3. เห็นเพื่อนซื้อมาใช้แล้วก็ขาวขึ้น ก็ซื้อมาใช้ตามเพื่อน 4.รับประทานแล้วคงขาวจริง ถึงได้โฆษณาในอินเทอร์เน็ตได้
7.	<p>ข้อความ “วัยรุ่นไทยในปัจจุบันชอบเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จนไม่ได้กิน ไม่ได้นอน” นักเรียนคิดว่าคำพูดนี้มีผลต่อเยาวชนไทยหรือไม่ และมีผลอย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ไม่มีผล เพราะวัยรุ่นไทยเชื่อฟังพ่อแม่ 2.ไม่มีผล เพราะร่างกายแข็งแรงอยู่แล้ว 3. มีผล เพราะ ทำให้อาณาเขตของประเทศด้อยพัฒนา 4.มีผล เพราะ จะทำให้การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่นลดลง
8.	<p>ข้อความ“หลักการใหญ่ๆที่ใช้ในการลดความอ้วน ข้อแรกคือ การลดการกินอาหารหรือลดจำนวนพลังงานที่กินเข้าไป อาหารที่เรากินเข้าไปถ้ามากเกินไปถ้ามากเกินไปความต้องการของร่างกายแล้วจะสะสมอยู่ในร่างกายในรูปของไขมัน เพราะฉะนั้นการกินอาหารที่ทำให้เราควบคุมน้ำหนักได้ดี คือ อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ แต่มีพลังงานน้อย ส่วนมาก หมายถึงอาหารที่มีไขมันต่ำ มีน้ำตาลน้อย เช่น ผัก ผลไม้” จากข้อความดังกล่าวในการลดความอ้วนต้องคำนึงถึงข้อใดมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ปริมาณและคุณค่าอาหาร 2.ปริมาณอาหารและแคลอรี 3.ความพยายามและกำลังใจ 4.จำนวนมื้ออาหารและชนิดของอาหาร
9.	<p>ข้อความ “ซื้อสินค้าครบ 1,200 บาทรับฟรีสินค้ามูลค่า 1,200 บาท” จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพิ่มการสับเปลี่ยน 2.เพิ่มปริมาณการซื้อ 3.เพิ่มการใช้ให้บ่อยขึ้น

	4.เพิ่มการใช้ได้หลายทาง
10.	<p>ข้อความ "Iphone ทั้งดูหนังและฟังเพลงได้ในเครื่องเดียว" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพิ่มการสับเปลี่ยน 2.เพิ่มปริมาณการซื้อ 3.เพิ่มการใช้ให้บ่อยขึ้น 4.เพิ่มการใช้ได้หลายทาง
11.	<p>ข้อความ "Lux ครีมอาบน้ำ ยิ่งอาบผิวยิ่งสวย" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพิ่มการสับเปลี่ยน 2.เพิ่มปริมาณการซื้อ 3.เพิ่มการใช้ให้บ่อยขึ้น 4.เพิ่มการใช้ได้หลายทาง
12.	<p>ข้อความ "เปลี่ยนด่วนแผ่นผ้า Shera" จากข้อความคือวัตถุประสงค์การโฆษณาตามตัวเลือกใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เพิ่มการสับเปลี่ยน 2.เพิ่มปริมาณการซื้อ 3.เพิ่มการใช้ให้บ่อยขึ้น 4.เพิ่มการใช้ได้หลายทาง
	<p>คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 13 – 17 เพียงคำตอบเดียว</p> <p>ข้อความ เด็กไทยใช้เวลาและเงินส่วนใหญ่ในการเล่นวิดีโอเกม การใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในบ้านและอยู่คนเดียว ยิ่งเป็นตัวส่งเสริมให้เด็กเล่นคอมพิวเตอร์และวิดีโอเกมมากขึ้น เด็กอายุ 12-17 ปีในสหรัฐอเมริกาเล่นเกมโดยเฉลี่ย 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเด็กผู้หญิงเล่นเกมโดยเฉลี่ย 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เด็กผู้ชายเล่นเกมโดยเฉลี่ย 13 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เด็กผู้ชายชอบเล่นวิดีโอเกมที่มีความรุนแรงและเล่นเกมมากกว่าผู้หญิง</p> <p>ในขณะที่ประเทศไทยจากการสำรวจสภาพการณ์ของสถาบันรามจิตติปี พ.ศ.2558-2559 พบว่าเด็กที่เล่นเกมช่วงวัยประถมมีประมาณ 50% ของทั้งหมด มัธยมศึกษาตอนต้นมีประมาณ 47% และอาชีวศึกษามีประมาณ 43% ของประชากรกลุ่มนี้ และเวลาที่ใช้ในการเล่นเกมนอนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์ และเกมอื่นๆของเด็กประถม ประมาณ 1.30 ชม./วัน ในขณะที่มัธยมศึกษาตอนต้น และอาชีวศึกษา ประมาณ 2 ชม./วัน นอกจากนี้ในการศึกษาของเด็กและเยาวชนไทยอายุ 7 -21 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล นิยมเล่นเกมออนไลน์ถึง 1,451,179 คน และวิดีโอเกมเป็นกิจกรรมที่วัยรุ่นชอบมากที่สุด พบว่ามีการเล่นเกมเฉลี่ย 4.5 ชม./วัน ค่าใช้จ่ายในการเล่นเกมนอนไลน์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1,114 บาทต่อเดือน บริเวณใกล้บ้านมีร้านเกมเฉลี่ย 5 ร้าน ใช้เวลาเดินทางจากบ้านไปเล่นเกมไม่เกิน 10 นาที ในอดีตที่ผ่านมาได้มีการศึกษาบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครอง ต่อการเล่นหรือคอมพิวเตอร์ต่างๆ ของเด็กและเยาวชน พ่อแม่ส่วนใหญ่ยอมรับว่าไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่อนุญาตให้เด็กเล่นเกมหรือคอมพิวเตอร์ให้แน่ชัดลงไปเป็นเวลาที่แน่นอนหรือกำหนดว่ากี่ชั่วโมง นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสนใจในเนื้อหาและรายละเอียดของเกม และไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแบ่งชนิดของเกมตามความเหมาะสมของอายุของผู้เล่น เด็กที่เล่นเกมวิดีโอหรือเกมออนไลน์ต่างๆ ยอมรับว่าเล่นเกมเกินเวลาที่ตั้งใจไว้เป็นส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนหรือเด็กที่มีอายุน้อยจะใช้เวลาเล่นวิดีโอเกมมากกว่าผู้ใหญ่หรือคนที่มีอายุมากขึ้น</p> <p>ปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบต่อการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความคิด การตัดสินใจเจตคติการกระทำและการแสดงออกพฤติกรรมด้านต่างๆซึ่งจะมีผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น การมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว การทำร้าย</p>

	<p>ร่างกายและการละเมิดทางเพศ ซึ่งบางครั้งความรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต มีผลกระทบต่อทางการเรียน การใช้สารเสพติด การพัฒนาการที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและทักษะชีวิตได้ไม่สมบูรณ์หรือไม่เหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ฯลฯ</p> <p>ที่มา:http://www.thaihealth.or.th/node/5748</p>
13.	<p>ข้อใดต่อไปนี้เป็นอุปสรรคที่รุนแรงที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กผู้หญิงเล่นเกมที่รุนแรงมากกว่าเด็กผู้ชาย 2. การเล่นเกมช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านความรู้ 3. เด็กไทยอายุ 12-17 ปีเล่นเกม 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ 4. จำนวนเด็กวัยประถมศึกษาที่เล่นเกมมีมากกว่ามัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา
14.	<p>ข้อความใดไม่ได้กล่าวถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเล่นเกมมีผลทำให้เกิดความก้าวร้าว 2. วิดีโอเกมเป็นกิจกรรมที่วัยรุ่นชอบมากที่สุด 3. กำหนดบทลงโทษร้านเกมที่ไม่มีใบอนุญาต 4. เด็กอายุน้อยใช้เวลาเล่นเกมมากกว่าผู้ใหญ่
15.	<p>จากปัญหาดังกล่าวใครมีส่วนร่วมรับผิดชอบมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครู 2. ตัวเด็ก 3. พ่อแม่ผู้ปกครอง 4. เจ้าของร้านเกม
16.	<p>ข้อใดเป็นผลที่เกิดจากการติดเกมออนไลน์ประเภทการต่อสู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เกิดความคิดสร้างสรรค์ 2. พฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง 3. พัฒนาการทางร่างกายก่อนวัยอันควร 4. มีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน
17.	<p>จุดประสงค์ของบทความนี้เพื่ออะไร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานพฤติกรรมของเด็กติดเกม 2. รายงานสถานการณ์เด็กติดเกม 3. เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเด็กติดเกม 4. เสนอบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กติดเกม
	<p>คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 18 – 19 เพียงคำตอบเดียว</p> <p>ข้อความ “สื่อ มีอิทธิพลมากต่อชีวิตเราในปัจจุบัน ภาพรวม คือ ความเปลี่ยนแปลงจากสังคมเก่าไปสู่สังคมทันสมัย มีอิทธิพลมากในด้านการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติ และค่านิยม มีผลต่อพฤติกรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กและวัยรุ่น”</p>
18.	<p>อิทธิพลของสื่อมีผลในมุมมองบวกต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรียนรู้ข่าว แล้วสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อรู้ให้เท่าทัน 2. เมื่อมีข่าวนักเรียนยกพวกตีกัน เลียนแบบได้เพราะเท่ดี 3. ดูคลิปโป๊แล้วนำไปลงในหน้า facebook ของตนเอง 4. ถ้าเป็นเรื่องความสวย ความงามแล้วเชื่อถือได้เพราะสามารถโฆษณาได้

19.	<p>ข้อใดเป็นปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงเรื่องเพศในการแก้ปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระวังอารมณ์ของตนได้ 2. อยากให้ปัญหานั้นหมดไป 3. เป็นการตัดสินปัญหาที่เหมาะสม 4. ถูกทุกข้อ
20.	 <p>จากภาพข่าวพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใดมากที่สุด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องการเป็นที่ยอมรับ 2. เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ 3. ขาดทักษะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 4. การใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.คุณภาพของแบบวัดพฤติกรรมทางเพศด้านความรู้
- 2.ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้
- 3.ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

คุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้จำนวน 20 ข้อ จำนวนนักเรียน 40 คน

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้มีค่าเท่ากับ 0.82 ค่า p (ความยาก-ง่าย) อยู่ในช่วง 0.24 – 0.80 ค่า r (อำนาจจำแนก) อยู่ในช่วง 0.21 – 0.38

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.45	0.28
2	0.24	0.22
3	0.44	0.28
4	0.52	0.22
5	0.53	0.24
6	0.51	0.23
7	0.65	0.37
8	0.63	0.38
9	0.51	0.22
10	0.77	0.23
11	0.73	0.30
12	0.74	0.28
13	0.58	0.30
14	0.66	0.34
15	0.62	0.24
16	0.58	0.26
17	0.56	0.32
18	0.52	0.30
19	0.76	0.23
20	0.58	0.28

คุณภาพแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบการคิดอย่างมี
 วิจารณญาณจำนวน 20 ข้อ จำนวนนักเรียน 40 คน

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเท่ากับ 0.85 ค่า p (ความยาก-
 ง่าย) อยู่ในช่วง 0.32 – 0.67 ค่า r (อำนาจจำแนก) อยู่ในช่วง 0.33 – 0.49

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.58	0.28
2	0.38	0.37
3	0.35	0.35
4	0.53	0.38
5	0.58	0.27
6	0.44	0.28
7	0.51	0.38
8	0.65	0.37
9	0.44	0.28
10	0.51	0.37
11	0.44	0.44
12	0.51	0.37
13	0.54	0.28
14	0.45	0.28
15	0.45	0.28
16	0.58	0.28
17	0.56	0.28
18	0.37	0.38
19	0.44	0.30
20	0.28	0.30

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
1.อิทธิพล ของสื่อ โฆษณา ทาง โทรทัศน์ วิทยุ ที่มี ต่อการ เจริญเติบโตและ พัฒนาการ ของวัยรุ่น	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.กระบวนการ คิดวิเคราะห์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.การวัด ประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	รวม							0.96	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปรผล
		คน	คน	คน	คน	คน			
		ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5			
2.อิทธิพลของสื่อโฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของวัยรุ่น	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.กระบวนการคิดวิเคราะห์	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.การวัดประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.93	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คน	คน	คน	คน	คน			
		ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5			
3.อิทธิพล ของสื่อ โฆษณา สินค้าและ บริการ ด้าน สุขภาพ	1.สาระสำคัญของสื่อ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.กระบวนการ	1	1	1	1	1	4.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.การวัด ประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	รวม							0.96	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.อิทธิพลของสื่อโฆษณาออนไลน์ที่มีต่อพฤติกรรม	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.กระบวนการคิดวิเคราะห์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	6.การวัดประเมินผล	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	รวม							0.93	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3	คน ที่ 4	คน ที่ 5			
5.อิทธิพล ของสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ที่ มีผลต่อ พฤติกรรม ความ รุนแรง	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการ เรียนรู้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.กระบวนการ คิดวิเคราะห์	1	1	0	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่ง การเรียนรู้	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	6.การวัด ประเมินผล	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	รวม							0.83	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6.อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความรู้แรง	1.สาระสำคัญของสื่อ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.กระบวนการคิดวิเคราะห์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.การวัดประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	รวม							0.96	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	0	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	0	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	0	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.91	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	-1	1	1	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	0	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.91	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายพิทักษ์ชัย บรรณาลัย เกิดเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดยโสธร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2548 และเข้าศึกษา ต่อในปริญญาโทบริหารศึกษาด้านสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ ปีการศึกษา 2558 ปัจจุบันรับราชการครู ตำแหน่งครู โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27

